

„Și am auzit ca un glas de mulțime multă și ca un vuiet de ape multe și ca un bubuit de tunete puternice, zicând: Aliluia! pentru că Domnul Dumnezeu nostru, Atotțiitorul, împărătește.

Să ne bucurăm și să ne veselim și să-I dăm slavă, căci **a venit nunta Mielului și mireasa Lui s-a pregătit,**

Și i s-a dat ei să se înveșmânteze cu vison curat, luminos, căci visonul sunt faptele cele drepte ale sfinților.” (Apoc. 19/6-8.)

Nunta Mielului

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... O, copiii Mei, am ținut să reînnoiesc nunta din Cana Galileii și să vă arăt taina nunții creștine. Nunta creștină este o mare taină a bisericii Mele. De aceea vă zic vouă: de nu veți fi curați și cu haină de mireasă îmbrăcați, nu veți sta la masă cu Mine în ziua nunții Mele, în ziua venirii Mele. Haina de nuntă arată viața voastră curată. Trebuie să fiți neprihăniți ca mieii ca să aveți parte de nunta cea mare. O, fiilor, nu vă îngrijorați ce veți pune pe masă la atâta puhoi de creștini. Aveți încredere așa cum a avut Maica Mea acum două mii de ani când am fost poftiți la nunta ucenicului Meu, căci le-am înmulțit vinul și nu le-am făcut nașul de rușine. Și tu, nașule, și tu, socrule, să aveți încredere că nimeni nu va pleca nemâncat de la această nuntă.

Iată, mireasa de azi nu a văzut omul decât la picioare, căci nu și-a ridicat capul din pământ. Am venit la această nuntă cu cinci prooroci, și va rămâne mărturie, căci **ca aceasta nu a mai fost și nici nu va mai fi.** Am adus un îngerăș cu un ciocănel și a spart toate becurile de la policandru și a pus lumânări de ceară curată. Fiți atenți, copiii Mei, că nu dați darul miresei și mirelui, și e Măicuța Domnului, care adună darurile voastre. Păstrați nunta neîntinată, ca să vă bag la masa nunții Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [01-07-1956](#)

... Fiilor, în România s-a înfipt sabie, s-a înfipt cuțitul ei până la mâner. Vai de tine, Românie, ce va cădea peste tine! Oițele Mele, ascultați cuvintele Mele, că vine ziua cea mare și va fi amar de cei nepregătiți. Plâng sfinții și îngerii de milă de ce are să vină. Oițele Mele, ascultați și împliniți, că totul e gata. S-a pus muzică să cânte cu o săptămână mai înainte și Mirele S-a pogorât să adune toate mesele. Nunta e mâine, nu e azi, dar fiți gata. (Vezi selecția tematică: „[România - Noul Ierusalim - Noul Canaan](#)”, - și pe [jumpshare](#); [Google Drive](#); [scribd](#); [archive](#); [pubhtml5](#); [joomag](#), n.r.)

S-a pogorât molimă să mănânce toată lâna. De câlți nu se atinge; numai lâna o va roade de tot, de nu se va mai putea înnodea. Viermele are nouă metri lungime și jumătate de metru lățime; roade mereu la lâna și nu poate să-l omoare nimeni, decât cel ce l-a trimis. O, știți voi ce este? Este dușmănia, ura, invidia, îngâmfare, răutatea frate pe frate, creștin pe creștin, că nici în mănăstire nu mai este smerenie. Toți sunt mândri, toți zic că sunt pregătiți, dar cu greu mai găsești maici

smerite; la o sută, de-abia una smerită, dar nu se vor mântui decât cei smeriți. (Vezi selecția tematică: „[Adevărata biserică](#)”, - și pe [files.fm](#); [jumpshare](#); [joomag](#); [Google Drive](#); [Scribd](#); [archive.org](#); [pubhtml5](#), n.r.)

Vine nunta, și cine n-are haină de nuntă, nu va putea intra la nuntă. Mulți au haine și de nuntă, dar dacă n-au și cămășuță, nu vor putea intra la nunta Mielului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [10-06-1958](#)

... Pe tot pământul lucrează Dumnezeu cu minuni, cu strigări. Fiți atenți, coboară trupuri cerești la trupuri umilite, pe livezi, pe câmpii, în orice împrejurări, și le pune să strige la lume că vine sfârșitul. În minuni lucrează pe tot pământul, căci Dumnezeu nu vrea pierzarea nimănui. Ia aminte, că în unele locuri lucrează Dumnezeu prin gând cum trebuie omul să trăiască pentru Dumnezeu. Of, mii și mii de suflete omenești a trezit de pe drumul pierzării ciobanul de la Maglavit, și strigă neîncetat, dar minunea aceasta pe care a făcut-o Dumnezeu este o pregătire de care nu vă dați seama. **Și să se pătrundă în orice inimă a oricărui trupușor că această pregătire este pentru intrarea la nunta Mielului.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [01-03-1987](#)

... Sfârșitul acestui veac se încheie cu nunta Mirelui ceresc, și vrea Dumnezeu mai mulți. De aceea pregătește lucrătorii viei Sale. Puțini mai are Tatăl dintre cei ce au sădit via.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [20-04-1987](#)

... Cobor cu toată încrederea că voi culege și Eu ceva pentru fericire. E la fel cum cobori într-o grădină și privești florile sădite și culegi de colea una, de colea una și faci un buchet de flori care-ți sunt dragi, ca să le ai pe masă. Așa și Eu vreau să culeg de pe pământ numai pe cine-Mi place, numai pe cine-l văd că l-aș putea face vrednic să stea cu Dumnezeu la masă, **pentru că îi aduce Dumnezeu de veste că odată cu sfârșitul acestui veac se întocmește nunta Mirelui ceresc, și a plecat pe pământ după meseni.** Nu cheamă la nuntă învățații sau bogații sau pe cei care nu-L vor pe Dumnezeu. Îi cheamă pe cei ce-L iubesc pe Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [22-08-1987](#)

Am spus că sfârșitul veacului e cu nunta Mielului. Mirele e și Judecătorul. Mireasa Sa e bisericuța cu cei ce o slujesc și cu toți cei ce au slujit-o și au iubit-o. Tot cerul așteaptă întâi să intre cei de pe pământ la masă, și pe urmă să intre și ei. La nunta pământească dai bani ca să stai la masă. La nunta cerească trebuie pregătire, să fii curat, ca să te îmbrac cu haină strălucită. De acolo nu mai pleci; e pe veci.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [03-03-1988](#)

Minune ca aceasta nu mai este alta pe pământ. Are Dumnezeu fel de fel de minuni pe tot pământul, dar ca aici, unde coboară Însuși Duhul Celui ce Și-a întins mâinile pe cruce, nu e. V-am spus că se întocmește în tot cerul sfânt o nuntă cerească. Cum într-o familie se pregătesc niște miri cu mult timp înainte de ziua nunții, așa și Eu te pregătesc pe tine, poporul Meu. Am întins mesele

și am plecat pe pământ după meseni, să-i pregătesc pe voia Mea. Am și în cer meseni. E plin cerul de meseni, dar nu intră nimeni la nuntă până nu-Mi aduc mesenii Mei de pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din [02-04-1989](#)

O, copii ai Ierusalimului cel coborât cu Mine prin această lucrare! Iată-Mă cu voi prin cuvânt. Ferice celor ce au încăpere pentru nașterea cuvântului Fiului lui Dumnezeu, Care lucrează din veac și până-n veac prin cuvânt. Iată, am sunat și v-am cules de la locurile voastre ca să stăm și să cinăm din nou. Pace vouă! Eu sunt cina cea tainică din care vă hrăniți voi împreună cu Mine. Eu sunt Mirele, voi sunteți mireasa Mea cea adevărată, cea cu candela aprinsă, cea înțeleaptă, care știe de la Mine cum să vegheze, cum să se îmbrace și cine s-o îmbrace.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din [28-08-1993](#)

O, dacă Eu nu aș fi scurtat apăsarea acestor zile, nu ar mai sta nici un trup înaintea Mea, dar pentru cei cu duhul smerit, Eu ascund fața urgiilor care sunt peste lume ca să încerce pe toți câți locuiesc pe pământ. (Referire la revoluția din 1989, n.r.) Iar tu, Românie, vei fi Mie domnie, și cel necurat va fi luat din tine. Scoală-te, ca să-Mi auzi glasul și ca să cinez cu tine, căci Tatăl Meu așează în tine nuntă cerească și biserică curată, și va da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din [21-11-1993](#)

Am venit să te așez în grădina raiului, măi Israele. Vrei, tată? În grădina raiului sunt Eu, Domnul, și cu sfinții, și cu proorocii, și cu cei asemenea Mie, și stau la masă în adunare de sfinți. **Și ce se mănâncă în grădina raiului? Ce trebuie să mănânci tu dacă vrei să trăiești în această grădină?** Dar să nu mănânci numai cu gura, măi Israele, că **în grădina raiului se mănâncă cu inima, cu mintea, cu simțurile tale, cu cugetul tău, cu dragostea ta, nu cu gura, tată. Mâncarea din grădina raiului e legea Mea, e legea lui Dumnezeu, și pe ea s-o mănânci ca să poți sta în grădina raiului. Legea ascultării, aceasta este legea lui Dumnezeu. Mănâncă, tată, legea lui Dumnezeu mai mult decât pâinea mâinilor tale.** Mănâncă Scriptura, măi Israele, dar să nu mănânci din ea ce au mâncat cei neascultători de Dumnezeu, și să mănânci ca poporul Israel din pustie în vremea ascultării lui, că lor le-am dat grădina raiului, și ei au ieșit apoi afară din ea, din legea Mea, și au luat legea lor, adică voia lor, și au lepădat-o pe a Mea, până la sfârșitul lui Israel, și Eu am scris lege împotriva legii lor, pentru că Eu am văzut înainte ceea ce avea să facă Israel, și s-au scris peste Israel legi împotriva păcatului, spre pedepsirea păcatului, spre ispășirea păcatului. Dacă Israel ar fi mâncat ce i-am dat Eu în pustie, n-ar mai fi ajuns să mănânce iar trupuri, și ar fi mâncat hrana cerească, mana care venea în fiecare zori de zi peste Israel.

Măi Israele, vine iar vremea aceea, vine iar peste Israel, căci ceea ce a fost, iarăși este, iarăși va fi; vine iar pâine din cer peste Israel, dar dacă nu vei fi, măi creștine, la numărătoreea celor ascultători, tu nu vei avea pâinea aceea. Vine vremea să nu se mai strice haina de pe tine dacă te voi găsi îmbrăcat așa cum te-am învățat Eu, dacă te voi găsi ascultând. Dar dacă nu vei avea vrednicia aceasta, vei pierde darul acesta, Israele. Această vreme vine iar, vine numaidecât, că e scris că vine, și dacă nu te găsește în ea și în grădina ei, pe unde crezi că mai poți intra în această

sfințenie? că Eu, ca unul amețit de vin am strigat atâta vreme la tine și am spus: *«Intră, tată, sub cortul acesta, adică sub ascultare, adică sub sfințenie de inimă și de fire, adică în grădina raiului, măi poporul Meu!»*.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din [02-08-1994](#)

E dragostea Mea cu tine, Ierusalime, mireasa Mea; e dragostea dintre Mire și mireasă. Un mire și o mireasă sunt curați câtă vreme sunt miri. Așa iubire să fie între Mine și tine, Ierusalime, mireasa Mea de azi, și să nu dorești căsătorie, tată, adică poftă, adică idoli, adică voie după voia ta. Rămâi mireasă, Ierusalime, că mireasa este curată și nu este întinată. Vine lumea, tată, și Mă întreabă de tine; vine în curând, și va fi să-ți arăți veșmântul și statura și lucrarea ta. Vine omul cel înșelat de cele ale veacului acesta; vine ca să se uite la tine și ca să facă ce faci tu, și ca să facă ce fac Eu; vine să învețe lecția vieții fără de moarte. E dragostea Mea cu tine, e cartea Mea cu tine, cartea drumului Meu cu tine, și tu va fi să spui ce a spus Pavel apostolul după ce s-a trezit din sine, după ce M-a prigonit pe Mine și pe fiii bisericii Mele.

Vor veni preoții și arhierii să le dai și lor ce ai tu și să stea sub slava ta, dar fii mireasă curată, poporul Meu din urmă. Te-am îmbrăcat frumos, tată. Vezi să nu te pătezi, vezi să nu te agăți, vezi să nu-ți pierzi veșmântul. Furtuna e mare și vremea e cețoasă. Vezi să nu te ia vântul, fiule. Vântul, tată, ascultă de Mine dacă tu vei fi cu Mine. Dacă vei fi cu tine, vântului nu-i este teamă de trup.

Eu te cuprind în dragostea Mea, în mantia Mea, și n-ai să mai auzi pe nicăieri cântarea aceasta de dragoste. E dragostea Mea cu tine, Ierusalime, și vreau să ai față după chipul și asemănarea Mea.

Pace vouă, copii și copile din poporul Meu! Ce bine e să fie copil poporul Meu, să fie copil, așa cum Eu am profețit. Dar cine nu este copil, se vede că nu este copil. Iubiți duhul de copil în voi. Copiii nu știu ce este teama. Fiți copii ai Tatălui și ai Fiului și ai Sfântului Duh, și veți pluti pe deasupra.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului, din [15-02-1995](#)

Îi voi spune la lume că este Dumnezeu. Să vezi tu ce o să-i spun Eu la lume că este Dumnezeu și cum este Dumnezeu. Așează-te, Israele, mireasa Mea, că va vedea lumea că tu ai Mire și că L-ai iubit pe Mirele tău. **Mirele lumii este păcatul, tată, dar Mirele creștinului este Domnul Iisus Hristos. Poporul Meu, tu ești mireasa Mea, fiule.** Să fii mireasă neîntinată, fiule, poporul Meu, căci vai celui ce va fi dat în stânga atunci când vom pune piciorul pe punte, când vom trece porțița fericirii! Curăță-te bine, Israele, și curăță-ți simțurile tale, și cu ele să Mă simți pe Mine, că sunt aproape de tine, și cu ele să Mă iubești pe Mine, ca să nu rămâi fără de Mine, fiule, mireasa Mea. Eu sunt fără de păcat, și tot așa vreau să am și mireasa, căci te-am scos din lume ca să te fac vrednic de Mine, poporule, mireasa Mea. Te-am luat din poporul român și vreau să fac din poporul român nuntași la nunta Mea cu tine, Israele, mireasă iubită de Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru România, din [04-03-1995](#)

Măi fiilor din popor, stați cuminți, fără să gustați ceva mai înainte de a lua din Paștele

grădinii Mele. Vă veți opri în poartă și veți primi bucatăică din binecuvântarea grădinii cuvântului Meu, și vom sui apoi cu puterea aceasta la locul unde am coborât Eu în anul 1955. Vom însemna cu semn nou locul coborârii cuvântului Meu, și se va bucura trâmbița Mea Verginica și va lucra pentru locul în care Eu am petrecut cu cuvântul Meu peste ea. Vom așeza cel dintâi semn (*troiță, n.r.*), și Eu voi împlini apoi cele proorocite pentru locul acela. Ne vom întoarce la crucea binecuvântării și vom serba prăznuire de înviere și vom cuvânta, fiilor, și vom cânta și ne vom arăta cu lucrare cerească. Aveți, tată, grijă să aveți haină de nuntă, că ziua aceea va fi zi din zilele nunții Fiului lui Dumnezeu și a miresei Sale, ziua ta cu Mirele tău, Ierusalime, mireasă aleasă de Dumnezeu. Iar și iar rostesc cuvânt: aveți grijă să aveți haină de nuntă, haină potrivită nunții, ca nu cumva haina aceasta de nuntă să nu aibă în ea fiu pe potrivă ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor, din [16-04-1995](#)

E mare taină țara Mea română. Trupul ei este de la trupul Meu; anii ei sunt cât anii Mei; nașterea ei este odată cu nașterea Mea. În ziua nașterii Mele Tatăl Meu a plămădit schița acestui popor și a acestui pământ binecuvântat la nașterea Mea și a lui. A născut Tatăl Meu Mire și mireasă și masă de nuntă și praznic de nuntă, și iată, Îmi iau din țara română mireasă și o pețesc, dar Eu spun că am și pețit-o, că tu, Ierusalime, ești mireasa Mea, ești darul Meu din mâna Tatălui, ești iubita Mea, tu, țară română, tu și fiii cei din tine, care sunt dați Mie de Tatăl, precum din Israel Mi-a dat la nașterea Mea o mână de ucenici cu care am pus masă nouă de nuntă.

Iată nunta Mea cu tine, Ierusalime, mireasă dată Mie de Tatăl, din neamul român, și voi odrăsli fii din fii, și se vor naște de sus prin cuvânt, precum am lucrat și la început. Tu vei fi Mie masă de nuntă nouă și de vin nou și de pâine înnoită prin cuvânt și de ungere cerească peste timp, și nimeni nu va birui împotriva ta, poporul Meu cel binecuvântat vreme de patruzeci de ani. De patruzeci de ani te binecuvintez, și Mă pitesc cu tine, popor micuț și sfințit de Cuvântul Creator. Bucură-te, fiule, popor sfințit și binecuvântat! **Am întocmit nuntă cerească în ziua aceasta. E zi de Paști nou, că Eu te-am scos pe tine de sub robia lui faraon cel fără de Dumnezeu și ți-am dat libertatea să te arăți cu Mine, Domnul și Stăpânul tău, Care te hrănește de patruzeci de ani în taină cerească.** Pentru tine, tată, am făcut minune mare, că dacă nu făceam, faraon se sculase să-ți ia viața, fiule, poporul Meu. Dar Eu am nevoie de viața ta, că te-am hrănit cu viață din viața Mea și te-am făcut mare, ca să-Mi fii de folos pentru lucrarea de răscumpărare a omului cel luat din fața Mea. Tu ești un popor mititel, dar puterea Mea te umbrește și te unge cu putere și te îngrădește și te arată mare, fiule mititel, poporul român din români.

... O, Românie, iubita Mea, iată ce am Eu în tine. Am pe poporul cuvântului lui Dumnezeu în mijlocul tău. De patruzeci de ani îl îmbucățuresc cu cuvântul Meu venit cu Mine pe nori, și l-am ținut la adăpost, căci vremea aceasta e vreme de moarte, nu este vreme de viață. Scoală-te spre simțire cerească, Românie numită de Mine cu nume nou, Românie, Ierusalimul Meu cel nou, unit cu Ierusalimul cel de sus, cel din slava cea nevăzută! Scoală-te, iubito! Am în tine un sâmburel mititel, o sămânță nouă, lucrată din cer, și vreau să fac din tine ogorul Meu, și neamul Meu cel sfânt să fac din tine. Israel M-a răstignit și M-a lepădat, și Tatăl Meu M-a dat ție ca să-ți fii născător și ca să te naști din Mine, din apă și din Duh, din Fiul lui Dumnezeu să te naști, iubito. Trec cu glasul Meu prin poporul Meu, prin porțile Mele, și glăsuiesc peste tine. Las pentru tine știință cerească, și tu să te hrănești cu ea și să crezi născându-te din ea, și să te smulgi din mâna dușmanului de suflet. Las carte pentru tine. Citește, iubito, și răspunde-Mi! Vino spre Mine, că Eu vin

spre tine. Și chiar dacă tu nu vei veni spre Mine, Eu voi veni spre tine, că așa este scris. Iată, te chem la nunta Mea cu mireasa Mea cea luată din tine. **Vino, Românie, să-Mi fii nuntașă la nunta Mea cu poporul Meu cel care a răbdut pe urma Mea, cu mireasa Mea cea gătită de Mine cu straie cerești, cu podoabe cerești. Am străbătut patruzeci de ani de pustiu, ca și odinioară cu Israel, și acum iată-Mă la Iordan cu mireasa cu care am rămas din lume. E zi de veac nou, e zi de Paști nou. Vino, Românie, la ziua Mea de Paști, căci las Paști veșnic în tine, și Îmi încep nunta și Îmi înmulțesc Paștele Meu cel nou, și vin și te sărut cu cuvântul Meu.** Trec ușor pe lângă tine și te mângâi cu grăiri cerești și dau să te trezesc din moarte. Nu te teme, dar scoală-te! Nu mai sta fără Mine, că îți aduc aminte de alegerea ta la nașterea ta. S-au înmulțit câinii și lupii în tine, și tu nu erai așa cum ești. Vino, iubito, spre viață fără de moarte, că stau înaintea ta cu poporul Meu cel mic, care și-a răstignit trupul și voia și pofta cea lumească pentru ca să slujească Duhului Sfânt, și ca să fac din el răscumpărare din moarte peste tine.

E zi de nuntă cerească în cetatea cuvântului Meu. E zi de Paști nou. Chem omul de la moarte la viață, chem omul la viața cu Dumnezeu și nu fără Dumnezeu. E sărbătoarea Mea cu poporul Meu, sărbătoare de trecere, sărbătoare de cer nou și de pământ nou. **E praznic sfânt de nou Ierusalim** și Eu ies cu poporul Meu cel binecuvântat și lucrez cu el peste România.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din [23-04-1995](#)

Israele român, România Mea, ai auzit, tată, despre o mulțime de dumnezei, căci te-au împresurat dușmanii și au venit la tine în haină de oaie și îți dau târcoale ca să te scoată de la Mine, și păstorii tăi dorm, iubito. Dar nu te mai pleca la șoapte străine, că Eu îți spun ție să nu ai alt dumnezeu afară de Mine. Eu sunt Dumnezeu nu numai pentru că îți spun, ci pentru că M-am arătat că sunt Dumnezeu. Dumnezeii care se vestesc acum nu s-au arătat ca Mine, nu s-au coborât din cer ca Mine, nu s-au înălțat ca Mine și nu sunt ca Mine, din cer.

O, Românie, ortodoxia Mea, tu ai păstrat portretul Meu, portretul împărăției lui Dumnezeu, și nimeni nu l-a mai păstrat ca tine după ce Eu am înviat ca un Dumnezeu. Tu te-ai născut din Mine, Israele român, Israele nou, și tu ești Ierusalimul venirii Mele, precum cel de atunci a fost Ierusalimul pătimirii Mele, Ierusalimul durerilor Mele. Pe tine te-am ales să fii Ierusalimul gloriei Mele, și iată, spre sfârșitul așteptării Mele Eu Mi-am ridicat din tine o mireasă și am pus pe ea straie noi și am suflat peste ea duh de om nou, după chipul și după asemănarea Mea, precum am lucrat la început, și Mi-am gătit în tine sărbătoare și nuntă cerească și masă cerească de nuntă, și vreau să-Mi fii nuntașă, Românie, popor ales de Dumnezeu.

De patruzeci de ani stau ascuns cu Duhul Meu și cu glasul cuvântului Meu în mijlocul unui popor mititel, luat din tine, Românie; un popor martor, precum martori Mi-au fost la început Avraam, Isaac și Iacov, și Moise și Ilie și profeții, și mai apoi apostolii și ucenicii, martori și ai învierii și ai înălțării Mele la Tatăl. Și iată acum ucenicii întoarcerii Mele întru cuvânt rostit din cer peste tine, Românie blagoslovită de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt! Nimic nu lucrez fără să nu fi vestit prin Scripturi. **Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu**, din veac și până în veac. Eu sunt Cel viu. Eu sunt Dumnezeul Cel răstignit și Cel înviat. Eu sunt Cel ce am spus că voi fi cu ai Mei până la sfârșitul veacului, dar acum sunt și cuvintez întru început nou, și nimeni nu înțelege numele Meu. **Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și nimeni nu înțelege numele Meu.** (Apoc: 19/13, n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din [14-05-1995](#)

Iară și iară rostesc: biserică înseamnă Trupul și Sângele lui Iisus Hristos, luat și mâncat de toți cei adunați întru biserică cerească pe pământ. **Numai acolo Eu sunt întreg, numai acolo Eu vin întreg, acolo unde toți cei adunați la masă iau și mănâncă din cină, din Miel, din Paști, fiilor.** Dar nici la început n-am avut ce am azi pe pământ, căci azi te-am pregătit, Israele, pentru cină fără de sfârșit, și ți-am spus, tată, cum să te îmbraci, cum să te speli, cum să stai și cum să mănânci, ca **să iei mereu, mereu din cina Mea, după fiecare dimineață și seară, după fiecare măsură de ziuă**, fiule Israele, căci focul nu trebuie să se stingă, și Mielul nu trebuie să fie luat de pe masă. De aceea ți-am zis Eu ție, copile Israele, că tu ești o taină, tată, o cină de taină înaintea Mea, că tu nu dai vrăjmașilor Mei taina Mea, cina Mea, și nu Mă vinzi pe sărutări așa cum face Iuda de atunci și până azi. Tu nu stai fără Mine nici o zi. Tu iei cina Mea veșnic, și te faci veșnic, mâncând pe Cel veșnic, pentru că tu te-ai pregătit de nuntă, fiule scump, și toate mădulele tale stau la masa cea de cină a nunții Mielului ceresc pe pământ. Tu ești taina Mea de la capătul timpului, și Eu stau, stau cu drag și cu dor la masa cea de cină cu tine. În tine nu mai stau întru răstignire, în tine nu mai intru ca într-un mormânt, ci intru în lumină, pentru că te-am făcut lumină din lumina Mea, pentru că te-ai luminat la cuvântul Meu, care stă și veghează de deasupra ta. Cuvânt și pâine este Dumnezeu pe masa ta. Duh și trup sunt cu tine și în tine, și tu ești taina Mea, popor scump, tu ești cel ce Mă iubești pe pământ, căci omul de pe pământ nu știe ce este iubirea. Omul schimbă locul la toate cuvintele sfinte, și nu mai știe omul unde se potrivește cuvântul pace, cuvântul iubire, cuvântul biserică, cuvântul creștin, cuvântul fiu al lui Dumnezeu și cuvântul viață. A luat omul cuvintele sfinte și le-a pus peste lucrarea lui, și omul citește de la om. Dar iată, vin să iau ce este al Meu, că nu voi da nimănui slava cuvântului cel sfânt, căci slava lui Dumnezeu nu este slava oamenilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din [13-12-1995](#)

Poporul Meu, ai văzut, tată, ce am spus Eu? Am spus că n-au trebuință de doctor cei sănătoși, ci numai cei bolnavi. De ce s-ar duce doctorul la cei sănătoși? De ce s-ar duce cei sănătoși la doctor? Aceia nu se duc, aceia nu caută doctorul. Ai văzut ce au găsit de făcut cei sănătoși? Și-au cumpărat țarini, și-au cumpărat perechi de boi, și-au luat nevastă, și n-au venit la cină cei sănătoși. Dar am dat zvon către cei bolnavi, către ologi, ciungi, orbi, săraci și slăbănogi, și aceia au venit, aceia aveau nevoie de doctor. **Așa ai venit tu la cina cuvântului Meu, măi Israele tată.** Ai venit de prin toate răspântiile, și Eu ți-am vorbit dulce și te-am hrănit blând și te-am pansat cu milă și te-am uns cu mir de sănătate, ca să te fac sănătos, fiule, și ca să Mă iubești pe Mine, Cel ce ți-am făcut bine. Și te-am ținut la masă de cină cerească și am nuntit cu tine pe pământ, Israele fiule, și am stat pețindu-te patruzeci de ani, ca să fac din tine mireasă îmbrăcată în alb, nu cum se îmbracă miresele de azi, în haină de minciună, punând albul peste negru. Cine acoperă negrul cu alb, acela întinează albul, căci albul este lucru sfânt și port sfânt. Să știi, măi Israele, că mireasă este numai aceea care se îmbracă în alb și care rămâne mireasă, fiule. Mireasă nu este aceea care a doua zi se întinează cu păcatul trupesc. Mireasă este cea care rămâne veșnic îmbrăcată, începând cu ziua nunții și până în veci de veci. Amin.

O, copile scump, ce dulce cuvânt las peste tine! Mă uit la tine, tată, și văd că nu mai poți cuprinde cuvintele cuvântului Meu, dar Eu te învăț un lucru nou: lasă-te tu cuprins de cuvintele

cuvântului Meu, că tu, fiule scump, nu le mai poți cuprinde. Tu ești mititel, fiule, și cuvântul e mare, mare, poporul Meu. Lasă-te tu cuprins în cuvânt, și te voi numi cuvânt din cuvânt, și te voi numi lumină din lumină dacă vei rămâne mireasă, veșnic mireasă. Ai văzut ce Mi-a făcut Mie duhul răului, cel cu fața ascunsă în bine, ascunsă sub albul răului? Ai văzut, tată? Că Mi-a luat cuvântul cel mai sfânt și Mi l-a pus peste trupul lui și l-a numit mireasă. A luat acest cuvânt și s-a dus cu el în lume și l-a pus peste întinare, ca să ascundă sub el întinarea și lucrarea care iese din ea. Fiii și fiicele oamenilor au pus peste ei haină de mireasă și și-au dat nume de mireasă, iar mireasă este port sfânt și veșnic sfânt. Mireasă este numai cea care are mire, iar mire pe pământ nu este nicăieri, fiilor. Mire este numai Unul, căci Tatăl Împăratul are numai un singur Fiu, Care este Unul născut. Mireasă este cea care are mire. Mireasă este Verginica, fiilor. Ea a fost îmbrăcată mireasă din porunca Mea, dar ea a rămas îmbrăcată cu podoaba aceasta, ea a rămas fecioară, cu port sfânt pe pământ. Mireasă a fost cea de la nunta din Cana Galileii, care a rămas îmbrăcată în fecioară pe vecii, fiilor. Mireasă a fost ginerele de la Cana Galileii, că a rămas îmbrăcat în feciorie pe vecii și care a mers după Miel, după Mire, oriunde a voit Mirele. Mireasă îmbrăcată în alb au fost toți apostolii Mei, care au rămas în haina curățeniei cu care i-a îmbrăcat Mirele Care i-a pețit pe ei. Mireasă ești tu, Israele care ai venit să fii sub haina cea albă de mireasă, și care ai rămas în ea înaintea Mea. **Mireasă va fi tot cel ce se naște din cuvânt și va rămâne cuprins în voalul cuvântului, în albul cuvântului care s-a făcut izvor de haină albă pentru Israel.**

Iată, nuntim pe pământ, cer și pământ, Mire și mireasă, Domnul cu poporul Său, și mai avem un picuț și se va da în lături învelișul slavei nevăzute, și multe popoare vor curge și vor bea vin nou, viață nouă și cerească și cer pe pământ. De aceea vin mereu la cină de cuvânt cu tine, poporul Israele, ca să te întăresc, tată, în drum spre slava Mea care vine cu Mine. Să știi, măi Israele, că Eu vin văzut curând, și va fi frumos pe pământ cum n-a mai fost de când e veacul, și toate se vor face noi și cerești. ...

O, iubitul Meu popor Israel, o, biserică a Mirelui ceresc! Să știi, tată, că până ce fiii tăi nu vor fi toți în trupul Meu Eu nu pot să-Mi desăvârșesc slava pe pământ cu tine. La cină trebuie armonie. La cină trebuie să stai mâncând. Cei ce vor veni aduși de Mine la cină, aceia să învețe mult, să învețe bine, să învieze bine, dar să lucrezi bine, fiilor, peste cei ce vor scăpa spre Noi și spre voi, căci fi-va în zilele ce vin să Mă înalț cu această lucrare și să cuprind în ea mulțime înviată prin cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din [14-12-1995](#)

Mi-e dor să stau în tine, poporul Meu. Mi-e dor să fiu în tine, Mi-e drag cu tine, și tu ce puțin Mă înțelegi când îți spun că Mi-e dor! Vreau să am clipe nesfârșite cu tine. Eu sunt Mirele, tu ești mireasa. Oare, nu știi ce-ți spun? Oare, nu știi ce este nunta, nunta cerului cu pământul? La nunta lumească e bucurie pe lume. Iată-L pe Tatăl cum așteaptă bucuria Mea cu mireasa Mea. Îi e milă lui Tatăl de Mine, că numai pe Mine M-a avut, și pentru ca să-Mi facă mireasă nu M-a cruțat ca să Mă țină lângă El, și M-a trimis spre moarte, ca să-Mi nasc din dureri mireasa, și să am mireasă înviată prin moartea Mea și prin învierea Mea. Care tată se îndură să-și dea copilul la moarte pentru ca să-și răscumpere neamul de la moarte? Nici un tată pământesc nu poate să-și vadă copilul dat de el la moarte dacă este tată adevărat. Tatăl Meu de dragul miresei Mele M-a dat, și mult a suferit ca un Dumnezeu când M-a dat.

O, mireasa Mea cea mică, fiica cea mai mică, Eu am muncit mult ca să te iau de mireasă. Vino, vino să nuntim, că Eu vin. Scoală-te să învățăm să ne iubim, că la nuntă Se va uita Tatăl la iubirea ta, căci Tatăl Mă iubește și Mă vrea cu mireasă de soi bun, și Mă vrea cu nuntă între cer și pământ. Hai să nuntim, Israele, mireasa Mea, căci Tatăl, Împăratul, Își adună nuntași la nunta Fiului Său. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului, din [08-01-1996](#)

O, Israele, popor care crezi împlinind cuvântul Meu care vine pe nori cu Mine la tine! O, fiule, trupul Meu cel înviat, cel fără de moarte, se va arăta curând, curând, după cum cuvintează Scriptura. Fiilor, fiilor, multe cuvinte ar fi voit omul să scoată din Scriptură, dar n-a îngăduit Dumnezeu să facă omul tot ce vrea el. Să știi, tată, că omul de azi e supărat că n-a scos din Scriptură cartea lui Ioan cea de la urmă. E supărat omul că n-a ascuns această carte. Așa a voit să facă, dar s-a temut de cuvântul care leagă pe om să nu se atingă să strice cartea aceasta, căci așa zice proorocul: **«De va pune cineva ceva la cartea aceasta, Domnul va pune peste el pedepsele scrise în ea, iar de va scoate cineva din ea, Domnul va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă despre care scrie în cartea aceasta»**.

E supărat omul că n-a ascuns această carte, dar cuvântul care leagă a rămas puternic peste ea. Fiilor, fiilor, așa scrie în cartea aceasta: **«Amin, amin, vin curând. Amin, amin, vino, Doamne Iisuse!»**. Vedeți voi, măi fiilor, duhul miresei care răspunde: **«Vino, Doamne Iisuse!»**. Duhul miresei care zice: **«Vino!»**, a rostit încă de atunci: **«Vino, Doamne Iisuse!»**, și acest cuvânt al Duhului Sfânt trebuie să fie împlinit și rostit de mireasa care va întâmpina trupul Meu cel înviat, care curând, curând va veni și va avea mireasă, că M-a trimis Tatăl pe pământ să-Mi pregătesc mireasa, fiindcă la nașterea Mea Mi-a făcut și mireasă, Mi-a născut și mireasă, și iată, din cea născută pe pământ odată cu nașterea Mea între oameni, din România Îmi iau mireasă. Eu pe ea o petesc de două mii de ani, și nimeni dintre oameni n-a știut această taină a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Cerul României este plin de sfinți. Fiecare țară are un cer cu sfinți, dar România are sfinți numiți de Dumnezeu prin alegere, prin naștere odată cu nașterea Mea. România are nume de fată, nume de mireasă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din [21-04-1996](#)

Mi-e dor de om duhovnicesc în tine, fiule poporul Meu, **că vine ziua cea mare când toate se vor îmbrăca întru nestrăcăciune**. Eu de aceea am cuvântat atâta vreme în mijlocul tău și te-am îndemnat mereu la duh de pocăință, fiindcă cel ce a venit la Mine și și-a început calea prin pocăință, acela este viu și duhovnicesc cu inima și cu trupul. Cine-și recunoaște păcatele ca păcate, acela este mare înaintea Mea și se face mare. Cine se lasă spre părere de rău pentru păcate, acela se dezbracă de ele și se îmbracă duhovnicește în iubirea de Hristos și în viața lui Hristos; acela face împăcare între el și Hristos, și prin Trupul și Sângele lui Hristos se naște din Hristos spre viață veșnic duhovnicească, fiindcă așa este: mai întâi este cel firesc, și apoi cel duhovnicesc. Așa este că așa a voit omul, nu că așa a voit Dumnezeu, și acum trebuie să fac om din om, să fac din om firesc om duhovnicesc, născut din Mine, din Trupul și Sângele Meu. Vezi tu, poporul Meu, ce este lucrarea pocăinței? Vezi tu cum este ea și cum trebuie așezată în om? Să audă, fiule, să audă și omul cel pământesc și firesc și să se scoale spre înduhovnicire și să se tragă de-a dreapta Mea și să mănânce cuvântul Meu până la venirea Mea.

Voiesc, poporul Meu, să știi bine ce este om firesc, ca să poți tu să-l alegi pe cel duhovnicesc în tine. Omul duhovnicesc nu poate trăi fără Dumnezeu în trup și în cuvânt, căci Eu sunt trup și cuvânt în omul duhovnicesc. Voiesc să fac din tine ce n-am putut să fac prin om până acum, că n-am făcut atâta iubire cât am făcut cu tine, poporul Meu. **Mă zbat de patruzeci de ani să te aduc în stare de mireasă, poporul Meu, să te îmbrac în albul Meu ceresc, în trupul Meu ceresc, poporul Meu, să te întrupez în trupul Meu cel sfânt, tu în Mine, și Eu în tine, fiule poporul Meu.** Mai mare iubire n-am făcut niciodată așa ca și cu tine, și tu încă nu știi ce este iubirea. Te încurci în cuvântul ei și încă nu știi. Voiesc, fiule, să te învăț mereu, și să știi mereu, că tu trebuie să știi pentru tot omul cel din veac și până în veac. Voiesc să fii un trup cu Mine, Mire și mireasă în iubire cerească, nu firească, poporul Meu. Iubirea firească se face păcat, dar iubirea cerească se face cer nou și pământ nou în om. Ai văzut pe David cel căzut în cursele firii, căci firea apăruse în fața lui prin ceea ce este slab dintru început. Dacă Batșeba nu se iubea pe sine înaintea lui Dumnezeu, dacă ea ar fi fost fire dumnezeiască în trup, ea nu s-ar fi dat spre iubire de sine, spre huzur trupesc, și atunci David regele n-ar fi văzut fire așezată înaintea lui. Dar David a venit spre plâns duhovnicesc, și Eu i-am șters rana făcută de fire, că se făcuse rană în inima lui păcatul, și David a fost unsul Meu, căci s-a îngrijit de Mine întru el.

Poporul Meu, Eu așa ți-am spus: treci din trup în duh, fă-te din firesc duhovnicesc, că te învăț pe tine lecția vieții, ca **să audă omul pământesc cele despre viață fără de moarte.** E mare lucru să aibă omul duhovnicesc statură duhovnicească. E mare lucrare această lucrare din om văzută. Mai mare iubire ca aceasta nu este de la om. **Omul duhovnicesc sfințește pe omul cel din fața lui.** Îți spun ție, poporul Meu iubit, să-ți cunoști lucrul ce-l ai de lucrat înaintea Mea, că tu trebuie să fii omul cel duhovnicesc înaintea Mea. Te oblojesc cu iubirea cuvântului Meu, cu puterea cuvântului Meu. Te încălduresc în iubirea Mea, ca să-i știi izvorul, fiule. Îți aduc mereu prin ea înveșnicire, încopilărire, înduhovnicire, căci Eu sunt iubirea, fiindcă omul cel coborât din cer este fără de păcat. **Omul cel născut din Mine trebuie să se facă om fără de păcat înaintea Mea, om al iubirii cerești pe pământ.**

Eu te cuprind cu mare iubire, Eu și toți sfinții Mei. E dragostea Mea cu tine și te mângâi și te binecuvintez, ca să fii tu bucuria Mea, poporul Meu. E pacea Mea cu tine; întărește-te din duhul păcii Mele. Cuvântul e pacea cea din cer și de pe pământ. Cuvântul Meu e slava Mea în mijlocul tău, și Mă slăvesc în el înaintea ta. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt te binecuvintează pe tine, Israele. Să fii copil credincios, fiule, căci prin credința ta lucrez și Mă slăvesc înaintea ta prin cuvânt. Cuvântul este Dumnezeu. Pace ție, popor al Domnului, căci Unul este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din [28-08-1996](#)

Stai în lumină, poporul Meu, în lumina cuvântului Meu. Să nu stai, fiule, la întuneric, că întunericul are faptele lui rele. Tu stai în lumină, fiule, stai, stai și veghează peste tine și fă-Mă să te iubesc după adevăr, nu din milă, fiule. Fă-Mă fericit, poporul Meu, că Mi-e dor de fericire de la tine, Israele. Te-am ales, fiule, ca să te fac fericit, ca să am fericire de la tine. Te-am ales, poporul Meu, ca să am alifie de la tine în durerile Mele, că prea multe dureri am. Numai dureri am, poporul Meu. Ai milă de Mine, Israele, și înconjoară-Mă cu duhul mângâierii tale, că Mi-e dor de mângâiere, fiule. Mi-e dor să-Mi fii mireasă albă și sfântă, și să vin apoi, să vin la tine ca să stăm în

veșnică serbare. E greu fără mângâiere. Fii mângâierea Mea, fiule Israele, că de aceea te-am ales, fiule. Fii alifia Mea, că nu mai am loc fără de rană. Sunt plin de rane, am rane peste rane. Mi-e dor de mângâiere în durerile Mele. Nu te mai iubi numai pe tine, fiule. Să ne iubim unul pe altul, că Eu numai mângâieri îți dau, că numai Eu știu ce greu e fără mângâiere. Veghează peste tine ca să fii sfânt, fiule, și așa Îmi vei fi Mie cea mai mare mângâiere.

Vor îngerii să-ți împletească ție cunună din flori de rai, împletite cu șuvița sfințeniei tale, poporul Meu de fii. Sfințenia ta va fi luată de îngeri și va fi împletită cu florile raiului și va fi pusă pe creștetul tău. Auzi tu ce-ți spun? Ți-au împletit îngerii veșmânt alb, țesut din fire din rai, Israele sfințit. Auzi, Israele, ce-ți spun? **Nimeni pe pământ nu știe să creadă ce spun Eu, nimeni.** Dar ție îți dau darul credinței, ca să știi ce este fapta credinței, Israele ales. Vino, Israele, în stare de nuntă sfântă, că Eu sunt Mire sfânt. Vino, că Eu vin. Vino, ca să vină și nuntașii. Vino să crezi, că prin credința ta Eu vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din [11-09-1996](#)

Dar tu, România, ești țară fără păstor, și am venit să te păstoresc. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Ți-am strigat păstorii care stau peste tine, ca să le cer socoteală de viața ta, de sângele tău, de biserica ta, căci având nu ai, nu ai păstori. Păstorii tăi trăiesc fărădelegea înaintea Mea și înaintea ta, și nu ai, nu ai păstori ca să lege rana ta și a Mea. Ei se păzesc pe ei înșiși, nu pe tine, iubito. O, ziua Mea ca în vremea lui Noe va veni, și te voi găsi bând și mâncând și nuntind, și vei fi luată pe neștire dacă nu vei voi să auzi glasul cuvântului Meu ca în vremea lui Noe. Noe a văzut scăparea lui, dar lumea n-a văzut scăparea lui Noe. Noe a văzut pe Domnul întru venirea Sa, dar lumea n-a văzut pe Dumnezeu, și a văzut venind peste ea ziua necredinței. (*Vezi tema: „Ca în vremea lui Noe”, n.r.*) Omul care va scăpa cu viață Îl va vedea pe Cel ce este și vine. Omul care nu va scăpa cu viața sa nu-L va vedea pe Dumnezeu întru a Sa venire, căci ca în vremea lui Noe voi veni, și voiesc să te am nuntașă, că **Mi-am luat din tine mireasă, și te chem la nuntă. Vino la nuntă, țară a nunții Mele! Schimbă-ți veșmântul și ia veșmânt de nuntă, ia pe tine veșmânt de in curat, iar preoții tăi să te păstorească spre lumină.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Mina, din [24-11-1996](#)

O, Mi-e dor de viața ta, de viața ta creștină, țară regină între popoare. Oare, tu ai uitat ce înseamnă să fii creștină? O, ai uitat, și vin să-ți amintesc că ești încreștinată întru începutul tău. Cine, tată, ți-a rupt cămașuța de botez? Cum de te-ai deprins să nu-I slujești lui Dumnezeu? **Tu ești proorocită să fii Israelul cel nou, cel din făgăduință Israel, popor creștin să fii, că asta înseamnă Israel. Israel nu este nume pământesc, ci este nume ceresc, nume pus de Dumnezeu poporului Său. Tu ești poporul Meu, țară România.** O, dar ai uitat pe Dumnezeul tău și te-ai desfrânat cu neamurile pământului, care nu Mă au pe Mine de Dumnezeu. Adu-ți aminte de pruncia ta, de nașterea ta, de cămașa ta cea dintâi, țară România, că M-am făcut român, M-am logodit cu tine și M-am făcut român, cuvânt român M-am făcut, și cu limba ta grăiesc din cer peste pământ, Israele român. O, nu uita să fii creștin, Israele român. Cămașa de creștin e albă. Leapădă fărădelegea și fii creștin, poporul român, că M-am făcut cuvânt, M-am făcut cuvânt român, Mire și mireasă, nuntă de veac nou în tine M-am făcut. Mi-am luat mireasă din tine, neamule român, și nuntesc nuntă de veac nou în mijlocul tău, Mire din cer și mireasă de pe pământ, cuvânt și trup, căci **mireasa este trupul Meu, biserica Mea, cortul Meu, mădulele ale Mele este mireasa Mea,**

mireasă născută de sus pe pământ. Mireasa e de pe pământ, și Mirele este din cer, căci aceasta este nunta cea adevărată, iar cei doi vor fi amândoi un singur trup, Mire și mireasă pe veci. Mireasă înseamnă curată, trup al Mirelui ceresc pe pământ, nuntă de veac nou și ceresc pe pământ, viață fără de moarte pe pământ.

O, de patruzeci de ani Mă nasc cuvânt în tine, fiică iubită. Zilele nașterii sunt cu tine. Eu sunt cu tine și cu zilele nașterii tale din Mine, din cuvântul Meu naștere. O, cine s-ar găsi pe pământ să-Mi cânte iubirea Mea de tine? Nu este înțelepciune pe pământ să știe să cânte psalmul iubirii Mele cu tine, și iată, am venit. Am venit să te cânt și să-Mi cânt iubirea Mea de tine. Am venit cuvânt în tine, veste și poveste adevărată am venit, poveste cerească, pildă a împărăției cerurilor, împărăție a cerurilor în tine, **mireasa Mea, împărăteasa Mea mireasă, țară cu rege, mireasa Mea, iubita Mea mireasă!**

Trezește-ți vorniceii, o, mireasă a Mea! Vin zorii, iubito, și Tatăl Meu e în nuntă cu Mine în tine, țară Românie, că din tine Mi-a luat Tatăl mireasă, căci Tatăl așa a binevoit la nașterea Mea și la întoarcerea Mea la mireasa Mea, logodnică și mireasă a Mea. Cine în tine te iubește pe tine, acela Mă iubește și pe Mine, Cuvântul Care Se naște în tine; acela iubește slava ta cu Mine, dragostea Mea cu tine. Cine în tine nu te iubește pe tine, țară a iubirii Mele, acela se face irod care urăște viața Pruncului Care Se naște cuvânt în ieslea Mea din tine.

E naștere în tine, țară a iubirii Mele. Se naște Domnul cuvânt în tine. Zilele nașterii tale se vestesc și se povestesc, și Eu scriu cartea iubirii Mele cu tine, mireasă a Mea, luată din ro-mâni, și tu, țară a nunții Mele. **Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu omul împărat care face nuntă fiului său, care-și trimite vorniceii să cheme pe cei poftiți la nuntă**, ca să le zică: „*Veniți!*“. Dar cei poftiți nu țin seama de cei ce strigă: „*Veniți, voi, cei poftiți!*“, și vorniceii se duc la cei ce nu erau numiți poporul Meu și le zic: „*Veniți voi și umpleți locurile, căci masa de nuntă este gata!*“.

Vino, fiică Românie, să-Mi fii nuntașă! Vino și lasă nunta ta, și vino la nunta Mea, căci cei poftiți nu vin. Vino, că iată, **ies mereu cu mireasa Mea înaintea ta să te nasc din Mine, din nunta Mea cu mireasa Mea cea luată din tine**, din cuvântul Meu să te nasc și să fac în tine nuntă de veac nou, neam născut din nou la cuvântul Meu, naștere nouă, căci cele vechi trec, și fac loc la cele noi care se întocmesc la cuvântul Meu care se naște în tine, țară Românie.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru expoziția de artă: „Veste și poveste“, din [22-12-1996](#)

Eu sunt Cel ce Mă nasc și Cel ce nasc, că scris este: **«Vor fi un singur trup cei doi»**, Cel ce Se naște și Cel ce naște, căci Tatăl M-a făcut Fiu al omului. M-am coborât din cer și M-am întrupat din Duhul Sfânt în Fecioară și M-am făcut Om, că scris este: **«Lăsa-va omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi cu femeia sa, cu mireasa sa, și vor fi cei doi un singur trup»**. Am venit din Tatăl și din mamă Fecioară și M-am alipit cu mireasa Mea, cu biserica Mea în care Mi-am lăsat trupul ca să fiu un trup cu ea și să-Mi fie ea mădulare ale Mele, trupul Meu să fie ea, ca să fim amândoi un singur trup după cum este scris. Dar Eu cu omul nu pot vorbi ca în cer această mare taină, că omul s-a alipit de desfrânare și s-a făcut un trup cu ea, și zice că împlinește Scriptura cuvântului Meu, dar taina acestei Scripturi este în Dumnezeu, și omul trebuie să înțeleagă taina acestui cuvânt, și omul trebuie să se nască din nou, să se nască de sus, că am venit cuvânt de sus,

am venit de la Tatăl cuvânt ca să-l nasc pe om din cer și să Mă fac un trup cu cel ce primește înfierea. Amin.

O, zilele nașterii sunt în tine, țară Românie. Taina nașterii omului cel nou, zilele nașterii din nou a lumii sunt în tine, țară a nașterii cuvântului Meu. E nașterea Mea pe pământ, Românie, și în tine Mă nasc. Mă nasc din Mine cuvânt în tine ca să fiu cu oamenii, să Mă sălășluiesc între oameni cuvânt de naștere a omului din Dumnezeu. Tu cânti nașterea Mea, și cerul cântă nașterea ta din nou. Ne naștem unul pentru altul, iubito; Eu pentru tine, și tu pentru Mine, și **vom fi amândoi un singur trup, Mire din cer, și mireasă de pe pământ, nuntă curată, Mire și mireasă, și zarva nunții noastre va cuprinde tot pământul, și din nunta Mea cu tine se vor naște fii ai Tatălui, care vor primi înfierea, că scris este: «Cei ce cred în Mine, le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu se nasc», din Mine, Fiul Tatălui, Fiul Care Se face un trup cu cel ce crede în El ca să fie cei doi un singur trup.**

Vin în mijlocul tău cu poporul Meu, cu mireasa Mea luată din tine, fiică Românie, și îți cânt colindă de naștere nouă ca să împlinesc prin tine Scriptura nașterii din nou a lumii, iubito, că Eu Mă fac cu tine veste și poveste peste pământ, și vom fi amândoi un singur trup, nuntă curată, nuntă de veac nou între cer și pământ, Fiul Tatălui cu mireasa Lui în tine, țară mireasă, țară Românie, țara Tatălui Meu, țara Mea, iubita Mea! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din [07-01-1997](#)

Pace ție, fiule Ierusalime! Am ieșit cu tine în mijlocul mulțimilor, că vreau să Mă fac veste și poveste cu tine, **nuntă de veac nou pe pământ**, și n-aș mai vrea să se sfârșească ziua nunții, fiule. Aș opri vremea nunții pe loc, aș face din noapte zi, ba chiar și din zi aș face noapte când noaptea e zi cu Mine în mijlocul tău, căci Eu sunt ziua cea din vremea nopții, fiule scump, fiule de împărat, Ierusalime al împărăției Mele pe pământ. Am ieșit cu tine, Ierusalime. Cu ieslea Mea am ieșit cum purta Israel chivotul din loc în loc, **și nunta Mea cu tine se întinde peste pământ**. Eu mereu ți-am spus să fii mare, să fii destoinic, să fii frumos, fiule, să fii cuminte și deștept ți-am spus. Ți-am spus, fiule, să fii credincios și să lucrezi. Ți-am spus că vine ziua nunții și vom avea nuntași la nuntă. Mereu, mereu ți-am spus că vine ziua nunții Mele cu tine pe pământ, și se vor strânge mulțimile să te vadă cu Mine, Ierusalime, fiule al nunții Mele, popor al venirii Mele, că **în tine vin și nuntesc, și când nuntesc zile de nuntă cu tine, Eu Mire, tu mireasă, o, se strâng sfinții cu Mine la nunta ta cu Domnul, căci Eu, Domnul, sunt Mirele tău**. Eu mereu, mereu ți-am spus că vine ziua nunții. Ți-am spus mereu să fii mireasă, Ierusalime.

Să știi, poporul Meu, că vin zilele tale. Vin cu Mine la tine zilele tale de nuntă cu Mine, și se vor întrista și se vor bucura toți cei care nu te-au cunoscut că ești cu adevărat poporul Meu mireasă. Să știi, Ierusalime, că din nunta ta cu Mine și cu cuvântul Meu, care crește în mijlocul tău, se va înmulți lângă tine numărul nuntașilor, numărul ucenicilor cuvântului Meu, Ierusalime. Ba încă și mulțime de preoți se vor supune credinței cuvântului Meu, că nimeni, fiule, nu va putea să stea împotriva înțelepciunii Duhului Sfânt, Care Se face cuvânt din Mine și din tine, fiule Ierusalime, că Eu vin mereu cuvânt nou la tine, Crai nou vin mereu, Crai din cer, Care răsare peste tine și te luminează și te călăuzește și te vestește pe tine, cel născut din Mine, popor nou, Ierusalim nou peste pământ, cuvânt din Cuvânt, fiu din Fiul lui Dumnezeu născut. Zilele nașterii din nou a lumii sunt cu tine. Zilele nunții de veac nou se vestesc din tine, și se vor cutremura cei ce n-au crezut,

cei ce n-au voit să știe cine ești tu, poporule mireasa Mea, cămara Mea, cămara nunții Mele cu tine, **că în tine vin și te gătesc să-Mi fii cămară, să-Mi fii mireasă și să ies din tine spre mulțimi, ca Mirele Care iese din iatacul Său, poporule mic, cămara Mea cea mică, iatac al Meu, al Mirelui tău. Vin în tine și ies din tine și ies cu tine mireasă a Mea**, că nu este drept ca tu să lași deoparte cuvântul lui Dumnezeu și să faci altceva, și de aceea voi căuta bărbați tari și îi voi face ucenici și îi voi umple de Duh Sfânt și de înțelepciune și de ascultare și îi voi rândui să slujească lucrului tău cu Mine, cuvântului Meu cu tine, și tu vei stăruia în rugăciune și în slujirea cuvântului, dar să fii cuminte, fiule, să fii frumos, să fii deștept, că mereu ți-am spus să fii credincios și să lucrezi cuvântul Meu și viața lui cea veșnică peste tine și peste mulțimile care mănâncă din mărul cel de aur al cuvântului Meu. **Cuvântul Meu e mărul de aur, pe care-l are Împăratul cerului. Eu sunt mărul cel de aur al Tatălui Meu Împărat**, și tu ești cel mic, așa cum spune povestea lui Prâslea cel mic, cel voinic.

O, să fii voinic, măi fiule mic, că ai măr de aur pe masa ta, ai cuvânt de aur, fiule, ai mâncare de nuntă. Să fii voinic, fiule mic, că îți voi porunci prin cuvântul Meu să te rogi pentru cei care vor sluji cuvântului Meu și ție, și să pui mâinile peste ei ca să știe că au numire și lucrare pentru Mine și pentru tine, și ca să crească mereu cuvântul Meu și să se înmulțească mulțimea numărului ucenicilor în Ierusalim, în România, fiule, că nimeni nu va putea să stea împotriva înțelepciunii cuvântului Meu cel plin de mângâiere, cel plin de iubire și de duh de nuntă nouă peste pământ.

Eu vin mereu la tine, Ierusalime. Pace ție, fiule, că vin și stau în nuntă cu tine, Ierusalime mireasă, fată de împărat, pețită de Craiul înălțimilor cerești, nuntă de veac nou, poveste de iubire pe pământ, veste și poveste de iubire între Mire și mireasă, precum scrie în poveștile cele de crai și crăiese, de prinți și prințese, de feți-frumoși și zâne, și voi face din tine veste și poveste adevărată cu Mine pe pământ, cu Mine, Craiul înălțimilor cerești, Craiul munților cerești, Care coboară pe pământ.

O, nimeni nu știe să-Mi scrie și să-Mi cânte psalmul iubirii Mele cu tine. Nimeni decât Eu, poporul Meu mireasă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan, din [09-01-1997](#)

O, copile Ierusalime, Eu, Domnul, Mă bucur cu sfinții în tine. Cântă, Ierusalime, cântă-ți cântarea ta de nuntă de veac nou. Cântă! O, vie cu vin bun, cântă!

Am în tine cămară de nuntă, țară Românie, nuntașă a nunții Mele cu mireasa Mea luată din tine, țară crăiasă, țară mireasă! O, vie cu vin bun, cântă! Darul Duhului Sfânt este pe masă de nuntă de veac nou în mijlocul tău, țara Mea mireasă. Eu sunt Cuvântul Care te naște, Care Și-a născut în tine mireasă, și, din nunta Mea cu mireasa Mea tu te vei naște și vei fi a Mea, țara Mea, venirea Mea, iubita Mea! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din [14-01-1997](#)

Pace grădiniței cuvântului Meu! Amin. Eu, Domnul Iisus Hristos, intru în cartea lui Verginica. Mă fac cuvânt și vin cu norii, și cu Verginica vin.

Intru cu tine, Verginico, intru în cartea ta, că tu vii pe cărarea ta în grădină, și ai cărare și ai carte și te faci carte pe pământ așa cum și Eu Mă fac cuvânt și carte a cuvântului Meu. Azi e zi de sfânt Ioan. Azi venim la Israel cu Ioan, nașul Meu de botez, și iar serbăm zi cerească cu Israel. Trecem iar din carte în carte și însemnăm în cărți, Verginico, căci cărțile acestea sunt cele prooro-cite în cuvântul Scripturii, care spune: **«Și cărțile au fost deschise, și o altă carte a fost deschisă», Cartea Vieții**, Verginico; toate cărțile cuvântului lui Dumnezeu, toate, din toate vremurile, și cu ele, **Cartea Vieții**. (Vezi selecția tematică: „[Cartea Mielului](#)”, - și pe [files.fm](#); [jumpshare](#); [joomag](#); [Google Drive](#); [Scribd](#); [pubhtml5](#); [archive.org](#); n.r.)

Oare știe Israel ce este Cartea Vieții, Verginico? Scris este: **«Cine nu va fi aflat scris în Cartea Vieții, va fi aruncat în foc»**. Să lucrăm, tată, că sunt multe de învățat peste Israel și peste noroade, și cărțile toate se vor întocmi până ce toate se vor împlini, și toate cerurile și toți cei ce locuiesc într-însele se vor bucura, că scris este în Scripturi: **«Bucurați-vă, voi, ceruri, și cei ce locuiți într-însele!»**. Amin.

— O, Cuvinte dulce, o, Domnul meu, bucuria mea se îplinește, că a venit vremea popo-rului meu, Doamne, și iată, rămășița poporului meu naște popor. O, mulți au trecut pe lângă râul acesta de cuvânt, mulți în vremea celor patruzeci de ani, dar cei de azi ai poporului meu fac voia Ta, Doamne, căci rămășița mereu s-a ales din grămadă în toate vremile, Doamne. Așa se va sorta și din biserica cea de azi care nu mai umblă în căile Domnului, și rămășița ei cea bună, cea cu rod viu se va adăuga poporului Tău și al meu și îl vom hrăni, Doamne, pe poporul lui Israel, cel care este și cel care se va naște din nunta Ta cu mireasa Ta, cu poporul meu, Doamne, că Ți-am născut mireasă, (Vezi „Nunta Mielului”, n.r.) și în dureri Ți-am născut-o, ca să ai Tu bucurie, Tu și mireasa Ta, așa cum ai spus Tu: **«Calul alb și călărețul lui»**. Tu ești cuvânt peste Israel. (Vezi selecția tematică: „[Calul alb apocaliptic](#)” - și pe [files.fm](#); [jumpshare](#); [joomag](#); [Scribd](#); [Google Drive](#); [archive.org](#); [pubhtml5](#); n.r.) Naște, Doamne, naște fii din cuvântul Tău, naște-i pe toți cei pe care-i ai să-i naști! Însămânțează-i în Tine și îi naște ca să fie ei poporul Tău! Însămânțează-Te în ei cu cuvântul Tău, în cei pe care-i ai să-i naști, pe care-i ai de la Tatăl să-i naști și să-i ai și să împărățești în ei, Doamne, Împărat din Împărat, Domn adevărat, Cuvinte dulce!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din [20-01-1997](#)

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Care coboară pe pământ și Se face cuvânt, și Se face Mire. Amin. Eu sunt Alfa și Omega. Eu sunt și la sfârșit așa cum am fost la început. Iată Eu și pruncii Mei; Eu, și cu poporul cuvântului Meu. Amin.

Trec din cetate în cetate cu fiii poporului Meu, o, țară de veste și de poveste! O, țară de nuntă de veac nou, cuprinde-Mi mireasa, cuprinde-Mi cu iubire pe poporul Meu mireasă, că nun-tesc cu el din loc în loc, din munte în vale și din vale în munte, din cetate în cetate, și Mă vestesc Mire din cer. **Veacul nou se întinde peste pământ odată cu nunta Mea de veac nou, cu nuntă cerească pe pământ, o, țara Mea de nuntă!**

Iată nuntă creștinească, nunta Mea, nunta lui Hristos, omule! O, nu s-a mai văzut pe pământ nuntă fără mire. Nunta din Cana Galileii s-a mutat în România. Eu am fost Mirele de la nunta din Cana Galileii, iar cei doi miri ai nunții au fost mireasa Mea.

Aceasta este nunta Mea. Eu sunt Mirele, și am popor mireasă și Mă fac cuvânt peste mireasa Mea și Mă fac Mire. Nu i-a plăcut omului niciodată așa nuntă. N-a știut omul ce este nunta Mea pe pământ. O, ce frumoasă e fericirea! Ce bogăție e fericirea! și omul nu vinde nimic din ce are el ca să cumpere fericirea. Omul nu dă nici un ban pe fericire. Eu sunt fericirea, și cine Mă are, este fericitul Meu.

O, țara Mea de nuntă, Mă fac nuntă de veac nou în tine, că-Mi ești aleasa Mea, și Mi-am trimis vorniceii ca să te trezească și să te cheme la masa Mea de nuntă, că Eu n-am uitat nașterea ta de la început și de la sfârșit. La început te-ai născut din apă și din Duh și din cuvânt și te-am numit pământ. **Primul pământ ieșit din apă când am făcut cerul și pământul tu ai fost, o, țara Mea de nuntă!** O, și la sfârșit te-am născut tot din cuvânt și din apă și din Duh, odată cu nașterea Mea te-am născut, și te-am numit creștină, și te-am numit țara Mea, neamule român. O, și ce frumos este numele tău! Cel mai frumos nume pe pământ, tu îl ai, o, țara Mea de nuntă, iubita Mea Românie, aleasa Mea de pe pământ pentru venirea Mea așa cum Israel a fost poporul Meu ales pentru nașterea Mea ca Fiu al Omului.

Eu vin la tine și Mă fac cuvânt, și Mă fac Mire, și tu Îmi ești nuntașă, o, țară a nunții Mele! Mă port din loc în loc cu fiii cuvântului Meu și Îmi las cuvântul Meu peste tine, țara Mea de nuntă, și te mângâi cu Duhul Sfânt. Din loc în loc Mă fac mângâiere peste tine și sun din trâmbiță peste tine. O, pace ție! Pace ție! Pace ție, țara Mea de nuntă!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste cetatea Cluj, din [19-02-1997](#)

Românie, țara Mea de nuntă, M-a trimis Tatăl Meu ca să nuntesc în tine masă de nuntă cerească pe pământ, praznic ceresc de nuntă, praznicul lui Dumnezeu și al sfinților Săi. Vin cu sfinții din cer și nuntesc pe pământ praznic de nuntă, cină de cuvânt, țara Mea de nuntă. Te-a ales Tatăl Meu ca să fii țara nunții Mele. **Tatăl, Împăratul cerului și al pământului, face nuntă Fiului Său, Iisus Hristos Cuvântul. Vino la nuntă, țară a nunții Mele! Vino, omule român!** căci cei chemați nu vin. Israel, poporul Meu la care am venit acum două mii de ani, n-a voit să vină la cina Mea de nuntă. Biserica cea de azi care zice că slujește Mie nu voiește să vină la cina Mea de nuntă. Mă aștern cuvânt pe masa cinei Mele de nuntă, dar cei poftiți nu vin. Vino, omule român, căci cei chemați din tine, nu vin, și fac și aceștia ca Israel care a zis că Eu nu sunt Fiul lui Dumnezeu. Așa și cei de azi care zic că sunt slujitorii lui Dumnezeu pe pământ, fac și ei ca Israel, și zic că Eu nu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Și îi voi lua pe neștire, căci slava cuvântului Meu va străluci peste România și vor vedea aceștia pe cine au împuns, pe cine au lăsat afară ca să bată în zadar. O, nici un slujitor al bisericii nu mai trăiește faptele credinței drepte! Avraam M-a cunoscut când M-am făcut cuvânt peste el, și a lucrat faptele credinței și Mi-am făcut lucrarea Mea prin el, așa cum și azi Îmi împlinesc Scripturile cele pentru venirea Mea cu poporul Meu cel credincios cuvântului Meu.

Omule, munca Mea cea pierdută! vin din cer cuvânt și te strig, așa cum am strigat pe Adam: **«Omule, unde ești?»**. O, nu te poți ascunde. Goliciunea ta te vădește și nu poți învinui pe nimeni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din [16-03-1997](#)

Vin din Tatăl, vin cu Tatăl. Amin. Eu sunt din Tatăl Savaot, și sunt cu El, și El este cu Mine și în Mine. Vin la Israel cu praznic de serbare, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Mă fac cuvânt de veac nou peste tine, poporul Meu Israel. Eu nu pot fără popor, căci Eu sunt Păstorul lui Israel. Dacă Israel la care am venit acum două mii de ani n-a voit să domnesc peste el și să-i fiu Păstor, M-am dus spre neamuri cu inima Mea, și am zis și apostolilor Mei: **«Mergeți la toate neamurile până la marginile pământului și închinați mulțimile care vor crede în numele Meu, închinați-le cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și faceți neamurile să creadă că Hristos este Fiul lui Dumnezeu, născut din Tatăl și din Fecioară, prin Duhul Sfânt, Cel de la Tatăl.»**, iar poporul român a fost atunci iubit între neamurile pământului, și Mi l-a hărăzit Tatăl ca să fie poporul întoarcerii Mele din Tatăl. Și iată, Israele mititel, te-a ales Tatăl din români ca să Mă facă pe Mine cuvânt peste tine, și de la tine să se audă cuvântul lui Dumnezeu până la toate marginile cerurilor, ca să vin apoi văzut, precum scrie în Scripturi.

Israele, Israele, se apropie spre vedere cele ce nu se văd. Se apropie slava Mea cea nevăzută, fiule scump. **Tu ești slava Mea pe pământ**, și voiesc să știe și să vadă lumea că tu ești slava Mea, tată, și să se ducă această veste văzută, până la toate marginile cerurilor, și să știe noroadele toate că tu ești fiul Meu și că stai gătit de sărbătoare înaintea slavei Mele care se apropie peste pământ. Vin să te îmbrac cu slavă în numele Meu, și tu să înveți bine umilința bucuriei și bucuria umilinței ca nu cumva de bucurie să uiți că tu trebuie să faci și să fii voia Mea înaintea Mea. Să te înveți, măi Israele, să ai cugetare smerită și sfântă și bineplăcută Mie. Să te înveți, tată, să gândești frumos, și să ai mereu cugetul casă pentru Mine, și să Mă pot odihni în tine, fiule din Israel. Să fii blând și smerit cu inima, poporul Meu, că iată, Eu nu uit să te îndemn și să te înnoiesc mereu prin cuvântul Meu care-L naște pe Dumnezeu în om ca să fie omul de sus, din cer, de la Dumnezeu să fie omul.

... Mă binevestesc Mire din cer în tine, țara Mea de nuntă, și așa te vor cunoaște neamurile pământului, și te vor numi țara Mea de nuntă, că-Mi ești iubită, și vin în mijlocul tău ca să te învăț iubirea Mea și să-ți dau darul iubirii Mele, și voi fi peste tine cu mângâiere și te voi vindeca de rane și de pete și de rupturi și de rușine, o, țara Mea de nuntă! Și toți cei care te oropseau și te înjoseau vor veni și vor lua piatră din tine spre mângâiere și se vor închina Mie în tine, țara Mea de iubire și de nuntă. Nu este zi mai frumoasă ca ziua de nuntă, și îți pregătesc zile frumoase, țara Mea, că tu adăpostești în tine pe poporul Meu mireasă. Strânge-te lângă mireasa Mea, țara Mea, și gătește-Mi calea spre nuntă în tine și bucură-te, țara Mea de nuntă! Orice cuvânt al Meu va lua ființă peste tine, căci Eu sunt Dumnezeul tău și am în tine izvorul cuvântului Meu. Vin să-ți dezleg piedicile și să mergi. Amin. Eu sunt Cel ce vin cu putere și cu slavă multă la tine, și din slava Mea va lua mulțime multă, și se va vedea până la toate marginile slavei Mea din tine, țară a slavei Domnului. Vin la tine ca să te îmbrac în slavă și să te vadă popoarele. Vino și tu spre slava Mea. Vino, că Eu vin cu slavă peste tine și îți voi da pacea Mea. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, să ceri slava făgăduințelor Mele, să ceri așa cum a cerut Daniel proorocul când se împliniseră anii pentru Ierusalim. Cere ca să împlinesc cele ce sunt scrise pentru zilele acestea în cartea proorocului Daniel, că prin acest om iubit Eu am vestit-o pe România ca țară a strălucirii și a mândriei Mele, țară mândră între țări. Cere, poporul Meu, împlinirea proorociilor cele pentru zilele acestea, că **au trecut de șapte ori câte șaptezeci de ani de când s-a așezat un nod peste România, și acesta trebuie descurcat, și vin cu cerul și îl descurc, și așez**

bucurie peste țara cea iubită. Cere, poporul Meu, și Eu îți voi da tot ce trebuie să ai de la Mine. Cere să-ți dau har, fiule de azi, ca să fii după chipul Meu și după asemănarea Mea și să vadă lumea că ești fiul Meu. **De câte ori voiești să faci ceva sau să fii ceva, caută să faci ca Mine, caută să fii ca Mine. Uită-te mereu în tine și ai grijă să ai statură sfântă, să ai minte sfântă și inimă sfântă și faptă sfântă înaintea Mea.** Iubește bucuria cu Mine, poporul Meu, că Eu mult Mă bucur când Mă fac cuvânt peste tine. Uită-te în cuvântul Meu și vezi dacă te potrivești cu cele rostite de cuvântul Meu, și așa să fie lucrarea cuvântului Meu în mijlocul tău, și să-și găsească limbă în tine cuvântul Meu. Cuvântul Meu nu trebuie citit și atât. Cuvântul Meu este oglinda în care trebuie să te uiți mereu ca să fii după chipul și asemănarea Mea. Învățați-vă bine să știți ce să faceți cu cuvântul Meu când îl pun peste voi. Învățați-vă bine să lucrați cuvântul Meu și faceți-l lucrător peste voi, ca să nu fiți prinși în cuvânt, fiilor. Fiți deștepți, tată, fiți destoinici, fiți sfinți, că Eu sunt sfânt, și orice ucenic va fi ca învățătorul lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bunevestiri, din [07-04-1997](#)

Eu sunt, și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, căci scris este: **«El vine cu norii și cu zeci de mii de sfinți, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu».** Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Vin din cer pe pământ și Mă fac cuvânt și Mă fac Mire, căci a venit nunta Mielului, și mireasa Lui s-a pregătit. Fericiți sunt cei chemați la cina nunții Mielului.

Eu sunt Arhiereul Cel mare, Care am străbătut cerurile și am suferit între oameni și cu oamenii, ispitit fiind întru toate după asemănarea omului, în afară de păcat. Nu Mi-am luat singur cinstea aceasta, ci Tatăl Mi-a dat-o, după cum este scris: **«Tu ești Fiul Meu; Eu astăzi Te-am născut. Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec».**

Eu sunt Cel ce sunt, dar poporul prin care am venit din Tatăl nu M-a primit ca pe trimisul Tatălui, și Eu M-am îndreptat spre neamurile pământului, și **Mi-a dat Tatăl de la nașterea Mea pe România, ca să-Mi fie țară a întoarcerii Mele cu norii**, țara slavei zilelor cele de apoi, căci așa precum M-am suit la Tatăl, tot așa și vin; vin cu norii și cu zeci de mii de sfinți, și vin venind. Amin.

Vin la tine, țara Mea de nuntă, că de la Tatăl te am dată să fii țara Mea pentru întoarcerea Mea între oameni. Primește-Mă! Eu vin cuvânt la tine, că am în mijlocul tău pe poporul cuvântului Meu, iesle caldă în care Se naște de sus Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine cu norii ca pasărea care-și face cuib la streășina unei case unde-și așează puii ca să-i nască și să-i hrănească străbătând văzduhul și venind, suindu-se și coborându-se, coborând și suind și iarăși coborând ca să-și hrănească puii din cuib și să-i crească și să-i învețe să zboare în văzduh. Eu sunt Cel ce sunt. Vin cu norii la tine, țara Mea de nuntă, **«Vin cu sfinții, vin pe cal alb, și oști din cer vin după Mine călare pe cai albi, și din gura Mea iese cuvânt, și pe coapsele Mele și pe haina Mea am nume scris: „Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor”»**, precum scrie în Scripturi să vin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din [20-04-1997](#)

O, țara Mea, oamenii din tine care-și zic că sunt biserica Mea, aceia nu Mă primesc, așa cum nu M-a primit Ierusalimul acum două mii de ani. Te-am ales pe tine ca să fii Ierusalimul

întoarcerii Mele și ca să înțeleagă omul ce înseamnă Ierusalim. Am și în cer Ierusalim. Toți sfinții din cer se numesc Ierusalimul cel ceresc, cel luat din toate neamurile pământului, căci pe tot pământul au trăit oameni sfinți cu viața, și Eu am făcut din ei Ierusalim în cer, în cele ce nu se văd. O, țara Mea, suflu peste tine darul credinței sfinte și viață înviată. **Voiesc să-ți dau viață fără de moarte, poporule român. Voiesc să Mă fac în tine nuntă de veac nou și să împlinesc în tine pilda nunții fiului de împărat, Tatăl cu Fiul Său cu nuntă în tine, țara Mea.** Iată, am lăsat înaintea ta o ușă deschisă pe care nimeni n-o poate închide. Cuvântul Meu este ușa, iar fiii cuvântului Meu păzesc ușa când vin, și Eu intru să Mă fac cuvânt pentru tine, țara Mea, căci tu ai nume mare în cer, și numele de român strălucește între sfinții cerului Meu. Voi face toate neamurile de pe pământ să se închine ție, ca să cunoască tot pământul că Eu te iubesc și că Eu te-am ales, țară Românie, țara Mea de nuntă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma, din [04-05-1997](#)

Pace ție, poporul Meu! Pace ție, ogorul Meu, și pace prin tine peste țara Mea de nuntă, că așa o am pe România. Ea e țara Mea de nuntă, că în ea nuntesc. Nuntesc și iar nuntesc cu tine, poporul Meu mireasă. Lucrăm peste România, fiindcă ea este cea din nou aleasă, căci cu via Mea cea dintâi n-am ieșit la rod. Dacă Eu nu veneam din cer la Israel, la via Tatălui Meu, Israel nu mai avea rod, nu mai era via Tatălui Meu, din care să iasă strugure copt, căci via aceea a rodit numai aguridă, după cum este scris că *«a fost ruptă și culcată la pământ, și a fost sădită în pustie, în pământ sec și fără apă, și din ea a ieșit foc și a mistuit rodul ei și n-au mai rămas în ea coarde tari pentru sceptre regale. Ea a fost o leoaică și s-a odihnit între lei și și-a alăptat puii săi, dar puii săi au mâncat oameni, și ea a fost dusă în robie de cei străini ai ei»*. Și M-a trimis Tatăl pe Mine din cer, ca să Mă fac rod din cer în Israel, și să nu fie fără rod și fără vin via Tatălui Meu. Israel a fost sădirea Tatălui Meu, dar poporul acela n-a voit să poarte rod pentru Tatăl Meu, Care îl sădisa. Și am venit, trimis de Tatăl la tine, poporul Meu, și am făcut din țara ta, țara Mea de nuntă, căci așa a voit Tatăl Meu, și din țara Mea de nuntă a făcut Tatăl Meu leoaică, și ea a născut lei și pui de lei. Ea a născut un popor de fii ai lui Dumnezeu, și din cuvântul Meu i-a născut, că Eu am venit cuvânt din cer peste țara Mea de nuntă, că Mi-a dat-o Tatăl să fie a Mea, și la nașterea ei pe pământ M-am născut și Eu din Tatăl pe pământ, și am fost viță nouă din cer sădită pe pământ, și ramurile Mele s-au întins pe tot pământul și au ajuns în România, care abia era născută, și din pruncia ei Mi-a fost dată de Tatăl, și ea era taina Tatălui Meu, via cea nouă a Tatălui Meu, și din ea s-a născut popor de regi și de voievozi, și Tatăl Meu a ocrotit-o pe ea ca să te poată naște pe tine din ea, pe tine, poporul Meu mireasă, pe tine din Mine, Cuvântul lui Dumnezeu, din Mine, Leul Cel din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, după cum este scris de Mine, Împăciuitorul, Care trebuia să vin.

Nu mai vorbesc preoții bisericii despre cartea lui Ioan căruia M-am arătat ca să-Mi vestesc vremile venirii Mele. I-am arătat lui Ioan venirea Mea în cuvânt, și el a scris așa: *«Am văzut cerul deschis, și pe Cel Credincios și Adevărat venind pe cal alb ca să Se războiască pentru El, pentru adevăr, căci El este adevărul; și ochii Lui, ca para focului; și pe capul Lui, multe cununi; și nume scris, pe care numai El îl înțelege; și pe El, veșmânt stropit cu sânge; și oști din cer, venind după El pe cai albi; și din gura Lui iese sabie ascutită care lovește cu ea, și păstorește cu toiag de fier și calcă pe teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, nume scris pe haina Lui și pe coapsele Lui: Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor»*. Așa am vestit Eu prin Ioan, robul Meu, ca să ia învățătorii carte din cer și să

învețe pe oameni venirea Mea și cuvântul Meu cu care am spus: **«Vin curând!»**. Și te-am ales pe tine, poporul Meu mireasă, și ți-am dat din Duhul Meu și ți-am spus: **«Vin curând!»**. Iar tu, mireasă a Duhului Meu, să zici mereu: „Vino, Doamne!“, să zici, iubito, să zici să vin, că nimeni nu mai zice în Duhul Meu: „Vino, Doamne!“. Tu ești coarda Mea de viță nouă, iar Eu sunt vița, și Mi-am legat mânășul asinei de coarda viței Mele și te-am logodit cu Mine, Cuvântul lui Dumnezeu, și ți-am spus să Mă dai oamenilor spre viață veșnică și am ieșit cu tine la cules, poporul Meu mireasă. Merg cu tine din loc în loc, din timp în timp între oameni, după cum este scris în Scriptura care spune: **«Aceștia sunt cei care merg după Miel oriunde Se va duce; aceștia sunt cei răscum-părați dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului»**. Iar Eu umblu prin mijlocul cerului de la o margine la alta și binevestesc Evanghelia veșnică celor ce locuiesc pe pământ, și strig: temeți-vă de Dumnezeu și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pământul, că vin curând ca să judec întru dreptate neamurile, și Duhul și mireasa zic: „Vino!“.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din [18-05-1997](#)

Eu sunt cu tine, Ierusalime. Eu sunt Domnul Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Să fie lumină și Duh Sfânt peste România! Amin.

Merg cu tine în mijlocul mulțimilor, poporul Meu. E sărbătoarea pogorării Duhului Sfânt. Mergem s-o vestim României pe România, țara Mea de nuntă. Mergem să vestim popoarelor pe România. Mergem, Ierusalime, merg cu tine, poporul Meu. Eu îți dau putere să mergi. Eu îți dau pe Duhul Sfânt peste tine. Eu îți dau pacea Mea. Eu îți dau toată binecuvântarea. Amin. Tot și toate ascultă de sărbătorile Mele cu tine. Tot și toate lucrează spre slava Mea și a ta. Tot și toate se pleacă la cuvântul Meu. Eu sunt cu tine peste pământ cu zile de nuntă, Mire și mireasă, și nuntă de veac nou peste România. Să fie Duh Sfânt peste pământ! Amin. Să se coboare duhul descoperirilor peste înțelepții pământului, ca să știe aceștia că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău și că tu ești poporul Meu și ca să știe că România este țara Mea mireasă, țara Mea de nuntă și masa Mea de nuntă și calea Mea spre neamurile pământului, căci vin și Mă vestesc peste pământ.

Ridică-te, Ierusalime, că ți-am dat nume din cer și ți-am dat Duh Sfânt, poporul Meu, trimisul Meu popor, mănunchiul Meu de fii cu care merg și Îmi fac cale peste pământ. Grăiesc și merg; merg și grăiesc, și cuvântul Meu este înaintea Mea. Să fie lumină și Duh Sfânt și cale de la cer peste pământ. Să fie Mire și mireasă și nuntă de veac nou.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorării Duhului Sfânt, din [15-06-1997](#)

O, țara Mea de nuntă, o, iubita Mea, Mă fac în tine sărbătoare de cuvânt. Eu sunt Cuvântul Tatălui, iar Tatăl este în Mine când grăiesc peste tine. Amin.

Pace ție! Pace, iubito! Pacea Mea o dau ție! Mă fac cuvânt deasupra ta. Vin să-ți tulbur pacea ta și să ți-o dau pe a Mea, căci Eu așa am spus la ai Mei: **«Pacea Mea o dau vouă. Nu precum vă dă lumea v-o dau Eu»**.

O, țara Mea de nuntă, pacea Mea ți-o dau. Amin, amin, amin. Am în tine un popor mititel, ales din mijlocul tău, și am o grădiniță mică și curată în mijlocul tău, și Mă las cuvânt din cer peste ea și îți dau din pacea Mea. Îți dau cuvânt din cer, căci Eu vin cu norii slavei și grăiesc de deasupra

și te mângâi cu cuvântul mângâierii, cu Duhul Adevărului te mângâi, că Eu am spus: **«Nu vă voi lăsa orfani. Mă duc, și voi veni la voi. Pacea Mea vă las vouă, pacea Mea o dau vouă. Nu precum vă dă lumea vă dau Eu. Mă duc, și voi veni la voi. Lumea nu Mă va vedea; voi însă Mă veți vedea pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi și veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, și voi în Mine, și Eu în voi. Și dacă Mă iubește cineva ca și voi, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi și vom veni la el și vom face locaș la el și Ne vom arăta lui».**

O, țara Mea de nuntă, o, iubito, stăpânitorul acestei lumi nu are nimic în Mine și n-a putut să-Mi ia viața. Nimeni nu Mi-a luat-o, ci Eu de la Mine Însuși am pus-o. Putere am avut s-o pun și putere am avut s-o iau, căci această poruncă am primit de la Tatăl. Și Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că voi fi un prunc mic și Mă voi naște pe pământ și voi fi sămânță semănată pe ogoare și voi fi un Miel mititel și voi fi junghiat de un mișel, și Eu nu I-am spus nimic lui Tatăl, nimic decât atât: **«Tată, facă-se voia Ta».**

Și Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că va alege din nou Ierusalimul. Îmi amintesc când Mi-a spus de tine, țara Mea de nuntă. **Când a lepădat Tatăl pe Israel cel ce M-a răstignit, în ziua aceea te-a ales Tatăl pe tine și te-a dat Mie să-Mi fii țară de nuntă, și Mi-a promis Tatăl mireasă din tine, țară cu Mire și mireasă.** Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine și nimeni nu știe tainele lui Tatăl, nimeni decât cel ce voiește Tatăl să-i descopere, iar Eu sunt în Tatăl, și voi în Mine, și Eu în voi, iubiții Mei ucenici luați din români. Sculați-vă să mergem și să dăm oamenilor vestea împărăției cuvântului Meu peste pământ. Să fie soare, să fie vreme dulce, să fie lumină cerească pe pământ! Să se despartă apele de ape și să fie cer nou și pământ nou! **Să dea pământul din el viață veșnică peste făpturi, iar pomul vieții să fie la mijloc și să dea roade!** Cei doi luminători să strălucească de șapte ori mai mult! Să fie om nou, lucrat la cuvântul Meu din trupul tău, din Duhul Meu și din viață veșnică, lucrată la credința ta, omule ieșit din om! Vreau să te întocmesc din nou, omule, și vreau să înnoiesc lumea și s-o nasc din nou prin cuvântul Meu. Este scris în Scripturi de nașterea din nou a lumii, de înnoirea lumii este scris, de cer nou și de pământ nou este scris în Scripturi. Să fie cer nou și pământ nou în care să locuiască dreptatea, iar dreptatea, Eu sunt. **Să fie omul om nou, în care să locuiască Dumnezeu, precum în sfinții Mei a locuit Dumnezeu,** căci cei ce au crezut în Mine pe pământ, au viață veșnică în cer. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din [22-06-1997](#)

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, binecuvântată să fie țara Mea română, noul Meu popor ales, și binecuvântați să fiți voi, cei din porțile României, care credeți în Mine, Cel ce Mă fac cuvânt peste pământ. Eu sunt Mielul Tatălui ceresc, și M-am dat spre hrană celor credincioși Mie. Eu sunt Cel ce am înviat acum două mii de ani și sunt veșnic viu și umblu pe pământ ca să-i trag pe toți către Tatăl și ca să-Mi pregătesc prin cuvânt cărarea Mea, pentru ca să vin a doua oară cu împărăția cerurilor, care nu are sfârșit precum scrie în Scripturi. Vin cu pace și cu iubire pentru toți cei credincioși, căci fericiți sunt cei credincioși Mie. Eu sunt. Fiți credincioși. Gătiți-vă iubirea și pacea inimilor voastre ca să intru în voi, fiilor români care stați de veghe peste **țara Mea de nuntă în care Mi-am așezat masa Mea de nuntă, masa cuvântului Meu, că am popor mireasă în țara voastră, fiilor români care vegheați peste țara alegerii Domnului.** Fiți cu inimă cerească și întrebați-Mă de ce am ales-o pe cea mai robită, pe cea mai lovită, pe cea mai umilită. O, poporul Israel s-a semețit încă de când l-am ales de popor al Meu și l-am făcut mare între popoare. Cu cât îl iubeam și îl învățam, cu atât mai mult el se îngâmfa și se depărta de Mine alipindu-se de trup străin și de idoli și de fărădelege semețindu-se peste Mine, și Eu l-am făcut să

ridice mâna asupra Mea și să Mă lepede și să-l lepăd. Israel s-a smintit, și din pricina înmulțirii fărădelegilor lui iubirea lui s-a răcit de tot, și numai o rămășiță mică din el a răbdut cu Mine, **și s-a împlinit cu Ierusalimul Scriptura Mea care a spus că va veni urâciunea pustii peste el**, și au fugit la munți cei din Iudeea și au fugit fără haină, după cum este scris: **«Cel ce va fi în casă să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă, iar cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi să-și ia haina»**, și am ars Ierusalimul, căci mai-marii Ierusalimului de atunci M-au vândut pe bani pe Mine, Cel ce eram darul Tatălui Meu pentru oameni, **și a căzut peste Israel osânda banului**. Am spus apoi că Evanghelia împărăției Mele, care a fost dată deoparte de Israel, se va propovădui în toată lumea spre mărturie la toate neamurile, și Israel se va sfârși, iar neamurile se vor binecuvânta prin credință, și Îmi voi alege dintre neamuri Ierusalimul cel nou, și voi veni cu împărăția cerurilor pe pământ și voi răscumpăra pe om de la moarte și îi voi da viață veșnică după cum am făgăduit prin Scripturi celor credincioși.

O, fiilor români, n-am găsit între neamurile pământului un neam mai plăcut Mie ca și neamul român, căci Tatăl Meu Mi-a dat iubire mare pentru acest pământ ales de El dintru început. **Taina lui e veșnică și acest pământ stă înaintea Tatălui Meu, căci a fost primul petec de uscat care s-a ivit din apă când s-a întocmit cerul și pământul la cuvântul Meu; a fost prima palmă de uscat care a ieșit din apele potopului după ce potopul a trecut; și va fi pământul salvării, că el este taina Tatălui Meu, și Tatăl Meu îl numește masă a cuvântului, și iarăși se vor face toate prin cuvânt și vor fi noi.** Amin.

O, fiilor români care străjuți peste România, **țara voastră a fost mereu sub cruce**, dar ea a răbdut până la sfârșit și **n-a ridicat toiagul ei împotriva nici unui neam de pe pământ. Pe nimeni n-a asuprit, nimănui nu i-a luat**. Ba a dat din trupul ei supunându-se ca și Mine, și Tatăl Meu a iubit-o cu iubire fără margini și a așteptat vremea slavei ei între popoare. **Cuvântul Meu din ea e slava ei**, și el se va face faptă a slavei și trup al slavei, căci Eu voi fi mereu cuvânt în ea, iar tronul cuvântului Meu va străluci din mijlocul ei, și din tronul Meu va curge râul și apa vieții peste pământ și va uda tot pământul așa cum din Eden ieșea un râu care uda raiul, și de acolo se împărțea în patru brațe peste pământ. Scris este: **«Cine va răbda până la sfârșit, se va mântui»**, și Tatăl Meu o are pe România țară a răbdării și a iertării, și este scris de ea în Scriptura proorocului Daniel, și se numește țara strălucirii și a biruinței, țara Domnului. Amin.

O, fiilor români care vegheați din partea Mea peste țara Mea de nuntă! Sunați la porțile casei Mele de oaspeți, că a venit dușmanul în casa Mea și Mi-a luat căsuța și Mi-a luat hăinuța și Mă scoate afară din vie ca și acum două mii de ani. Voiesc să aduc izbăvire neamului omenesc, dar antichrist Îmi stă împotrivă, fiilor români. S-a băgat antichrist în casa Mea și domnește în numele Meu, și Tatăl M-a trimis și nu sunt primit în casa Mea. Cuvântul Meu strigă la porțile casei Tatălui Meu și nimeni nu voiește să-Mi deschidă ca să intru și să aduc cuvintele vieții și apa vieții și hrana cuvântului Meu pentru cei însetați și flămânzi de viață. Eu sunt Cel ce am grăit din rug pe muntele Sinai. Eu sunt Cel ce grăiesc poporului român din mijlocul grădiniței cuvântului Meu din România. Ridicați slava cuvântului Meu și înălțați-o spre viața oamenilor, că vin să fac izbăvire neamului omenesc, și am de împlinit Scriptura de cer nou și de pământ nou, și de împărăție a cerurilor pe pământ. Amin, amin zic vouă: **Eu vin curând, și Mă voi arăta deasupra României și voi face din ea țara Noului Ierusalim, țara Mea cea de la sfârșit, și din ea voi revărsa lumină mare peste toate neamurile pământului**. Dar slujitorii bisericii din România sunt reci și nu vor venirea Mea și nu vor pace și sfințenie din cer peste ei și nu cred în Mine. Scris este în Scripturile Mele: **«De va vrea cineva să creadă, va înțelege cuvântul Meu și voia Mea și mântuirea Mea»**.

O, fiilor români, Mi-e milă de neamul român, căci îl iubesc cu iubire fără margini. Oile Mele nu mai au păstori, că păstorii lor se păstoresc pe ei înșiși și nu poartă grijă de oile Mele, și Mi le asupresc și Mi le împrăștie și Mi le umplu de răni, căci ei nu împlinesc Scriptura Mea care spune: **«În dar ați luat, în dar să dați»**. Păstorii bisericii nu pot da nimic în dar, căci n-au luat în dar, și au luat cu bani ceea ce au, și s-au învățat cu bani, și Mă vând pe bani, și oile Mele sunt oropsite și călcate în picioare de toți trecătorii. Păstorii bisericii au luat cheia cunoștinței și nici ei nu vor cu Mine și nici oile Mele nu mai știu cunoștința Mea. Ajutați pe cei asupriți de necredință și de necunoștință, căci cuvântul Meu vine la voi ca să vă ceară sălaş în voi și să fiți credincioși și să deschideți Domnului. Eu sunt. Fiți credincioși. De mai bine de patruzeci de ani Mi-am așternut ieslea cuvântului Meu în România și lucrez prin cuvânt ca să-i împlinesc slava ei cu Mine și să-Mi pregătesc venirea Mea cea de a doua și să vin cu cele veșnice și să dau răscumpărare neamului omenesc și să lucrez din România peste popoare, cu lumina cuvântului Meu. Eu sunt. Fiți credincioși. **Cuvântul Meu este râul vieții, care curge din tronul Meu**, dar cei necredincioși în biserică din România lovesc în cetatea cuvântului Meu. Deschideți cărțile vremii voastre și căutați în ele nelegiuirile oamenilor bisericii care au apăsă peste turma Mea română și peste cei ce Mă iubesc în România. Am coborât putere din cer și v-am sprijinit să luați veghea României, dar aveți grijă de țara Mea, că e apăsată încă de oamenii bisericii care stau împotriva dreptății și a sfințeniei și a adevărului. Prea mult se învelesc oamenii bisericii cu slava lor cea deșartă; prea mult întinează aceștia locurile sfințeniei Mele. Prea mulți oameni ai fărădelegii s-au ascuns sub haina de biserică și Îmi înșală neamul Meu cel ales. Lucrați cu înțelepciunea Mea cea cerească și aduceți la pocăință pe toți fiii acestui neam care s-au ascuns sub haina Mea și au asuprit pe mulți din cei dreți ai Mei. Luați lumină din lumină și scoateți întunericul la lumină, căci omul cade de șapte mii de ani prin ascundere. Voiesc să dau în dar celor ce vor să poarte darurile Mele și voiesc să fie date în dar darurile Mele. Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine și să-și ia crucea sa urmându-Mă și nu înșelându-Mă că vine și să nu vină. Iar dacă nu vine să nu spună că e cu Mine, să nu-Mi ducă turma în rătăcire.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din [27-09-1997](#)

Cu duh de sărbătoare vin din cer pe pământ și Mă fac cuvânt proaspăt peste grădinița cuvântului Meu.

E sărbătoare în cer și peste tine, grădinița Mea. Te serbează cerul și te cuprind sfinții și îngerii în duh de sărbătoare cerească pentru serbarea zilei tale de pecetluire cu Duh Sfânt și cu putere cerească peste tine. Amin. Eu am pus peste tine lucrare de Duh Sfânt și putere cerească și îngrădire tare și sfinți și îngeri și puteri cerești lucrătoare, și te-am făcut sărbătoare a Mea pe pământ, o, grădinița a cuvântului Meu, și te-am numit Sfânta Sfintelor în care intru Eu Domnul, Eu, Arhiereul Cel mare, Eu și cu zecile de mii de sfinți și de îngeri. Cuvântul Meu este împărat peste tine, și împăratul iese din tine ca un mire ca să-și iubească mireasa. Mă fac în tine cuvânt de iubire și scriu cartea iubirii dintre Mire și mireasă. Pace ție, grădinița Mea cu fii unși! O, e greu de tot de cei ce se ating cu duh de necredință și de faptă a necredinței peste această ungere din cer.

O, copilași ai trupului miresei Mele! Copilașilor mireasă a Mea! O, poporul Meu, nu mai am ce să mai ung pe pământ. Nu mai este om al lui Dumnezeu pe pământ ca să am Eu cale să ung, și prin ungere să-Mi fac sfinți pentru cele cerești. Nu mai am, fiilor, nici un locușor unde să-Mi pot pleca truda și capul. Nu era pe vremea apostolilor Mei așa cum este azi. Bisericile erau biserici,

nu ca azi. Bisericiile de atunci însemnau sfințenie, iar păcatul era scos afară din biserici, era vădit de cei cu Duhul Sfânt și era scos din biserici.

Rostesc cuvânt din mijlocul neamului român. Domnul Iisus Hristos Se duce cu cuvânt nou peste toate noroadele de pe pământ. Eu, Domnul, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, și din Fecioară acum două mii de ani, și din România cuvânt acum, la capătul Scripturilor cele pentru venirea Mea, Eu, Domnul Iisus Hristos, strig peste pământ până la toate marginile: ridicați-vă, voi, neamuri ale pământului din tot neamul oamenilor și veniți spre râul vieții care curge din cer în mijlocul neamului român! Veniți și luați viață, cuvânt de viață sfântă și veșnică! **Eu sunt Cuvântul Cel dinaintea venirii trupului Meu pe pământ a doua oară cu oamenii.** Ridicați-vă deasupra trupurilor voastre și scăpați din focul mâniai care vine din cer peste toate trupurile care nu au cerul în ele. **Cerul înseamnă sfințenie și rai în casa omului, în trupul omului.** Vă cheamă Domnul la viață dulce, la miere și lapte, la cer nou și la pământ nou peste pământ. Veniți și luați învățătura care vă dă viața cea veșnică! Veniți, că morții înviază și vor învia, iar cei vii se vor schimba întru nestricăciune. **Sună glasul celui de al șaptelea înger ca să adune sub slava Mea pe cei aleși prin credință și prin sfințenie și prin hrană aleasă, hrană din cer pentru cer nou și pământ nou peste pământ.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șase ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din [12-12-1997](#)

Sunt Eu, fiilor. Sunt Domnul. Deschideți Domnului! Amin, amin, amin. Străbat calea între cer și pământ ca să fiu cu voi în zile de nuntă cerească. **Coborârea Mea la voi, aceasta înseamnă: zile de nuntă, nunta Mea, promisă Mie de Tatăl, iubirea dintre Mire și mireasă, fiilor, că am făcut din voi mireasă iubită Mie.** Am plătit cu viața acum două mii de ani, ca să am azi mireasă, căci mireasa este cea din ziua nunții, cea care rămâne mireasă, căci după aceea Eu vin și Îmi arăt nunta după care am dorit două mii de ani.

Sunt cu praznic sfânt venit în grădină. Sunt pe nori de slavă deasupra grădiniței cuvântului Meu, căci scris este în Scripturi: **«Precum S-a suit la cer, tot așa va și veni»**. Sunt la voi Mire, fiilor unși cu mirul Meu. V-am ales dintre fiii oamenilor ca să vă pun Mie deoparte și să fac din voi cale a venirii Mele. O, ce frumoși sunteți voi printre fiii oamenilor! Vă cânt cum își cântă mirele pe mireasă și vă numesc ziua Mea de nuntă, căci mireasa când se arată, e gata și nunta. Vă sunt Mire, vă sunt mângâiere, vă sunt iubire și vă cânt ca să vă știe cei din cer mireasă a Mea pe pământ. O, ce frumoși sunteți printre fiii oamenilor! Slava voastră este nevăzută, dar sunteți copii frumoși, și sunteți avuția Mea cu care Mă bucur. Fiecare este cu avutul lui. Lumea și stăpânitorul lumii, cu avutul ei, și Eu cu avutul Meu, cel de mare preț, căci **cel mai mare preț între cer și pământ îl are omul cel născut din Dumnezeu, cel cuprins de Dumnezeu.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului, din [20-05-1999](#)

Eu sunt Cel ce sunt. Sculați-vă întru întâmpinarea Mea, fiilor din grădină, căci Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, și voi lucrați. Sculați-vă, că e vremea lucrului. Vă dau putere să biruiți slăbiciunile. Vă dau pe Duhul Sfânt, Care poate în toți cei care păzesc poruncile vieții. Trei zile la rând Mă las cu hrană proaspătă pe masă, căci grădina de la voi este masă de altar pe care Se așează Mielul lui Dumnezeu cuvânt de hrană, căci omul se hrănește cu tot cuvântul care iese de la Dumnezeu, nu numai cu pâine. Mă așez spre hrană oamenilor pe pământul României, masa Mea de

cină, masa Mea de nuntă, la care chem pe tot omul care voiește să mănânce de la Mine. Eu sunt Semănătorul, și arunc sămânța ca să crească rod din ea, dar pământul este prea bătătorit, pământul este cale a fărădelegii.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! că sunteți apăsati de grijile Mele, dar cu pacea Mea în voi le scoatem la capăt, fiilor. Trei zile la rând vă scol pe picioare ca să luați de la Mine și să așezați în carte cuvântul Meu spre mărturia zilelor de nuntă, nunta Mea cu mireasa Mea, căci mireasa aude glasul Mirelui și se scoală și deschide Mirelui, căci sunt zilele nunții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din [29-05-1999](#)

Am venit, fiilor străjeri. Ieșiți înaintea Mea. Vă dau cunună din slava Mea lucrată, că Mi-ați fost cărare ca să vin și să Mă slăvesc cu slava cuvântului Meu trei zile la rând. Sunteți osteniți. Tatăl Meu vă atinge frunțile și vă mângâie obrăjorii și vă luminează privirea, că sunteți cu inimă mare și vegheați cu iubire coborârea cuvântului Meu. Amin.

Tată Savaot, iată Eu și cei mai mici ai Mei și ai Tăi! Mângâie-i, Tată. Cuvântul Meu ești Tu, și cuvântul Tău sunt Eu. Tată, mângâie-i pe cei ce trudesă pentru Noi. Amin, amin, amin.

– O, sunteți osteniți, măi copilași! Fiul Meu Se mistuie în voi, că El fi-va să vină văzut curând, curând, și e mistuit de dor pentru ziua când va fi să-Și verse slava Lui cea văzută, slavă ca și a Mea, peste cei ce cred și peste cei ce nu cred că El vine.

O, pușori mititei, Eu, Tatăl Savaot, sunt în Fiul Meu. Cine mai vrea în veacul acesta să fie prunc ca și voi, să fie pușor al lui Dumnezeu? căci Fiul Meu este puiul Meu, și mereu l-a strigat pe cel iubit, pe om l-a strigat, și a zis: *«Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am dat să te adun la sân, ca și cloșca în vreme de furtună, cloncănind ca să-și strângă pușorii sub aripi și să nu-i piardă și să nu rămână pustie de pușori»*. O, copilași osteniți de trudă cerească, nu pământească, o, o, pușori, voi sunteți cei din urmă, cei mai mici, și de aceea vă spune Tatăl pușori. Fiul Meu trudește în voi ca să-Și adune roadele, dar iată, lucrătorii n-au roade și nu este adunătură pentru masa cea de nuntă a Fiului Meu. Mă doare pentru Fiul Meu, că L-am rupt de la sân și L-am trimis după om, ca să-l aducă înapoi pe om.

Fiule Emanuel, nu fi trist. Ai cu cine să Te bucuri. Când ai venit de-a dreapta Mea, după ce Te-ai dovedit Fiul Meu și Dumnezeu prin înviere și prin putere, n-ai lăsat nici atunci mulți care să le mărturisească pe cele lucrate de Tine. Tot așa și acum, sunt puțini, dar sunt mici, ca să Te poți Tu desăvârși în ei cu înțelepciunea Ta, că Eu i-am ferit de înțelepciunea cea de pe pământ încă din pânțele mamelor lor pe cei unși în grădină pentru Tine și pentru zilele cele de apoi. I-am adus apoi lângă Tine, aici, la izvor, și le-am dat să bea și să fie cu apa vieții pe masă mereu. Și iată-i. Ei sunt cei ce Te primesc dându-Ți sălaș inimioarele lor în care Tu ai pus izvor de credință pentru venirea Ta. O, mângâie-i, Fiule scump. Sunt Tatăl, și sunt cu Tine. Le dau cunună de slavă, că Ți i-am dat mireasă, și lumea nu-i cunoaște, Fiule. Ei sunt cuprinși în taină, că așa este lucrul lui Dumnezeu între oameni, ca să poată crește credința pe pământ, credința sfântă, Fiule al Meu.

Tu ești Cuvântul Meu. Sunt cu Tine, și Mă bucur. Tu ești Cuvântul Meu, trimisul Meu, Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit. Amin, amin, amin.

– O, Tată, Tată Savaot, voiesc să-Mi lărgesc cortul nunții, căci Duhul Sfânt Se desăvârșește și Se poartă de la margini la margini și suflă cu puterea cuvântului Meu și scoală pe mulți. Dar sunt atâtea gloate, Tată, mulțimi peste mulțimi care n-au untdelemn în candelă, care n-au veghe pentru venirea Mea. Mulțimi și iar mulțimi se pregătesc să-Mi facă venirea, dar cine, oare, vine pentru așa pregătire? Care este acel hristos care vine la planul omului cel fără viață din cer?

O, Tată Savaot, când M-ai trimis pe pământ între oameni, am slobozit din Mine semne cerești și lucrări mai presus de fire. Ba chiar și după ce M-am ascuns din ochii lor am lucrat lucrarea Duhului Sfânt, de atunci și până azi, ca să nu Mă uite omul, dar iată, nu găsesc veghe sfântă pentru venirea Mea, și ea vine. Vine ziua venirii Mele cu slavă, Tată, și ce voi face cu cei ce dorm? Ce voi face, Tată? Ce voi face, Tată? O, ce voi face, Tată?

O, fiilor străjeri, am venit să dau pe Duhul Sfânt peste pământ. O, iubiții Mei ucenici, am venit, căci sunteți adunați laolaltă în loc binecuvântat de cuvântul Meu, care lucrează peste voi. Din cer vin. Ca un vuiet vin, ca vântul care bate cu putere ca să se aplece totul de vijelie, ca să umplu grădina în care sunteți adunați în numele Meu, și lângă voi au venit la cuvântul Meu mulți să asculte.

Fiilor unși cu mirul venirii Mele, împart vouă limbile Duhului Sfânt. Aplecați-vă capetele, deschideți porțile, căci voi sunteți porțile dintre cer și pământ, pe care intră Domnul. Să se zvonască peste tot pământul că aici vorbește Dumnezeu Cuvântul, Care vă dă vouă limbile Duhului Sfânt. Să fie în uimire, și să nu fie nimeni nedumerit de cele ce aduc Eu peste grădina Mea din România. Aceasta este ieslea cuvântului Meu, munte sfânt pe care stau Eu, Domnul, ca să chem pe toate popoarele să audă vestea împărăției cerurilor, care vine cu Mine și cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu duhul dreptății, moștenitor peste cele noi. Este scris că în zilele cele de apoi va veni Duhul Sfânt peste tot trupul, ca râul care crește și dă peste margini, iar robii și roabele Mele vor prooroci de la Duhul Sfânt și se vor face izvor de apă izvorătoare peste toate noroadele de sub cer.

Fiilor de la izvor, am ridicat stăvilarele ca să curgă izvorul peste tot pământul. V-am dat făgăduința că veți fi râuri de ape izvorătoare pentru toți cei însetați, de departe și de aproape, ori pe câți Eu îi voi chema și îi voi îndemna să vină să bea, să vină la masa Duhului Sfânt. O, sunteți osteniți. Eu și mai ostenit sunt. De șapte veacuri nu M-am mai odihnit, dar Eu sunt Domnul puterilor în cer sus și pe pământ jos, și vă mângâi și vă dau inimă mare ca să puteți cuprinde cu ea cerul și pământul, de la margini la margini. Mă mistui în voi cu grija venirii Mele. Tatăl Meu vă dă curaj, și Eu vă dau, și voi dați-vă, că sunteți îmbrăcați cu Duhul Sfânt. Vă dau ajutor și din cer și de pe pământ. Duhul Meu Cel Sfânt schimbă omul la inimă, mișcă mintea omului, înviorează sufletul omului, și voi veți fi purtați pe brațele Mele, prin cei ce se vor apropia să pună umărul sub crucea venirii Mele, că e cruce grea venirea Mea, că omul e tare la cerbice și trăiește sub cer numai pentru el, iar Eu n-am cu cine să-Mi duc crucea venirii Mele; n-am decât cu voi, și voi sunteți mici între cei ce s-au făcut mari pe pământ. Omul dușman, omul trufaș, omul nepăsător și negru la suflet zice că voi sunteți bogați. Numai Eu și cu voi știm truda crucii venirii Mele. Cel harnic nu este bogat, că dacă ar fi bogat, n-ar mai fi harnic, și s-ar culca și s-ar scula și și-ar petrece vremea

în mijlocul bogățiilor lui. Voi nu sunteți bogați decât în Dumnezeu. Sunteți bogații cerului, căci aveți la voi împărăția cerurilor întru lărgimea ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, (de Rusalii) ziua a treia, din [30-05-1999](#)

Își pune omul înțelept întrebarea: „**Cum poate să vorbească Dumnezeu atât de mult?**“. O, dacă oamenii au stricat toate lucrările Mele ca să le facă pe ale lor, oare, Eu, Domnul, să nu Mă ridic ca un Creator ce sunt și să lucrez?

Am stat două zile în mormânt, și a treia zi am înviat și M-am sculat și am lucrat și am înființat împărăția Mea pe pământ. Dacă omul Mi-a stricat-o și Mi-o strică mereu, oare, Eu să nu Mă ridic ca un Făcător ce sunt și s-o lucrez la loc? Oare, n-a venit vremea să așez la loc împărăția Mea cea zidită acum două mii de ani? Și iarăși zic: am stat două zile în mormânt, iar a treia zi am înviat și am așezat împărăția Mea. Am stat două mii de ani așteptând învierea făpturii pentru care am murit Eu, iar a treia mie de ani este ziua învierii, ziua Domnului. Amin.

Iată taina cea despre veacuri, că la Dumnezeu o zi este ca o mie de ani. Această taină nu mai este ascunsă, că o zi înaintea Mea este ca o mie de ani, și o mie de ani, ca o singură zi, și Eu nu zăbovesc cu făgăduința Mea, dar am răbdat mult, după socoteala omului, căci am voit ca tot omul să vină la pocăință. I-am dat timp omului, dar omul s-a tot depărtat de început și a ajuns la sfârșit, căci el a mers înainte în loc să se întoarcă la Mine și să aștepte învierea. Iată de ce Eu, Domnul, vorbesc mult, de i se pare omului că n-oi fi Eu Cel ce grăiesc.

Două mii de ani am tăcut ca în mormânt, iar **a treia mie de ani este învierea, iar Eu sunt începutura învierii, precum este scris despre Mine și despre înviere în Scripturi.** Două mii de ani sunt ca cele două zile în care Eu am stat ascuns în mormânt, iar a treia mie de ani este ca ziua a treia în care Eu am înviat și M-am arătat ucenicilor Mei. **Aceasta este taina vorbirii Mele lungi și fără de capăt,** căci Eu, Domnul, am suflat și am cuvântat peste pământ, și cuvântul Meu a înviat și dă viață celor din morminte, căci scrie în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani: *«Vine ceasul când morții din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei ce vor auzi vor învia».* **Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu din zilele acestea,** iar cei ce îl aud înviază pentru nestrăcătare și se îmbracă în nemurire pentru întâmpinarea Mea, căci vin cu nunta cea din cer pe pământ, cu taina cea adevărată a nunții, taina pe care omul pe pământ a închis-o sub păcat atâtea mii de ani numind-o taină și asemănând-o cu adevărata taină a nunții. **Nunta este mântuirea care se plătește cu viața, și altceva nu înseamnă nuntă.**

Eu, Domnul, suflu cuvânt peste pământ și zic peste toți oamenii de pe el: o, oamenilor care iubiți și care vă iubiți! Eu vin curând. Iubiți-vă cât vreți, dar cerește, așa cum am iubit Eu biserica și M-am dat pe Mine Însumi pentru ea ca s-o curățesc și s-o sfințesc și s-o am a Mea, mireasă curată și neîntinată. **Călugăriți-vă viața voi, cei căsătoriți, căci vai și iar vai preoților care trimit pe om la păcat prin căsătorie, și apoi nu-l mai scot de sub păcat și din moarte pentru înviere,** pentru ziua a treia, ziua învierii, așa cum au făcut apostolii și sfinții Mei peste toți cei căsătoriți care veneau spre ei să Mă afle pe Mine, Cel Sfânt.

Două mii de ani am tăcut, iar acum iarăși grăiesc, căci vine învierea, cea de a treia mie de ani, cea de a treia zi, când Eu Mă fac cuvânt de înviere, cuvânt lung și fără capăt

precum veșnicia. Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu care umple pământul în zilele acestea. Omul a dăruit templul Meu în cele două zile, în cele două mii de ani, iar a treia zi, a treia mie de ani Eu, Domnul, îl zidesc din nou și Mă fac Împărat peste toată făptura care va mai fi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Antonie cel mare, din [30-01-2000](#)

Venirea Mea se face cuvânt peste pământ, iar porțile cuvântului se deschid, și Eu intru. Amin, amin, amin.

Intră Domnul Iisus Hristos pe porțile Sale și Se face zi de nuntă peste Ierusalimul Lui din zilele acestea. Amin.

Ierusalime, poporul Meu cel din români, sunt cu brațele pline de găteți ca să le pun peste tine. Cartea Mea cu tine este dragostea dintre Mine și tine, este apa din care-ți dau Eu să bei ca să nu însetezi, poporul Meu. **O, tu ești ziua Mea de nuntă, dar cine pricepe aceasta pe pământ?** Ia-ți straie de iubire, Ierusalime mic, și ieși înaintea Mea când vin la tine cu fiii grădinii Mele, din care te adăp Eu pe tine cu apa cea vie. Eu Mă fac cuvânt peste ei și le dau să Mă dea ție și vin cu ei la tine, vin cu ei în casa ta, iar tu fă-te casă deschisă pentru Dumnezeu și cinează cu Mine, Ierusalime, ziua Mea de nuntă.

Avem de așezat strai de sărbătoare cerească pe pământ, și Mă voi așterne cu tine în calea oamenilor, poporul Meu. Tu ești o cărare pe care Eu merg din loc în loc peste pământ ca să chem oamenii la nuntă, fiule. **Masa Mea de nuntă nu se mai strânge dintre Mine și tine, și se umple cu bucate dulci, și Eu stau la masă cu tine,** și de pe ea curge în lături ca să ia în dar cei flămânzi, cei însetați, căci așa scrie în prooroci: **«Cei însetați să vină să bea»**. Amin. Dar cine sunt cei însetați? Iată, cei ce-și zic drepti nu vin să ia de pe masa Mea de nuntă. Aceștia așa au făcut în toate vremile lor. Cei păcătoși însă sunt însetați, iar când se apropie ei să Mă iubească, aceia Mă iubesc și iau din apa Mea și își sting setea și rămân vii și Mă mărturisesc pe Mine, Cel viu, pe Mine, izvorul celor însetați, iar Mie nu-Mi este rușine să stau cu ei la masă, căci ei au nevoie de toate câte n-au ei, și Eu le dau, căci pentru aceasta am venit de la Tatăl. Cei drepti nu Mă lasă să Mă ating cu ale Mele de ei. Cei drepti nu Mă primesc în casa lor, nu sunt primitori de oaspeți cerești, nu sunt așa cei ce-și zic drepti. Aceștia stau numai ei în casa lor, și numai pe ei se dau și se arată, și numai vorba vine că Mă dau pe Mine.

O, fiilor, o, Ierusalime de azi, legea harului sfânt îi face fericiți pe cei ce se supun ei. Ea le gătește hăinuțe de har celor ce se supun ei. Ea îi crește, ea îi sfințește, ea îi călăuzește, ea îi hrănește, ea îi slăvește pe ei dându-i Mie pentru slava Mea cu ei. Amin. O, copilași cuprinși în harul Meu, M-am dat vouă masă de nuntă, iar voi hrăniți-vă cu harul Meu, cu harul nunții Mele cu voi, și luați foc din foc, că vreau cu voi să mistui pământul și să-l fac iar, și să-l fac curat cu tot ce va fi pe el. Deschideți larg bucuriilor sfinte și desăvârșiți-vă prin ele, și va fi măsură pentru măsură, și cine va da va lua îndoit. Amin, amin, amin. Iar cine nu va lua va rămâne sărac de har, așa cum rămân cei ce își fac un nume și un stat lângă Mine înaintea oamenilor, și apoi închid calea celor săraci care dau să vină după Mine, după bucuriile sfinte, după apă pentru cei însetați.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei, din [28-05-2000](#)

Fiilor, fiilor, iar și iar vă binecuvintez cu acest cuvânt care rostește peste voi așa: deschideți larg mângâierilor Mele, ca să intru cu ele în voi, și voi să le cunoașteți când bat ca să intre și ca să vă facă bine și ca să vă facă frumoși la stat și la cuvânt și la faptă, frumoși prin har. Amin. Deschideți larg bucuriilor sfinte ca să se sălășluiască în voi și între voi, căci voi sunteți ziua Mea de nuntă după două mii de ani când Tatăl Îmi pregătește mireasă. Amin. Deschideți iubirii Mele cu voi și fiți cu duhul vioi, așa cum a fost duhul samarinencei când Eu M-am întâlnit cu ea la fântâna lui Israel. Amin. Cunoașteți-Mă după dor, căci dorul Meu dă să se deșerte în voi, și să-l purtați ca și Mine, și să fiți cu duhul vioi și lucrător prin dor, copii ai dorurilor Mele. Sunt cu voi în brațe și Mi-e dor de voi. Mi-e sete de voi și nu pot fără voi. Mi-e Duhul tot un foc după voi, așa cum Mirele tânjește după mireasa Sa, iar Mirele, Unul este: Hristos, Fiul Tatălui Savaot, Domnul, Care-Și coboară harul nunții Sale peste cei ce vin să petreacă cu El și cu mireasa Lui cea mică, mireasa Lui cea din români. Amin.

Dați veste peste pământ de zilele Mele cu voi, ca să vină mulțimile să le hrănesc cu bucate dulci de pe masa nunții. Eu, Domnul și Mirele vostru, Mă însemnez peste voi cu putere de îngeri și vă iau oboseala și vă împodobesc harul, ca să știți să-Mi pregătiți sărbătorile și cărările și pe voi, căci voi sunteți de-a dreapta Mea, și prin voi Mă deșert peste tot pământul cu harul cuvântului venirii Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din [03-06-2000](#)

O, e zi de mare sărbătoare între Mine și voi, iar la izvorul Meu cel ceresc vin oaspeți, fiilor. Iată-i cum vin, iată-i! Iar voi, faceți mulțimea să se așeze, că Mă fac praznic ceresc, și le dau hrană, și le dau apă, și le dau Duh Sfânt, că n-au trebuință cei sănătoși de doctor, dar au cei bolnavi, au cei plini de dor, au cei ce caută; au nevoie de învățător cei ce caută. Amin. Și iată izvorul, iată-l!

Voi, cei ce ați venit la izvor, beți și înviați, căci izvorul este plin de viață. Iată vinul cel nou! Gustați din el și îmbătați-vă de gustul lui. Beție de Duh Sfânt este trăirea omului cu Mine. Veniți la han și vă ospătați și luați hanapul și beți din vinul Meu. Eu sunt Mirele nunții. Veniți la hanul Meu și odihniți-vă cu caii și cu căruțele voastre, odihniți-vă de ale voastre. Pătrundeți-Mi venirea și lăsați-vă pătrunși de ea. Cuvântul Meu este îmbrățișarea Mea, și lumea prin Mine s-a făcut, cu cuvântul Meu s-a făcut. Tatăl Meu Mă preaslăvește la El Însuși, cu slava pe care am avut-o la El mai înainte de a fi lumea, iar Eu arăt numele Lui oamenilor pe care Mi-i dă din lume, ca lumea să creadă că Tatăl M-a trimis. Amin. Veniți și vă odihniți de osteneli. Izvorul Meu dă peste margini și se varsă peste voi. Cuvântul vieții vi-l dau. Apropiați-vă de el și dați-vă vieții, căci în el este viață, și viața este lumina oamenilor.

O, fiilor de la iesle, stați cu cuvântul Meu în fața norodului care se adună la izvor. Faceți-i să se așeze și să asculte de la Mine, că au nevoie de învățător. Scoateți apă din izvorul Meu și dați-le să bea, și să cunoască venirea Mea la voi pentru tot omul care voiește să se așeze întru începutul cu care Eu am venit la voi.

Eu pentru venirea Mea am venit la voi și am făcut din voi calea Mea spre oameni. Eu sunt în voi, copilași de la iesle, și le spun celor ce vin să nu vină după voi când vin, ci să vină după

Mine; să nu ia de la voi, ci să ia de la Mine. Voiesc să fie ca și în cer, și nu ca pe pământ, căci omul pe pământ este deprins cu slavă unul de la altul, cu bucurii unul de la altul, și nu știe omul ca și voi, căci voi sunteți învățați de Dumnezeu.

Veniți și voi la Tatăl și la Mine și faceți-vă case pentru cer. Dați-vă Domnului casă; Lui și oaspeților Lui, căci scris este despre venirea Mea: **«Oștiri cerești vin după El, oștiri din cer, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb curat»**. Veniți și voi la Tatăl și la Mine, veniți și rămâneți cu Mine, că iată vinul cel nou și masa nunții Fiului lui Dumnezeu! Amin. Poposesc cu cerul în grădina aceasta și Mă fac popas pentru cei ce vin să le dau învățătură de viață. Veniți la hanul Meu și vă odihniți de ostenele și vă ospătați, și luați hanapul și beți din vinul Meu. Eu sunt Mirele nunții. Pătrundeți-Mi venirea și lăsați-vă pătrunși de ea. Veniți la hanul Meu și odihniți-vă de ale voastre! Îmi întind cerul Meu peste voi, ca să vă învăț trăirea cu Dumnezeu. Mă torn în cănuțe, Mă torn în cofețe. Luați și beți și îmbătați-vă de vinul cel nou, de gustul cel nou! Eu vin cu împărăția cerurilor pe pământ și Îmi întind cortul Meu, căci voiesc să sălășluiesc între oameni și să le fiu Mângâietor, și să le fiu Învățător, și să le fiu Stăpân, căci fericită e sluga pe care stăpânul său o va găsi făcând voia stăpânului, și peste multe o va pune. Amin.

Veniți și voi la Tatăl și la Mine și faceți-vă case pentru cer. Dați-vă Domnului casă; Lui și oaspeților Lui, căci scris este despre venirea Mea: **«Oștiri cerești vin după El, oștiri din cer, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb curat»**. Veniți și voi la Tatăl și la Mine, veniți și rămâneți cu Mine, că iată vinul cel nou și masa nunții Fiului lui Dumnezeu! Amin. Poposesc cu cerul în grădina aceasta și Mă fac popas pentru cei ce vin să le dau învățătură de viață. Veniți la hanul Meu și vă odihniți de ostenele și vă ospătați, și luați hanapul și beți din vinul Meu. Eu sunt Mirele nunții. Pătrundeți-Mi venirea și lăsați-vă pătrunși de ea. Veniți la hanul Meu și odihniți-vă de ale voastre! Îmi întind cerul Meu peste voi, ca să vă învăț trăirea cu Dumnezeu. Mă torn în cănuțe, Mă torn în cofețe. Luați și beți și îmbătați-vă de vinul cel nou, de gustul cel nou! Eu vin cu împărăția cerurilor pe pământ și Îmi întind cortul Meu, căci voiesc să sălășluiesc între oameni și să le fiu Mângâietor, și să le fiu Învățător, și să le fiu Stăpân, căci fericită e sluga pe care stăpânul său o va găsi făcând voia stăpânului, și peste multe o va pune. Amin.

Se binecuvintează sărbătoarea Mea cu poporul Meu cel nou, împreună cu cei ce vin la izvorul cuvântului vieții. Amin. Se binecuvintează pământul și cerul pentru ca să slujească la sărbătoarea Mea cu mireasa Mea și cu nuntașii nunții Mele. Amin. **Împărăția cerurilor este nuntă veșnică, și vin cu ea pe pământ ca s-o așez între Mine și om și să Mă bucur cu omul**, că Mi-e dor de om, de șapte mii de ani Mi-e dor. O, Mi-e tare dor de om. De omul cel zidit de Mine Mi-e dor. Mi-e dor să-l zidesc pe om.

Mi-e dor de tine, omule, și vin să te zidesc și să te am împărăție a Mea, și să fii veșnic cărare a Mea și slavă a Mea și viață a Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, (praznicul Pogorării Duhului Sfânt) ziua întâi, din [16-06-2000](#)

Cobor în grădină în zorii dimineții cu mângâierea Mea, cu Duhul Sfânt Mângâietorul. Amin, amin, amin.

Mă revărs peste voi, cei care v-ați adunat în preajma ieslei cuvântului Meu. Popas pentru trei zile ați făcut și voi, și Eu, iar a treia zi vă umplu de slava Duhului Sfânt Mângâietorul și vă slobozesc. Nunta Mea cu mireasa Mea, cu poporul Meu cel din români, e nuntă de veac nou, și ține zi și noapte, căci Mirele e de sus, iar mireasa rămâne îmbrăcată în veci de veci, și-n culcare, și-n sculare, și la muncă, și la petrecere, și la jale, și la bucurie, și pe pământ, și în cer. Mireasa este aceea care nu-și dă jos haina de mireasă. Nunta Mea cu mireasa Mea este praznic de Rusalii, este sărbătoarea care ține veșnic în ea pe fiii nunții și pe nuntași. Amin.

La începutul sărbătorii v-am dat din pacea Mea. Acum, vă voi slobozi cu cuvântul Meu, și iarăși vă dau din pacea Mea. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu așa Îmi mângâi ucenicii. Acum, mergeți întru ale voastre, dar nu uitați pe Dumnezeu. Mă voi revărsa peste voi cu duhul bucuriei sfinte. Mă voi încălzi în voi tot mai mult. Vă voi strâmtora și de sus, și de jos, și din lături cu dorul după Mine, și veți cunoaște că ați stat în preajma Mea trei zile la rând, și veți simți cum dorul vă va arde, și vă veți zice: „Oare nu ardea inima în noi când ne vorbea de sus?”. V-am dat pâine dulce și vin nou v-am dat, și am stat cu voi îmbrăcat în haina cuvântului. Luați cu voi de pe masă și vă puneți în trăistuțe, că zilele de pe pământ sunt grele, iar pâinea și vinul s-au amărât și s-au oțetit peste tot. Luați din cina Mea cu voi și rămâneți în duhul nunții, în duhul sărbătorii de nou Ierusalim pe pământ. Am stat cu sfinții și cu îngerii la masă cu voi. Am mâncat din blidul vostru, că Ne este tare dor să venim cu cerul pe pământ. M-am sculat cu voi, am dormit cu voi, M-am odihnit cu voi, am cântat cu voi, am petrecut cu voi. **În fiecare bucurie sfântă din voi, Eu am fost bucurându-Mă de voi.**

V-am dat cuvântul Meu. Faceți-vă din el cămășuță și hăinuță de vreme rea, și mamă și tată și rude și slavă și viață, căci cele vechi trec cu trosnet, iar Eu, Domnul, vin cu cele noi și le așez peste om și peste pământ, ca să-i dau omului cer nou și pământ nou și să-l numesc fiul Meu. Lumea și fața ei nu vor mai fi, și Eu vin și așez în loc cerul cel nou și pământul cel nou, și pe omul cel plin de dorul Meu, și Mă voi împlini văzut cu Scriptura care a spus: **«Iată, Eu sunt cu voi până în veci, și Îmi veți fi Mie martori din margini în margini, și apoi voi fi cu voi pe vecii».**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din [18-06-2000](http://www.ortodoxia.ro)

Cu mare iubire Îmi slobozesc cuvântul, și aduc cu el viață fără de moarte peste om, numai să vrea omul să fie. **Cu mare dor Mă aplec peste voi, cei adunați la nuntă, că e nuntă în grădina întâlnirii, și Eu am chemat omul la nuntă. Eu sunt Mirele nunții.** Mireasa Îmi este micuță, dar Eu sunt mare peste ea și Mi-o cuprind cu mare iubire, ca să chem lângă Mine și lângă ea nuntași și lăutari, căci scris este: **«Domnul în Sion este mare. Căutați pe Domnul și vă întăriți. Înălțați-L și vă închinați în muntele cel sfânt al Lui. Intrați cu veselie și cu bucurie înaintea Lui, că El trimite izvoare în văi. Cântați Domnului și binevestiți din zi în zi mântuirea Lui. Vestiți între oameni slava Lui, că iată, lucruri minunate face El, și cunoscută a făcut mântuirea Lui. Cântați în sunet de psaltire, cu alăută și cu trâmbițe și în sunet de corn, că bat râurile din palme deodată, și munții se bucură, și Domnul grăiește din locul cel sfânt al Său».** Amin, amin, amin.

Eu, fiilor de la ieslea Mea, grăiesc peste voi pentru om și voiesc să știe toată lumea că Eu Mă slăvesc în voi cu venirea Mea cea de la capătul timpului omului. Faceți-vă slavă a Mea peste

pământ, că vreau, fiilor scumpi, să vadă lumea ce este cerul pe pământ. Eu așa v-am spus: **«Chemați la nuntă, chemați lăutarii să cânte, că Eu îi dau omului nădejdea în venirea Mea și îl scol pe om pentru cerul cel nou și pământul cel nou».**

Caută, omule, să înțelegi venirea Mea și să crezi că am venit după tine ca să te învăț cu venirea Mea, cu nădejdea în venirea Mea, că iată, pe pământ nu mai are omul nădejdea că Eu vin, dar Eu vin, că scrie în Scripturi să vin. Amin. E dulce venirea Mea. E taină dulce întoarcerea Mea, și Mă fac dulce în cuvânt, căci **cuvântul acesta este venirea Mea după om, ca să nu vin pe neștiere când vin. Un picuț, și Eu vin pe pământ cu trupul văzut și vreau să te învăț cu cerul pe pământ, omule.** O, nu e bine să nu Mă aștepti, nu e bine să nu te pregătești, nu e bine să stai departe cu viața ta de viața Mea. Nu e bine, omule, să fii Eu într-un fel, și tu în alt fel. Vino să te povățuiesc, că e grea vremea, și e noapte grea vremea. Și iată, Eu în miez de noapte vin ca să te scol pentru ziua venirii Mele. E dulce venirea Mea dacă Mă primești acum cu ea. **E astăzi venirea Mea, nu mâine. Astăzi dacă auzi, nu te învățoșă, ci auzi-Mă. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din [26-08-2000](#)

Pace ție! Pace ție, țară frumoasă, țara Mea de nuntă! Mă fac nuntă de veac nou pe pământul tău, țară dulce. Mă fac pâine în tine, ca să-ți dau. Mă dau ție, și nu M-am dat nimănui până azi așa cum Mă dau ție. Ia-Mă, că Mă dau ție. Dă-te Mie, că Mă dau ție. Stau în vârful muntelui cel sfânt al Meu din mijlocul tău și Mă uit cu dor peste tine și îți mângâi trupul cel de la început și cel de la sfârșit. **Am luat din trupul tău pe omul cel întâi zidit, și am luat din trupul tău pe omul cel de la sfârșit și l-am făcut străjer pentru venirea Mea la tine, și l-am făcut popor de sfinți pentru venirea Mea.** Străjerul este cel ce veghează peste tine cu Mine, ca să-ți fie ție bine, **țară dulce, țară a nunții Mele.** Străjerul te anunță despre cele rele care vin peste tine, care stau peste tine, iar tu să nu mori, că ai peste tine străjeri puși de Mine. Iată-i, iar Eu sunt cu ei în grădina cuvântului. Iată-i, ei îți dau ție glasul Meu cel ce doinește peste tine. Iată-i, ei trezesc pe doinașii tăi ca să-ți cânte de dor sau de durere sau de iubire sau de tristețe, după cum și Eu doinesc peste tine, când de dor, când de durere, când de iubire. Am pus pe străjerii Mei din tine să adune pe doinașii tăi în grădina întâlnirii Mele cu omul, și ei au venit, și ei doinesc, și ei sunt trupul tău, și ei te mângâie și se mângâie cu bucuria ta, cu iubirea ta, cu durerea și cu jalea ta, și ei te mângâie, țară dulce a venirii Mele. O, de ar doini doinașii tăi doina Mea cea de peste tine, doina Mea peste pământ, ca să audă popoarele că tu ești aleasa Mea de la venirea Mea! Să ia doina Mea doinașii tăi și s-o ducă de la margini la margini, și să se facă ei cărare a omului spre Mine și spre izvorul Meu care curge peste pământ din mijlocul tău, țară a doinirii Mele. Eu sunt doinașul tău, și te cânt, și te trezesc, și te mângâi, și te povățuiesc, și te chem, și te numesc a Mea. **Țara Mea de nuntă te numesc, darul Meu de la Tatăl te numesc. Tatăl te-a născut odată cu nașterea Mea pe pământ, și acum te-a făcut darul Meu de nuntă, darul Mirelui și al miresei, masă de nuntă pentru Mirele din cer.** Pace ție! Pace ție! Pace ție! Se aude la cer cântarea doinașilor tăi. Să se audă și pe pământ, de la margini la margini. Amin. Să se audă chemarea la nuntă, căci Eu sunt cu zilele nunții pe pământul tău, și Eu doinesc și horesc în tine, că e nuntă în tine. O, ce frumoasă este ziua nunții! O, ce frumoase sunt zilele nunții, căci nunta este taină fără de sfârșit, și nu este înțelepciune pe pământ pentru taina nunții, pentru începutul iubirii cea fără de sfârșit.

O, poporul Meu mireasă, ies cu tine și cu zilele nunții Mele cu tine. Te-am hrănit cu mană din cer și te-am întocmit popor al venirii Mele, ca să te am și să te fac vornicel pentru nunta

Mea cu tine. Mângâierea Mea tu ești. Te-am pus să-Mi așterni zile de nuntă. Te-am pus să pui masa, ca să cinez cu omul în grădina întâlnirii. Te-am pus să chemi la nuntă, și tu M-ai ascultat și ai lucrat pentru ca să pot Eu grăi cu omul, din mijlocul tău. Așează-te povătuitor peste cei ce vin la izvor, ca să știe să bea cel ce vine. Dă-i tu. Să nu-l lași să-și ia el, căci cel mic se taie când își taie singur din pâine. Dă-i tu. Să nu-l lași să-și ia el, și să nu-i dai ce este al tău. Dă-i ce dau pentru el, că el e mic, că el e fără măsură, că el nu e pentru măsură măsurată, că el nu are înțelepciune. Dă-i tu, că el nu are umilința cea care intră înaintea Mea, cea în care stai tu în numele Meu înaintea Mea. Tu nu stai înaintea Mea că vrei tu. Tu stai că așa binevoiesc Eu pentru Mine cu tine, pentru Mine, nu pentru tine. Tu ești poporul Meu pentru Mine, nu pentru tine. Lucrarea umilinței este cu tine în lucru, că nimeni nu poate fi întru Mine fără ea. Dă-i tu omului, că omul nu are umilință. Nu-i da ce-ți cere el. Dă-i ce-ți dau Eu să-i dai, și atât, ca să nu lucrezi de la tine sau de la el, ci numai de la Mine, și așa să lucrezi tu peste om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din [27-08-2000](#)

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă adun cu îngerii și cu sfinții la sărbătoarea grădiniței cuvântului Meu. Amin. E sărbătorită grădinița care vă are în ea pe voi, copii ai cuvântului Meu. Slava Mea iese mereu din ea spre oameni și îi cheamă spre venirea Mea. Îi cheamă cuvântul Meu pe oameni, dar Eu, Domnul, greu de tot încap în inima omului. Ies cu slava Mea din grădină spre oameni. Ies cu voi în mijlocul oamenilor ca să-i fac să știe venirea Mea la voi, slava Mea de peste voi, și să-i îndemn spre ea, ca să nu-i ia pe neștire venirea Mea, care va fi curând, curând.

Iată slava Mea, înconjurată de heruvimi și serafimi. Iată cuvântul Meu, care vine slujit de îngeri în grădina Mea de azi, în care Eu, Domnul, am așezat pe pământ prin mânuțele voastre pietricica cea albă, darul Meu pentru cei ce biruiesc lumea ca să vină la Mine; cuvântul Meu pentru cei ce îmbracă haina venirii Mele și care stau întru întâmpinarea Mea înveșmântați cu veșmântul nunții venirii Mele. **Venirea Mea e nuntă. Venirea Mea va fi zi de nuntă peste tot pământul. Îi fac omului chemare la nuntă.** Îi arăt omului calea spre ziua nunții, spre salonul nunții, spre iubirea nunții, căci **nunta cea adevărată aceasta este: venirea Mea, Eu și cu mireasa Mea, în sărbătoare de nuntă pe pământ. Amin.** Îmbrac pământul în strai de nuntă. Îmbrac cerul în straiul venirii Mele. Numai pe om nu pot să-l îmbrac cu venirea Mea. El este străin de taina nunții. El nu caută cu bucuria venirii Mele. El nu știe ce este mângâierea, și își caută mereu alin în cele ce nu sunt, în cele ale lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la nouă ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din [12-12-2000](#)

Sună îngerul Meu din trâmbița venirii Mele, iar Eu, Domnul, Îmi gătesc alaiul de sfinți și de îngeri și Îmi fac intrarea în cartea Mea de pe pământ, că e sărbătoare de sfinți mărturisitori, și îi iau cu Mine la ieslea cuvântului Meu cea din mijlocul României. Amin.

Bucurați-vă cu Mine, sfinți ai cerului sfânt! **Zilele nunții Mele sunt răsplata pe care v-o dau pentru iubirea ce Mi-ați dat-o de M-ați mărturisit pe Mine Dumnezeu adevărat în cer și pe pământ. Zilele nunții Mele sunt venirea Mea pe pământ cu sfinții, căci despre venirea Mea așa scrie: «Vine Domnul cu sfinții în zeci de mii».** Amin, amin, amin.

Împodobesc venirea Mea cu strai de nuntă, și voi nunti pe pământ cu voi, copilași care-Mi primiți cuvântul, care-Mi primiți venirea. V-am îmbrăcat în haină de mireasă și v-am așezat la masă de nuntă ca să audă și să vadă oamenii de pe pământ zile de nuntă cerească și să se facă din trupești duhovnicești, așa cum v-ați făcut voi la chemarea Mea, la vestea venirii Mele cea după două mii de ani.

**Împărăția Mea nu vine în chip văzut, așa cum își închipuie omul neștiutor. Ea se în-
cuibează înăuntrul omului, și omul o află înăuntrul său și ia din ea bucurându-se, și nu știe
de unde-i vine bucuria.** Bucuria nu vine din cer. Ea vine dinăuntrul inimii care are în ea împărăția
cerurilor. Bucuria este împărăția cerurilor care se bucură în om, iar altă bucurie a inimii omului
este deșertăciune care se sfârșește.

Îți trebuie dragoste, omule pribeag, omule uituc. Proorocirea și darul limbilor și știința se
vor sfârși curând, căci sunt frânturi, și vine ce este desăvârșit, și rămâne, și atunci vei cunoaște pe
deplin. **Când tu vei fi cunoscut pe deplin, atunci vei cunoaște pe deplin, căci toate vor pieri,
și acestea trei rămân: credința, nădejdea și dragostea. Dar mai mare între ele este dragostea.
Amin, amin, amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Se-
vasta, din [22-03-2001](#)

Să se deschidă porțile cuvântului Meu ca să intru cu cuvântul în ieslea sa. Amin.

Fiilor care-Mi primiți cuvântul când el vine, Mă așez în iesle cuvânt pentru ca să-l mângâi
pe cel înstrăinat atâta vreme, pe unsul României, Mihail, rege al țării Domnului, că e țara Mea
România, țara întoarcerii Mele după două mii de ani de la Tatăl, țara Mea de nuntă, împărăția
cerurilor, care se aseamănă cu un împărat care face nuntă fiului său. Amin.

Iată cuvântul Meu peste cel uns de îngerul Meu, peste unsul Meu.

Mângâierea Mea se apropie spre tine prin cuvântul Meu cel din cer rostit, și te mângâi,
fiule îndurerat. Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și îți șterg inimioara de lacrimi, și îți șterg fața de
dureri, și îți mângâi ființa, că mult ai răbdat. Dar îngerul Meu a fost în toate zilele cu tine și te-a
acoperit de orice fel de moarte și te-a păzit până acum, ca să fii tu acum din nou peste România cu
binecuvântarea Mea, care este pusă pe creștetul tău pentru ea. **Ea este țara Mea de nuntă și nun-
tesc în ea cu poporul Meu mireasă, poporul pe care Eu l-am răpit la tronul Meu ca să stea el
la gura cuvântului Meu și să-l pună în cartea Mea de azi, cartea întoarcerii Mele de la Tatăl după
două mii de ani.**

Am un popor dulce și cu fii frumoși și curați, pe care Eu i-am răpit din lume ca să stea ei
în voia Mea pe pământ și să-Mi audă șoapta întoarcerii Mele, cuvântul cu care îi mângâi pe cei ce
**Mă așteaptă să vin și să fac cer nou și pământ nou și Ierusalim nou pe pământ, pe pământul
român, primul pământ ieșit din ape la facerea lumii, pământul din care am luat Eu cu mâna
de l-am făcut pe omul cel întâi zidit.**

Extras din Cuvântul Domnului către regele Mihai, din [28-05-2001](#)

O, fiilor de la ieslea coborârii cuvântului Meu, sculați-vă din așternuturi, că vine Mirele vostru ca să iasă cu voi și cu zile de nuntă, că se adună nuntași. Hai să punem masa, că e nuntă! E Mirele cu mireasa, e Hristos cu tine în zile de nuntă pe pământ, poporul Meu mireasă. Iată nuntași! Au venit, și vin. I-am chemat ca să-i iubim. Noi îi putem iubi cel mai mult. Le putem da ce nu pot ei găsi pe nicăieri. Le dăm mângâierea cea adevărată, cuvântul cel mângâios care se lasă din gura Mea peste voi ca să-l dăm la cei ce vin și la cei ce nu vin să-l audă, și să-l ia cei ce vin și să-l ducă cu ei în casele lor. Amin.

Sculați-vă bine, copiii străjeri, că avem oaspeți la masă. Iată-i, au venit, și vin.

O, sculați-vă și voi, cei ce ați venit la nuntă! Sculați-vă și auziți glasul Mirelui Care grăiește miresei, împărțindu-vă din vinul nunții, din iubirea nunții. Amin. O, să nu se tulbure inimile voastre. Vă dau învățătură tare, bucate tari vă dau, ca să vă întăriți trăirea și ca să Mă treziți în voi, și ca să prind Eu rădăcină în voi, căci rădăcina acestui cuvânt care vă mângâie Eu sunt. **Credeți sau nu, Eu trebuie să spun cine sunt. Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul Tatălui Savaot. Sunt aici și Mă fac cuvânt și Mă împart peste pământ.** Nicăieri pe pământ nu găsesc om care să vrea numai ca Mine pentru cuvântul Meu de azi pe care-l cobor aici cu tot întregul lui. Dacă aș grăi și aici așa cum zic atâtea oameni că grăiesc Eu în atâtea locuri pe pământ, aș fi iubit și de aici, aș fi crezut și de aici, aș fi primit și de aici cu calea Mea spre oameni. Dar calea Mea e cale cerească, e cale dreaptă și sfântă, și omului îi este teamă de ea. Și dacă-i este omului teamă de calea cea curată, i-ar place să fie minciună această venire a Mea în cuvânt ca să-Mi desfac cu el calea venirii trupului Meu cel înălțat la Tatăl acum două mii de ani. Nu M-am înălțat ca să nu mai vin. Ba, din contra, am zis atunci: *«Mă duc ca să vin; Mă duc să pregătesc loc»* și să vin după ce-l pregătesc. Iată, l-am pregătit, și omul e prea îngâmfat ca să creadă ce spun Eu, că Eu spun **că tot cuvântul Meu cu care Mă cobor în locul acesta pregătit de Mine cu trudă, îl judecă pe cel ce nu-l ia să-l pună peste el.** Iată, de la om ia omul, dar de la Dumnezeu, ba. Am fost și Eu om pe pământ, și am fost înțelept din Tatăl, și am lăsat învățătura vieții veșnice peste om. De ce nu ia omul și de la Mine, și ca să fie ca Mine apoi? O, de ce ia omul numai de la om? De ce, oare?

Omule care citești numai ce zice omul, numai ce scrie omul! S-a răstignit pentru tine omul de la care iei tu învățătură de crezi atâtea în el, de te hrănești atâtea de la el? Cum de nu ești obosit de atâtea învățătură care-ți ia din suflet, ca apele mari, tot ce mai e în tine veșnic și adevărat și din cer? O, omule, te întâmpin în alergarea ta și îți cercetez ființa și nu mai ai ființă de neam bun. Adunătura din mintea ta M-a lăsat orfan de tine, omule obosit de truda ta, de povara ta. Eu ți-am spus să iei povara Mea, că jugul Meu este bun, că sarcina Mea este ușoară. Așa ți-am spus. Tu însă te-ai făcut uriaș, și duci poveri pe drumul tău, iar drumul Meu e sărac de oameni. Drumul tău nu este drumul Meu. Ce este al tău nu este al Meu, și tu trăiești fără viață. O, cum să te fac să-Mi deschizi la bătaia Mea în ușa ta? **Iată cum Îmi desfac izvorul și cum te chem să vii și să bei și să-i vezi gustul și să-i vezi adevărul, căci izvorul acesta Eu sunt. Acest cuvânt Eu sunt, iar trupul Meu este învăluit în acest cuvânt și stau înaintea ta învăluit în cuvânt. Cuvântul acesta este venirea Mea cea după două mii de ani de la Tatăl, ca să-Mi pregătesc cu el mireasă, și să Mă las apoi lângă ea cu trupul Meu văzut, cu care M-am înălțat de lângă ucenicii Mei acum două mii de ani ca să pot iarăși veni la vremea venirii Mele din nou de lângă Tatăl.**

O, vino, omule, la izvor când Eu te chem, când ies în calea ta cu mireasa Mea, cu cea care trudește pentru Mine așteptând venirea Mea. Dacă auzi și dacă ești însetat, vino la Mine, că am venit spre tine și te chem să te iubesc, că Eu te pot iubi mult și îți pot da ce nu poți găsi pe nicăieri: chemarea Mea cu însăși gura Mea, mângâierea Mea cu mâna Mea cea tainică și slava trupului Meu cel învăluit în cuvânt așa cum acum două mii de ani am fost învăluit în nor ca să Mă duc întru Tatăl și așa să vin înapoi; așa, precum M-am suit, învăluit în taină, învăluit în cuvânt, în nori de cuvânt învăluit. Amin.

Dați glas doinei de nuntă, voi, doinași, că v-am chemat la nuntă să doiniți. Dați grai poemelor, voi, poeți care purtați în voi simțăminte de dincolo de voi, că v-am chemat la nuntă ca să grăiți grai dulce. Aduceți Domnului jertfă de laudă și luați în dar mângâierea cea pentru dar, rădăcina bucuriilor sfinte. Cel ce crede, acela grăiește, iar cel ce grăiește, este viu și nu moare. Cel ce nu grăiește, acela moare și este mort. Chiar dacă el crede, este mort, căci lucrarea credinței este grăirea, este mărturisirea, grai viu din neam în neam până la Mine. Amin.

Îmi desfac ființa Mea dumnezeiască să curgă din ea mângâiere peste voi, cei veniți la nuntă. Duhul mângâierii este bogăția pe care vreau s-o dau celor ce vin la izvorul venirii Mele aici, unde Eu Mi-am ales ieslea Mea de venire așa cum Mi-am ales acum două mii de ani ieslea din Betleem. Luați duhul înțelepciunii sfinte, voi, cei adunați la sărbătoare. Luați și beți din cupa mângâierii și mângâiați pe Dumnezeu. Adunați-vă în Duhul Meu, în Duhul lui Hristos. Numai Duhul Meu poate să vă facă una, căci casa Mea este una.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Vouă, celor ce credeți în venirea Mea; vouă, celor ce ați bătut cale pentru cuvântul Meu care Mă aduce pe pământ. Poposesc trei zile cu voi și pentru voi în cuvânt, și vă voi da să beți, iar voi să învățați să beți.

Pace vouă! Și vă voi da să beți. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din [08-06-2001](http://www.ortodoxia.ro/08-06-2001)

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Se slăvesc pe pământ în zile de nuntă cerească. Îngerii și sfinții sunt nuntașii din cer, iar cei de pe pământ, adunați la sărbătoare, sunt nuntașii de pe pământ. Amin.

Eu sunt Mirele nunții, și fericită este sluga pe care Eu o găsesc priveghind pentru venirea Mea cu zile de nuntă. Eu sunt, și Îmi deșert mângâierea peste cei adunați la izvor. Amin, amin, amin.

O, fiilor de la ieslea învățaturii Mele, hai să petrecem cu omul, fiilor trudiți pentru Mine. Voi suiți iubirea voastră la cer, și cu ea Mă coborâți pe Mine la voi și la om. Hai să petrecem cu omul în iubire cerească. Adunați-i lângă voi, și Eu Mă voi turna în voi vin bun, ca să bea din vinul Meu cel ce vine la nunta Mea cu voi. Voi sunteți poporul Meu mireasă; mireasa care cere venirea Mea. Hai să-i învățăm pe cei ce vin la izvor ca să bea. Să bea ca și voi din izvor dacă vin să bea. Ca să bei din acest izvor care curge din cer peste pământ, e mare taină să știe omul să bea. Cine bea din el nu mai moare, nu se mai dă morții cel ce înviază. Cel ce bea este cel ce înviază, și așa se bea din acest izvor.

O, omule pribeag, te-am chemat să-Mi vezi mireasa și să iei în tine dor de mireasă care-și așteaptă Mirele. Duhul rău e duhul lumii. El te-a acoperit de la fața Mea și te-a băgat în haina lui, și Eu nu te cunosc dintre cei morți. Te-am chemat să-Mi vezi chipul, te-am chemat să-Mi vezi pe poporul Meu mireasă prin care Eu Mă slăvesc peste pământ pentru tine, cel pribeag de Tatăl tău. Te adun din când în când lângă ieslea Mea și îți dau din ea cuvântul Meu care se naște în ea din gura Mea. O, învață-te să vorbești din cer, nu din inima ta, că nu e dreptă cu Mine inima ta. Tu spui că Mă ai în inimă și nu e nevoie să Mă ai și în afara ta, în înfățișarea ta, iar Eu îți spun că și diavolii cred în Mine, dar nu să Mi se supună. Iată, cel ce nu Mă mărturisește, acela nu este de partea Mea. **Cine Mă poate mărturisi? Cel ce seamănă cu Mine, cel ce este de la Mine.** Amin.

Te iau cu ușorul, omule venit la izvor, că vreau să te învăț să bei, și cu folos să bei. Eu de aceea te chem. Te chem ca să bei, și să cresc Eu în tine și să înveți iubirea cea pentru Dumnezeu. Lacrima Mea cea pentru tine se face cuvânt de dor, care te cheamă sub cortul Meu ca să stai cu Mine la masă de cină, la masă de nuntă, fiule român. Te cheamă dorul Meu de tine, dor lung de șapte mii de ani. Te chem cu mângâiere, că Eu nu vreau durerea ta, și vreau învierea ta. Cere-Mă. Sau nu Mă mai cere, și ia-Mă, că iată-Mă în calea ta ca să Mă iei. Amin.

Iată vinul cel bun, vin nou, vinul nunții Mele. Veniți la nunta Mea, voi, doinași ai poporului român! Nunta lumii vă face cu mâna, iar nunta Mea se uită după voi. Iubirea pentru Dumnezeu vă face să veniți să fiți cu El, iar iubirea de Dumnezeu vă face să Mă aveți pentru voi. Eu însă vreau să vă am pentru Mine, nu pentru voi, că Eu vin curând, curând, și nunta Mea va fi o sărbătoare pe vecii, fiindcă mireasa are nevoie de iubire, ca și Mirele din cer. **Mireasa Mea este cerul Meu de pe pământ, în care Eu Mi-am pregătit așternut.**

O, poporule mireasă, am pregătit cu cuvântul Meu și cu mânuțele tale straie de nuntă, grădină cu miresme cerești, cort dulce, foișor cald și sfânt, ca să ies cu tine în nuntă cerească și să-i mângâiem pe cei ce aud zarva nunții noastre ca să vină la nuntă. O, poporul Meu, o, mireasă mică, tu ești copilul cel mai mic, cel de lângă venirea Mea, mezinul care împarte averea Tatălui său la toți cei de dinaintea lui născuți. **Iată, chem la nuntă. Voiesc să rămână numai o nuntă pe pământ și în cer,** și în hora ei să se prindă cei ce învață iubirea, iubirea dintre Mire și mireasă, miri curați, căci unde este iubirea nu mai este păcatul, și este ziua nunții când mirii sunt curați, căci așa înseamnă ziua nunții, iubirea dintre Mire și mireasă. Nunta lumii este minciuna care s-a pus în locul nunții. Iar nunta, iată-Mă cu ea pe pământ! Din cer și până pe pământ M-am întins cu ea, și fac din ea mângâiere veșnică peste om, numai să vină omul să ia.

Eu însă am în brațe mângâierea pentru cel ce se ridică dintre morți ca să vină să-l fac veșnic, că vine veșnicia pe pământ, și omul nu crede ce-i spun Eu. **Vine învierea morților, și omul nu crede ce-i spun Eu prin acest cuvânt.** Vine învierea și viața veacului ce va să fie, și tot omul care va mai fi, va fi ca Mine, căci scris este: *«Vom fi asemenea Lui, căci Îl vom vedea cum este»*. Amin.

Viața veacului ce va să fie, aceasta este nunta pe care Eu vreau s-o pun pe pământ înaintea omului. Cu tine o pun pe pământ, poporul Meu mireasă, truditul Meu copil cu care Eu am bătut și bat țărșul împărăției cerurilor pe pământ, cer nou și pământ nou pe pământ.

O, nu M-aș mai despărți de zilele nunții Mele cu voi! Iubirea Mea e flămândă după om și suspinul Meu e adânc, și Mă doare adânc. Îmi las masa nunții nestrânsă la voi, copii ai venirii

Mele. Și voi veni curând, curând văzut, Eu și cerul cel plin de sfinți și de îngeri, și vom fi la masa nunții pe vecii apoi. Amin.

Vin din cer pe pământ ca să-l fac din nou pe om, și sunt Făcătorul. Omule, e dulce chemarea Mea, chemarea ta la Mine, chemarea ta la viață. Ia și bea din vinul nunții Mele, că nunta Mea este viața veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din [09-06-2001](#)

O, fiilor străjeri, sunteți osteniți cu trupul, dar gura Mea suflă din Mine peste voi și vă înviorează ca să-Mi dați și azi ființă, și cu dulce taină să Mă las cu duh de mângâiere peste cei adunați din depărtări la nuntă, fiilor iubiți. Ziua nunții e cea mai dulce zi din viața omului, și cea mai frumoasă. **Tot așa este și cu Mine. Dar ziua nunții Mele nu este ziua, ci este nuntă fără de sfârșit apoi, este dulce fără de sfârșit.** Amin.

Trudesc cu tot cerul cel de sus și cu tot cerul cel de jos să-i fac parte omului de ziua nașterii lui, și să-l cresc apoi, și să așez pe creștetul lui ziua nunții lui, cea mai frumoasă zi din viața lui, ziua cu care începe taina veșniciei lui, inelul Meu de nuntă pe degetul lui. O, greu mai pot peste om, greu de tot încap în om cu ziua nașterii lui, **căci adevărata zi de naștere a omului e nașterea cea de sus**, că scris este în Scripturile prin care Eu spun: **«Cine nu se va naște de sus, nu va vedea împărăția lui Dumnezeu»**. (Vezi selecția tematică: „[Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut](#)”, - și pe [files.fm](#); [jumpshare](#); [joomag](#); [archive](#); [Google Drive](#); [Scribd](#); [pubhtml5](#), n.r.)

O, e prea vechi omul în viață stricăcioasă, și se joacă de-a viața de șapte mii de ani. Se joacă de-a nașterea și de-a viața până ce moare, până la somnul lui cel de veci. Ziua nașterii omului din Mine s-a întunecat adânc. La fel și ziua nunții lui. E zi de beznă pentru cer ziua nunții omului, e zi de întuneric nepătruns. E prea vechi omul în zilele lui de petrecere și nu-l mai pot smulge din ele ca să-i dau zilele vieții, zile veșnice să-i dau în locul zilelor lui. O, cum să-l fac pe om să Mă audă și să înțeleagă că ziua nașterii lui e zi de veci dacă ea este? Nu este peste om ziua nașterii lui, nu este. Omul se joacă numai, se joacă de-a ziua nașterii lui, de-a ziua nașterii lui din cer, de sus, căci aceea este naștere, ziua de naștere a omului. Pe pământ văd numai mort călăuzit de mort. Se duce omul la botez, se duce să se nască, se duce și se joacă de-a nașterea. Nu mai este om pe pământ care să aibă în el duhul nașterii ca să-l poată pune peste omul care vine să se nască. Nu mai poate omul rosti cuvânt cu duh de naștere în el, că e mort omul, și tot așa și grăiește. Taina nașterii, nu mai este om s-o poarte în el și s-o pună peste om. (Vezi selecția tematică: „[Despre Botez](#)”, - și pe [files.fm](#); [jumpshare](#); [joomag](#); [Google Drive](#); [Scribd](#); [archive.org](#); [pubhtml5](#), n.r.)

O, cum să-l fac pe om să creadă ce spun Eu peste el? Îi spun omului că viața începe cu nașterea, dar cum să-l fac să creadă ce spun Eu și să nu se mai joace de-a nașterea? Eu sunt Cel ce naște și Cel ce Se naște. Pentru fiecare om Mă nasc ca să-l nasc pe el. Ziua nașterii lui, nu ajunge omul la ea, că n-are cine să i-o mai arate omului. Vin Eu și Mă arăt zi de naștere în calea omului, casă de naștere pentru om.

O, nu mai am unde să Mă așez ca să pot naște, ca să Mă pot naște! O, nu mai am! Cine să-Mi audă durerea? Plâng în taină și merg prin întuneric și nu dau de om. Cine să-Mi mângâie pașii? Omul s-a făcut întuneric pe calea Mea spre el, și Eu nu mai găsesc toiaș cu care să Mă sprijin pe

calea căutării Mele după om. Îl caut pe om ca să-i dau naștere și **zi de naștere, și zi de nuntă apoi.** Mă port după el cu ziua învierii lui dintre morți, ca să suflu peste el cu duhul nașterii și să-l nasc, și apoi să-l cresc, și **să așez apoi peste el ziua nunții lui, cea mai frumoasă zi din viața omului, ziua cu care începe taina veșniciei lui.** (Vezi selecția tematică: „[Învierea morților](#)”, - și pe [files.fm](#); [Scribd](#); [jumpshare](#); [archive](#); [Google Drive](#); [pubhtml5](#); [joomag](#), n.r.)

Nunta cea de pe pământ îi aduce omului moartea, moartea Mea în om, în omul în care ia viață păcatul, pofta trupului și trufia vieții. Cel în care Eu nu încap cu fața Mea în el, acela este om trufaș, iar Eu sunt cerșetorul care-l cer pe el. Cerșesc de la om o zi, o zi de naștere pentru el, o zi de umilință în el, o ușă deschisă ca să intru și să pun în el ziua nașterii lui, ziua nașterii Mele în el. Nimic n-ar trebui să facă omul decât să se lase născut, să se lase spre naștere și să-și desfacă ochii și să vadă împărăția cerurilor cu ei, și apoi din ea să nu iasă, că afară sunt căinii și vrăjitorii și desfrânții și ucigașii și idolatrii și toți cei ce lucrează și iubesc minciuna, minciuna care-l ține rob pe om, mort pe om. Cel ce nu iubește minciuna, acela este om născut de sus. Așa este omul cel născut de sus, iar Eu îi dau lui bucuria cea de veci, ziua nunții, cea mai dulce zi din viața omului și cea mai frumoasă, zi fără de sfârșit. Amin. (Vezi selecția tematică: „[Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?](#)”, - și pe [files.fm](#); [jumpshare](#); [joomag](#); [pubhtml5](#); [archive](#); [Google Drive](#); [Scribd](#), n.r.)

Chem omul la sărbătoare de nuntă. Îl chem să vină și să-l îndemn spre naștere. Nunta Mea cu mireasa Mea dă naștere din ea, naște om nou din ea, și apoi îl crește până la ziua nunții lui, zi fără de sfârșit pentru om. Amin. O, poporul Meu mireasă! Am pregătit cu cuvântul Meu și cu mânuțele tale case de naștere. Mă prind durerile nașterii și vreau să scap de ele. Să-l nasc pe om vreau. O, de ar veni omul spre nașterea lui ca să scap de durere, de durerea Mea cea pentru fiecare om care nu dă să se nască! Eu sunt Cel ce naște, și sunt Cel ce Se naște. Nașterea omului din Mine este nașterea Mea în om și din om, și apoi omul trebuie să Mă hrănească și să Mă crească, și să-Mi facă apoi nuntă și să Mi se facă mireasă omul.

Învăță-te, omule, să vii spre ziua nașterii, spre nașterea Mea în tine și din tine, și ia-Mă de Mă leagănă și Mă crește și iubește-Mă așa cum îți iubești pruncii tăi, și ferește-Mă de moarte, omule, ca să nu mori tu fără viața Mea în tine. Cine nu Mă are pe Mine de viață, acela este mortul după care Eu plâng de șapte mii de ani. Am venit să dau viață morților, dar morții nu vor să audă chemarea la viață. Plâng și suspin lângă omul mort, și nu pot să-i dau viață celui ce nu vrea să-i dau. Trudesc din greu să-i fac omului parte de ziua nașterii lui cea de sus. Cine se naște de sus, acela este ca cei de sus, iar cine nu se naște de sus, acela este ca cei de jos, ca cei fără de Hristos.

Vreau, omule, să te învăț să lucrezi minuni. Vino să te învăț să faci minuni. Nu lucra așa cum știi tu, căci ce faci tu și ce zici tu nu sunt minuni. **Nimeni nu-ți spune ce este o minune, dar îți spun Eu. Minune este să faci tu voia Mea și nu pe a ta. Mai mare minune ca aceasta nu poți tu să faci.** O, dacă tu, omule, vei face minunea aceasta, Eu voi fi apoi Domnul tău și Dumnezeuul tău, iar tu vei fi fiul Meu, și Eu Mă voi libera de durerile nașterii tale. Apoi Eu îți voi da ziua nunții, zi dulce, zi fără de sfârșit dulce. Eu voi fi Mirele, iar tu, mireasa, și vom fi veșnic Mirii nunții, și pământul ne va fi așternutul, iar cerul, mângâierea. (Vezi selecția tematică: „[Cerulea scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit](#)”, - și pe [files.fm](#); [Jumpshare](#); [joomag](#); [archive](#); [pubhtml5](#); [Google Drive](#); [Scribd](#), n.r.) Iată minunea pe care te învăț Eu s-o faci tu, omule! O, vino să te învăț să faci minuni, căci ce faci tu nu sunt minuni. Minune este să-Mi ștergi Mie lacrima care-Mi plânge după tine. Minune este să-Mi curmi tu durerea care suferă

în Mine pentru tine. Minune este să te naști de sus, omule, și apoi să fii. Mai mare minune ca omul cel născut de sus nu este minune. Nu te rușina, omule, cu nașterea ta de sus în mijlocul lumii fără Dumnezeu. Nu te înveli cu lumea ca să-Mi spui că nu te mai primește în ea dacă te vede după voia Mea. Fă-o tu pe ea să se rușineze cu sulemeneala ei, că lumea nu este frumoasă la față, și de aceea se vopsește, și cu vopseala ei te trage să fii ca ea și nu ca Mine, că ea se vede, dar Eu stau în taină cuprins și nu Mă poate lumea vedea.

Iată ce mare minune este să faci tu voia Mea în mijlocul lumii, omule. Dacă tu Mă lași să te fac Eu după chipul și asemănarea Mea, tu vei învia pe morți, omule, și vei fi asemenea Mie. O, nu lăsa morții fără înviere, că iată câtă înviere vreau să-ți dau ție și morților din morminte și morților fără de morminte, omule! O, uită-te la poporul Meu mireasă și ia de la el chipul Meu, și ia iubirea dintre Mire și mireasa Mea. Iubirea dintre Mire și mireasă e iubire fără de sfârșit, iar dacă ea se sfârșește, ea este altceva, nu este iubirea.

Voi, doinași chemați la nunta Mea cu mireasa Mea! Dacă Mă iubiți veșnic, veniți mereu la Mine, că iubirea vine fără de sfârșit spre Cel din Care ea purcede peste om. Toate grădinile Mele în care Eu Îmi desfăt mireasa sunt daruri dulci pe care voi să vi le dau din când în când ca să-Mi simțiți în ele iubirea Mea dintre Mire și mireasa Mea, și găteala miresei, daruri dulci pentru om. Împodobiți grădinile Mele cu graiul cel dulce al doinelor și al poemelor care stau ascunse în sufletul acestui neam, neamul român, neamul cel ales să-Mi fie casă pentru venirea Mea după două mii de ani. Veniți în grădinile Mele, veniți cu iubire sfântă, veniți cu sfială sfântă și cu straie de nuntă veniți, că aceste grădini sunt întocmite la cuvântul Meu și la truda miresei Mele, poporul Meu mireasă, mireasa care se jertfește pentru Mire ca să-I dea viață din viața ei precum Mirele i-a dat ei. Nu vă fie milă sau rușine de lume. Fie-vă milă de îngeri, nu de om, și îmbrăcați-vă trupul în straie de nuntă, voi, fii și fiice ale oamenilor care dați să înviați la cuvântul Meu care strigă la morți să învieze.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din [10-06-2001](#)

Deschideți Domnului, voi, străjeri de la ieslea cuvântului! Vin nuntași, fiilor, iar Eu, Domnul, Îmi desfac sânul și le dau. Amin, amin, amin.

Mi-e duhul tot un dor după om. Mă așez cu zile de nuntă cerească pe pământ și îl chem pe om să-i dau din masa nunții Mele cu voi, fiilor de la iesle. Dau mereu să-l trag pe om sub mantia Mea, că el nu știe singur. Pe pământ nu mai este drum spre Mine, iar Eu Îmi cobor calea Mea spre om și îi spun: iată, omule, calea! Gătește-te pentru ea, că e dulce calea Mea cu omul, dar ție nu-ți mai spune nimeni de ea. Vin Eu să-ți spun și să te îmbiu pe calea vieții și să te deprind cu ea, că tu ești fără mângâiere și ești pribeag pe pământ. O, nu te teme! Vin Eu. Amin, amin, amin.

Mă așez cu zile de nuntă pe pământ, iar grădinile Mele se găsesc să-Mi primească nuntașii. Tu, poporul Meu mireasă, ești ostenit, căci cu tine Îmi lucrez slava nunții, că zilele de nuntă se găsesc cu trudă, dar bucură-te și veselește-Mi nuntașii, că Eu, Domnul, am sunat și i-am adunat din cele patru vânturi și îi hrănesc cu cuvântul și îi mângâi cu el și îi deprind să-Mi cunoască venirea și să se așeze întru ea precum tu te-ai așezat, poporul Meu mireasă.

Nu mai e pe nicăieri masă de cină pe pământ. Masă de mângâiere între Mine și om nu mai e. O, nu mai e omul deprins cu Mine la masa lui. Nimeni nu-i mai spune omului de masa Mea cu el. Mi-e duhul tot un dor după om, că omul e pribeag, și Eu vin din cer și îi țin calea și îl chem la masa Mea.

Omule, tu nu mai știi de bucurii, dar Eu îți ies în cale și îți mângâi duhul și te îmbiu spre Mine. Mă fac izvor răcoritor de suflet și Mă dau să Mă bei spre viața ta. Iată izvorul! Îmi desfac masa de nuntă și Mă pun pe ea cu multul, și Mă fac apă vie pentru sufletul tău și îți cer viața ta ca să ți-o înnoiesc, și apoi să te dezmiard și să te înmiresmez, precum vezi că fac cu poporul Meu mireasă, care trudește cu Mine pentru viața ta, omule pribeag. O, M-a trimis Tatăl pe pământ după om, și Eu vin, și Mă gătesc venind, și Mă așez în calea omului și îl învăț să Mă cunoască dacă bat la ușa lui, iar taina aceasta s-a pierdut din inima omului.

O, poporul Meu mireasă, hai să-l deprindem pe tot omul să știe ce este petrecerea Mea cu tine, nunta Mea cu tine înaintea fiilor oamenilor. **Aceasta este venirea Mea cea de după două mii de ani, venire dulce și nu cu mânie venire.** Am venit și te-am chemat, și tu M-ai auzit și Mi-ai cunoscut glasul. Iar Eu apoi te-am cuprins și te-am născut din acest cuvânt și te-am împodobit cu frumusețe din cer și ți-am dat nume nou și te-am numit mireasă, poporul Meu, iar tu faci voia Mirelui. Acum întindem masa nunții pe pământ și vestim în patru zări să vină cei chemați, iar pe cei ce vin îi așezăm la masă și le dăm duh ceresc, duhul mângâierii le dăm. Cel ce se lasă spre mângâierea Mea, acela se pătrunde de ea și Îmi cunoaște venirea și vine la ea și se hrănește din ea, **căci Eu aici vin, aici, unde Mi-am pregătit loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei, și cu ei să-Mi aștern pe pământ slava Mea, cuvântul Meu care cheamă omul la masa Mea.** O, n-aș mai strânge masa Mea de pe pământ, masa Mea cu omul, căci duhul și mireasa mereu zic: „Vino!“. Și Eu mereu vin la glasul miresei, dar mireasa Mi-e mică, și trudesce din greu prin ea pe pământ, și sprijin pentru ea nu găsesc. Dar Eu sunt Cel ce sunt, și biruiesc pentru ea și pentru slava Mea înaintea oamenilor, ca să vină oamenii spre ea și să-Mi largesc cortul nunții tot mai mult și să-l bag pe om sub ocrotirea Mea, că e greu pe pământ. Geme pământul la Mine și Îmi spune mereu că e greu jugul lui, că e prea mult păcat pe pământ, și e mare cât șapte mii de ani.

Voiesc, omule, să te deprind să nu mai faci păcat, că Eu am făcut cerul și pământul pentru binecuvântare, nu pentru blestem, iar păcatul tău este blestem peste pământ. Voiesc acum să te deprind să auzi glasul Meu și să ieși înaintea Mea și să te primenești pentru ca să Mă primești. Cu zile de iubire, cu zile de nuntă Mă aștern în calea ta, iar zilele mâniei sunt pentru cei ce nu vin. Dar vino, omule, vino la chemarea Mea și ia mângâiere, și vei putea cu ea dacă iei. Sunt Fiul Tatălui Savaot, și **Mi-a dat Tatăl să-ți dau împărăția Lui și s-o faci vie peste tine** și să te sfințești pentru ea și să zici: „**Tatăl nostru, Care ești în cer, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta pe pământ ca și în cer, Tată**“. Așa să zici, omule pribeag, că Eu pe ucenicii nunții Mele așa i-am învățat să ceară la Tatăl, și să se facă ucenicii Mei dacă cer așa, căci fiii Tatălui sunt cei ce fac voia Tatălui. Amin.

Voi, cei ce ați venit la glasul Meu care vă cheamă la nuntă, deschideți-vă auzul și înțelegeți că fiii Tatălui sunt cei ce fac voia Tatălui, și aceștia spun: „**precum în cer așa și pe pământ, Tată**“. Îmi desfac cărarea și vin și vă învăț să fiți ca în cer pe pământ, că aceasta este voia Tatălui. Puțin, puțin, și nu va mai fi pe pământ decât voia Tatălui și fiii ei, căci Tatăl așa voiește. Amin.

Iată grădinile Mele, și în ele mireasa Mea, poporul Meu mireasă, popor frumos, împodobit cu haina nunții și cu candela arzând tot timpul. Vă dau din când în când grădinile Mele ca să vă desfățați cerește în ele. Căutați să știți taina mângâierii cerești, că dacă Eu, Domnul, nu Mă pot mângâia cu voi, cei ce veniți în grădinile Mele, nici voi nu vă puteți mângâia. Veniți cu dorul plin de Mine când veniți. Izvorul acesta e apa vieții. Spălați-vă fața în el, că e vindecător. Cuvântul Meu e mângâierea. Luați-l și întăriți inimile voastre și nu uitați că Eu sunt blând și smerit cu inima, căci așa voiește Tatăl să fie fiii Lui.

Suflu cu cuvântul și îi adun pe cei ce vin și le dau din masa nunții. Mângâiați-vă, voi, cei veniți la nuntă! **Sunt Mirele nunții.** Cu cântări dulci, cu vorbiri dulci, cu duh de bucurie să petreceți, că Eu, Domnul, sunt flămând de voi și Mi-e dor, căci dorul după om e tot ce mai am. Dar Eu vreau omul. Vreau să-i trag pe toți la masa Mea, la masa mângâierii, căci viața este lumina oamenilor. Amin. Dați zor bucuriilor nunții. Bucurați-vă și vă veseliți ca în cer, căci aici sunteți în grădinile Domnului. Eu, Domnul, am grăit și am făcut. Amin.

Iar mâine, din nou vă voi îmbrățișa în cuvânt. Vă voi învăța, vă voi mângâia, vă voi hrăni și vă voi spune de iubire, căci iubirea, Eu sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din [25-08-2001](#)

Hai, fiilor de la iesle! Nu e vreme de odihna trupului. Deșteptați-vă din așternuturi și luați și așezați în carte glasul Mirelui, că e sărbătoare în sătuțul cuvântului Meu. Zilele nunții Mele cu voi sunt mângâierea Mea, că Eu îi strâng pe mulți pe lângă voi când Mă vestesc peste pământ cu zile de nuntă, și fi-va în zilele ce vin să nuntim tot mai mult, că e vremea, fiilor. Hai, înviorați-vă trupurile și sculați-vă la lucru ca să gătim pentru trupul și pentru sufletul celor veniți la nuntă, să gătim masa și să-i facem să se așeze și să le dăm. Amin, amin, amin.

Îmbrățișez în cuvânt ziua a doua de sărbătoare și pe cei adunați care știu cine este Cuvântul și care se așează întru El. Mângâierea Mea trage la cei neputincioși, căci cei neputincioși au nevoie de doctor, nu cei sănătoși. Îi cuprind pe toți în cuvânt, că Eu îl rabd pe om de șapte mii de ani, și Mă gândesc cu tot cerul ce pot să-i fac omului să-Mi audă suspinul, suspinul Meu cel după om. Când eram cu trupul pe pământ, lucram mai presus de fire și așa îi adunam pe mulți pe urma Mea pe unde treceam cu ucenicii, că fără ucenici Eu nu umblam. Îi adunam pe mulți și îi făceam să se așeze dându-le să mănânce pâine și pește ca să le pot spune apoi de Mine, Cel venit din cer după om. Acum îi adun cu cuvântul pe cei iubiți. Sun din trâmbiță și ei se adună. Am răzbit cu cuvântul peste pământ, și când Mă vestesc cu zile de nuntă, Îmi iau trâmbițași vestea și o împrăștiu în cele patru vânturi, și cei vestiți vin, se adună la nuntă, iar Eu, Mirele nunții, Mă dau lor și îi îmbiu la izvoarele vieții.

Viața are preț mare. Pentru viața omului a fost să-Mi dau Eu viața Mea, dar omul nu pune preț pe viața lui, pe prețul vieții lui. Mă doare neprețuirea de la om. Mă doare că nu știe omul ce este iubirea. Când îl văd pe om fără iubire, Mă doare. Când îl văd pe om fără Mine, plâng. O, cine este cel ce știe că Eu plâng după om ca să-l fac pe om să-Mi șteargă suspinul și lacrima lui? Plâng, și Mi-e plânsul plin de dor, și plâng. Cine pune preț pe Mine ca să Mă aibă apoi de bogăție a lui? Se încântă omul de toate câte sunt și de toate câte face el, și caută să-și umple golul inimii, și căutarea lui nu se sfârșește, iar Eu stau afară bătând sfios la ușa inimii lui. Acum Mi-am gătit o

mireasă, și am trudit pentru găteala ei și Eu și ea, și Mi-am așternut masa nunții, căci viața e de mare preț, și voiesc s-o vadă omul, s-o vadă și să caute spre ea. Amin.

Dar ce este viața? Nimic nu este ea decât prețul ei. **Eu sunt prețul vieții omului**, dar moartea din om Îmi stă împotrivă și Mie și lui.

Omule, a venit ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului. Și iată-L, Se preaslăvește în cuvânt peste pământ, și Tatăl Îl preaslăvește pe El. A venit vremea aceea să nu mai păcătuiești. **Mă trimite Tatăl să iau moartea de pe pământ și să aduc pe el suferință peste tot trupul.** Amin. Moartea este păcatul, iar *«cel ce suferă cu trupul o isprăvește cu păcatul»*, precum a grăit Scriptura apostolilor Mei.

Să nu plângi după păcat, să nu plângi, omule, după vremea când îți era bine cu păcatul. O, să nu plângi. Dar tu nu vei face ce-ți spun Eu, și vei plânge. Și dacă vei plânge, să plângi cu Mine, omule. Să nu plângi singur, că omul în zadar plânge singur. Să cauți la Mine cu plânsul tău și să-Mi ceri să te iert. Și dacă vei ști cum să-Mi ceri, Eu îți voi spune că te-am iertat în clipa când ți-am dat viața Mea ca să te răscumpăr. Eu îți voi spune să Mă ierți tu că te-am luat din păcate și să uiți supărarea dintre Mine și tine, și apoi să ne împăcăm și să-I dăm Tatălui actul împăcării dintre Mine și tine, că mare și de nepătruns a fost și este taina iubirii dintre Mine și om, iar cheia aceasta a fost dată la nepăsare și n-a mai stat în ușă ca să pot Eu intra la om și ca să poată omul intra la Mine. **Și iată ce am făcut. Am făcut o împărăție nouă. Ea este cheia cu care Eu descui veacul cel nou, veacul ce va să fie.** Mi-e mică împărăția cea nouă, dar e mare cât cerul, după har. Ea este cheia. Cu ea am descuiat venirii Mele. Cu ea Mi-am așternut pe pământ nunta Mea, nunta pe care Mi-a ținut-o Tatăl în palme pentru acum când M-a trimis să-i adun pe nuntași, și nunta aceasta nu va avea sfârșit. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din [26-08-2001](#)

Cuvântul nașterii din nou a lumii, acesta este cel ce te călăuzește pe tine spre ziua venirii Mele, poporul Meu cel din români. Sunt cu tine în casa ta și cinăm mereu masă de veac nou și de nuntă împărătească, iar Eu sunt Mirele tău, poporul Meu. Mirele este iubirea miresei, iar mireasa este iubirea Mirelui. Dar azi îți spun o taină, taina dintre Mire și mireasă, și iată ce-ți spun, popor iubit la sfârșit de timp: iubirea este un dor, nu este o bucurie. Dacă ea este o bucurie, își pierde mult din preț și din putere și nu mai este ea când ea duce spre bucurie, **căci iubirea este dor adânc**, poporul Meu iubit, și dorul acesta ține în el viața ei. Amin. O, de ce Mă destăinuiesc Eu ție cu această taină? Pentru că taina aceasta poartă în ea toată puterea venirii Mele care va să fie curând, curând, și pe care o așteaptă toți cei din morminte și mulți de pe pământ. **Toată venirea Mea așteaptă mult de tot dorul dintre Mire și mireasă, clipa lui cea mai adâncă, cheia care va desface slava feței Mele în chip văzut cu voi pe pământ, nașterea cea cu răsunet mare a veacului nou, veacul ce va să fie după ce morții se vor scula. Amin.**

Nu e om să nu se teamă de sfârșitul lumii, de acest cuvânt care spune în el sfârșitul lumii. Dar dacă omul ar voi să citească vestea aceasta pe care Eu am spus-o acum două mii de ani, ar vedea că Eu am spus că iarăși va să vin să-Mi așez la loc împărăția Mea cea stricată de om. O, ce bine ar fi să vrea omul să aștepte sfârșitul lumii și învierea morților și venirea Mea și viața veacului ce va să fie! Ce bine ar fi, poporul Meu!

Iubirea dintre Mire și mireasă este dor adânc, și nu știu cum să fac să-l deprind pe tot omul cu această frumusețe pe față și pe inimă. O, cum să fac, oare? Cum să fac, poporul Meu, să așez pe pământ iubirea care Mă așteaptă să vin? Cum să fac, oare, această minune care nu se va lua de la om? O, ce bine ar fi să se îmbolnăvească omul de iubire și să nu se mai vindece de ea! Eu aceasta vreau de atâta timp! **Glasul Meu care vorbea cu omul în rai, și apoi pe pământ la început de om, e glasul care grăiește și azi cu omul.** Nașterea din nou a lumii așteaptă după dorul omului, așteaptă prea mult după om. Iubirea care Mă așteaptă să vin e tot ce așteaptă cerul de pe pământ, iar ea nu se va lua de la om, și Eu așa i-am spus Martei: *«Maria și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea»*. Amin, amin, amin. Pecetluiesc acest cuvânt și îl ridic la inima Mea și îl cobor până la inima omului, ca să ia omul în el această minune care nu se va lua de la el. Amin.

Nașterea din nou a lumii se va face prin pocăință și prin iubirea care nu se va lua de la om. Numai iubirea și dorul care o face pe ea poate aduce chipul cel frumos pe fața omului, pocăința inimii, care arătându-și fața îi face omului față dulce și frumoasă. Dacă M-ar întreba omul ce este nașterea din nou a lumii și cum va fi ea, Eu i-aș răspunde că pocăința cea dulce și dorul din inima omului, aceasta înseamnă nașterea care va să vină să înnoiască lumea. **Iubirea care Mă așteaptă să vin, aceasta aduce cu ea nașterea din nou a lumii și pe născătorii ei, și pe Mine, Domnul și Mirele nunții,** în taina iubirii care Mă așteaptă să vin, căci tot și toate așteaptă venirea Mea, venirea Fiului Omului. Amin.

Dragostea dintâi este mare taină. Ea se cheamă așa pentru că omul iubește deosebit întâia clipă a iubirii, iar dorul este cel ce iubește atunci, și el îi dă inimii putere de iubire. Dragostea dintâi este cea fără de păcat, și așa a iubit la început omul cel întâi zidit, și se desfăta cu iubire între toate câte Eu le-am făcut pentru el. Dar dacă el s-a smuls apoi din Mine, s-a născut și durerea lui, și apoi s-a născut și dorul, dar omul nu mai atinge cu mintea taina plânsului din el, dorul după fericirea lui, **veșnica lui căutare după viață.** Când omul a pierdut din iubire taina ei, dorul din ea, atunci el a rămas cu bucuria iubirii, și așa știe el acum iubirea. Dar Eu, acum, după șapte mii de ani de dureri și de bucurii între cer și pământ rostesc și spun: **iubirea nu este bucurie, și este dor.** Când ea duce spre bucurie, se pierde puterea ei, căci dorul din ea este cel ce ține în el viața ei. Eu așa iubire am, și ea este mai înainte de toți vecii, și cu dorul din ea am făcut tot și toate, și **cu dorul din ea Mă nasc azi cuvânt pe pământ la ieslea Mea din acest sătuț pe care atât îl iubesc cât la început l-am iubit când din vatra lui am luat lut cu mâna și l-am făcut pe om.** Amin.

Mergi, Ierusalime, și te bucură cu dor și nu cu bucurie. Mergi, și fața Mea să strălucească pe fața ta, poporul Meu de la sfârșit de timp. **Sărbătoarea nașterii Domnului, aceasta serbezi tu azi lângă cei din sătuțul Meu de azi. Atunci am venit în Betleem, iar acum am venit în acest sătuț pe care omul l-a numit cu numele pământului, și acest nume s-a născut cu mare taină prin îngerii Mei cei ce au vegheat pentru numele sătuțului Meu de azi (Glodeni, n.r.).**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din [07-01-2002](#)

În duh de sărbătoare de Rusalii cobor de lângă Tatăl cuvânt pe pământ. Amin, amin, amin. O, străjeri din grădină, sunt Domnul! Deschideți cuvântului Meu și așezați-l în cartea Mea de azi. Suflu peste voi, că sunteți osteniți de tot, fiindcă Mi-ați pregătit sărbătoare ca să Mă întâlnesc Eu cu omul în grădina întâlnirii. Amin.

Grădinile Mele cu voi sunt vârf de munte înalt, și pe care Eu din timp în timp Mă așez jos cu crucea Mea cea grea de azi ca să Mă odihnesc de ea, căci crucea Mea este omul, fiilor. Pe om îl port Eu din greu, nu de două mii de ani de când am dus Eu crucea cea din lemn ca să Mă așez apoi pe ea și ca să Mă vadă omul și să-i fie milă de Mine și să vină să Mă mângâie de crucea Mea cea grea de la om. O, nu de două mii de ani îl port pe om din greu, ci de șapte mii de ani e omul crucea Mea cea grea. Suflu peste voi duh de învioreare ca să stați în fața cuvântului Meu cel de peste voi, că vreau să Mă îmbrățișez cu omul și să Mă plâng lui de crucea Mea cea grea.

Am zis să vestiți sărbătoarea și am zis că voi aduna la izvor din cele patru laturi pe om, să stau cu el în cuvânt și să-i arăt ce am Eu pe acest pământ român; **să-i arăt omului izvorul Meu care curge din tronul Tatălui, și cu care Eu Mă fac izvor până la om, căci Eu sunt izvorul, Eu sunt acest cuvânt,** și minunată este această venire a Mea, căci pe acest râu de cuvânt cobor Eu în mijlocul neamului român de mai bine de patruzeci de ani ca să-Mi pregătesc un popor mireasă și să Mă slăvesc din mijlocul lui cu slava cuvântului Meu mai mult și mai minunat ca acum două mii de ani când am venit Dumnezeu întrupat din mijlocul poporului Israel cel de atunci. **Acum vin pe pământ râu de cuvânt și Îmi fac din mijlocul neamului român noul Israel, noul popor creștin, popor după chipul și asemănarea Mea,** și pe care Eu îl învăț mereu, mereu căile vieții, ca să umble el pe pământ așa cum am umblat Eu. Amin.

O, poporul Meu mireasă, poporul Meu luat din români! Cobor în zori de zi cuvânt și te iau și Mă așez cu tine înaintea celor ce au venit la izvor ca să bea. Tu să-l înveți pe cel ce a venit să bea, așa cum și tu ai învățat de la Mine. O, și cum să-l înveți pe cel ce vine la izvor să bea? Îl învăț Eu cu cuvântul, iar **tu să stai semnul Meu, semnul Fiului lui Dumnezeu.** Tu să stai înaintea mulțimii care se adună în grădinile Mele cu tine, că tu ești copil frumos, pentru chipul Meu cel din inima ta, și care se vede pe chipul tău, poporul Meu mireasă. **Eu sunt Mirele tău, și tu ești mireasa Mea cea micuță, cea de la venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl,** ca să am la cine să vin pe pământ când vin să Mă fac cuvânt pentru om.

Fiecare mire își pregătește ziua nunții, și nași, și nuntași, și petrecere de nuntă. Dar Eu, Domnul, cum să nu-Mi pregătesc ziua nunții? Cum să nu-Mi pregătesc și să nu-Mi gătesc mireasa, și pe nași, și pe nuntași, și pe slugi? Cum să nu-Mi pregătesc și să nu-Mi gătesc sala nunții și masa nunții și pâinea și vinul și ziua nunții, Mire din cer și mireasă de pe pământ, în duh de nuntă cerească, în duh de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou?

Vin cu sfinții din cer, cu Ierusalimul cel din cer. Vin de lângă Tatăl, cu sfinții și cu îngerii, și sunt de-a dreapta Tatălui, iar Tatăl Se bucură de lângă Mine de mângâierea Mea. Mă mângâi că pot să stau de vorbă cu omul, că Mi-e dor de om, de șapte mii de ani Mi-e dor, și Tatăl Savaot Îmi spune așa:

– Mângâie-Te, Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit, și spune-i omului de calea Ta de la cer la pământ și de cei la care Ți-ai făcut ieslea Ta de coborâre acum, la sfârșit de timp, Fiule scump. Spune-i omului că Tu ești calea, și că ea este așa cum ești Tu. Spune-i omului, Fiule Cuvântule, spune-i că Tu ești cuvântul Meu și că nu faci voia Ta, ci pe a Mea o faci, și spune-i că nu vorbești de la Tine Însuși. Iar Eu îi spun lui așa:

Omule scump, **Fiul Meu este cuvântul Meu, și din gura Lui curge de la Mine râul vieții,** cuvântul care se așează în ieslea sa aici, în acest sătuț, și e frumoasă povestea Fiului Meu și a

poporului Lui cel de la sfârșit de timp. Și iată rodul muncii Fiului Meu: popor de fii frumoși și scumpi, întru care Eu și Fiul Meu binevoim acum, la sfârșit de timp, omule scump. O, pentru tine, omule, i-am pus pe ei să fie popor de jertfă pentru pregătirea și gătirea nunții Fiului Meu. Ascultă glasul Fiului Meu, cel din mijlocul poporului Lui, popor luat din mijlocul neamului român. Amin, amin, amin.

– O, Tată, iată-Mă ca să împlinesc voia Ta. Plâng cu lacrimi pe pământ și Mă bucur în zile de nuntă în grădinile gătite de ei Nouă și omului care vine la izvor, Tată. O, greu Ne este și Ție, și Mie, și lor ca să spunem omului de taina aceasta minunată a coborârii Mele pe pământ acum, la sfârșit de timp. Sunt prea mulți hristoși mincinoși pe pământ, pe jos și pe sus, sunt prea mulți ca să mai poată omul să Ne cunoască pe Noi, Tată, când Eu vin acum pe pământ cuvânt din Tine și **Mă aștern în calea omului, Eu și poporul Meu cel micuț, semnul Meu cel de dinaintea venirii Mele**. Dar acum sunt cu zile de nuntă în grădina întâlnirii Noastre cu omul cel venit la izvor și Mă fac cuvânt și Mă dau, Tată, și le spun celor ce s-au adunat lângă poporul Meu, le spun să Mă ia și să-Mi guste adevărul cuvântului Meu cu care Eu Mă desfac înaintea omului, ca un sul care se desface și se face cale a Mea spre om, și cale a omului spre Mine, Tată al Meu și al poporului Meu și al celor ce iau și vor lua și ei chipul Meu, viața Mea, crucea Mea, Tată.

Te-am chemat la izvor, omule scump. Sunt Domnul, Cel ce am murit și am înviat pentru om. **Te-am chemat la râul vieții ca să te speli în el**, ca să te așezi în el, poporul Meu român. O, cât aș vrea să fii tu poporul Meu, de la o margine a ta și până la cealaltă margine a ta, căci **vatra ta este pământul din care am luat Eu lut cu mâna de l-am făcut din el pe omul cel zidit de mâna Mea**. O, cum să fac? O, cum să te ajut să poți crede că Eu, Domnul, te am în planul zilelor venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, **munte înalt, muntele pe care Eu l-am ridicat deasupra vârfurilor munților de pe pământ ca să curgă din el legile vieții**, taina cea de dinaintea venirii Mele, taină pecetluită de Scripturi și despecetluită de Mine, Fiul Tatălui Savaot.

Eu sunt Cel ce sunt. Așa îți spun Eu că sunt, poporul Meu român, și de aceea te chem la izvor, și te-aș tot chema dacă tu ai prinde drag de cântecul Meu de dragoste, ca să te chem cu el, și tu să vii apoi, și să iubești ca Mine viața veacului ce va să fie pe pământ curând, curând, poporul Meu român. **Numele tău este numele cel nou al neamului lui Dumnezeu**, așa cum numele lui Israel cel care M-a răstignit pe cruce a fost numele neamului lui Dumnezeu în vremea aceea.

Cobor pe pământ cântec de dragoste, cuvânt de Duh Sfânt și praznic de veac nou și vin nou și mireasă dulce, care-Mi slujește cu dor pentru ca să-l răscumpăr pe om din păcat și **să-i dau viața înapoi și să nu mai moară omul**. O, aceasta vreau să fac Eu pe pământ, și apoi să-l dau sfinților din cer și sfinților de pe pământ, că **nimeni n-a ajuns sfânt al cerului dacă nu a fost mai întâi sfânt pe pământ**.

O, Îmi desfac izvorul și Mă dau, că Eu am binevoit cu taina Mea cea de la sfârșit de timp pe vatra ta, poporul Meu român. Cum să te fac să poți să înțelegi, și apoi să crezi că taina Mea cea păstrată pentru sfârșit de timp este acest cuvânt cu care Eu Mă las peste pământ ca să-Mi pregătesc cu el nunta Mea și pe mireasa Mea cea din români aleasă, așa cum a fost planul cel din mâna Tatălui Meu pentru sfârșit de timp? **Sfârșitul timpului înseamnă împărăția cerurilor pe pământ, căci Eu sunt începutul și sfârșitul**, și Eu sunt sfârșitul și începutul, omule scump care te-ai lăsat îmbiat de chemarea Mea la izvor ca să bei și ca să nu mai însetezi după tine, și să însetezi

după Mine apoi. Dragostea Mea pentru om Mi-a pus trupul pe cruce, și apoi M-a înviat, și apoi M-a dus la Tatăl ca să-i trag pe toți la El, și apoi iarăși M-a adus pe pământ. Și iată-Mă cu dragostea Mea pentru om, dragostea dintre Mire și mireasă, **Eu și cu poporul Meu în duh de nuntă cerească pe pământ**, ca să Se mângâie Tatăl de durerea Mea și a Lui, și ca să cheme Tatăl nuntași la nunta Mea. Cei care ar fi trebuit să fie nuntașii nunții Mele nu pot să se facă mici ca Mine și să le fiu Eu cale a lor spre Tatăl. Iar Eu i-am chemat pe cei ce știu iubirea, ca să le-o fac ca pe a Mea, și ca să Mi-o dea Mie apoi, și să am iubire de la om, că Mă doare depărtarea omului de Mine. Eu când am zidit omul, l-am zidit să fac din el mângâiere a Mea, iar Eu să fiu mângâierea lui.

V-am chemat la izvor să vedeți dragostea dintre Mire și mireasă. V-am chemat să cântați doina venirii Mele, voi, cei ce aveți haruri între fiii oamenilor. **Luați din râul vieții și prindeți duh de nuntă și cântați nunții Fiului de Împărat**, și să se întindă duhul nunții Mele de la margini la margini, căci împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său. Luați pe voi haina nunții și stați sub ea ca să fiți nuntași și ca să-Mi cântați doina nunții, și apoi să vă vestiți bucuria cu care Eu, Domnul și Mirele nunții, vă bucur pe voi cu bucuria cuvântului Meu cel plin de dor după om. O, cât aș vrea să fiți și să rămâneți în haina nunții, în duhul nunții Fiului de Împărat, căci Împăratul este Tatăl Meu, Tatăl Savaot. Amin. V-aș învăța taina dorului, taina izvorului, taina cântecului, taina vieții v-aș învăța, dar iubiți haina nunții, căci **Îmi desfac larg sala nunții ca să intre la nuntă cei chemați și să se bucure de dragostea dintre Mire și mireasă și să rămână pe veci nuntași ai nunții Mele**, și să se ducă vestea și povestea peste mări și peste țări de dragostea cu care Mă deșert în grădinile Mele unde Eu îi chem pe fiii oamenilor **să vină și să bea din izvorul vieții și să se facă fii ai lui Dumnezeu, după chipul și asemănarea Mea. Amin.**

Îmi desfac mâinile și le întind și îi cuprind pe cei ce s-au adunat la izvor și le spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Așa cum vă dau Eu, nu precum vă dă lumea. **Vă dau izvorul Meu. În el este taina vieții veacului ce va să fie pe pământ curând, curând. Luați și beți și creșteți.** Faceți-vă mici, și creșteți apoi, că nimeni nu poate crește decât cel ce este mic. Cei crescuți nu pot crește. Numai cei mici cresc, și numai în ei Îmi aflu Eu plăcerea, precum și ei și-o află întru Mine și cresc întru Mine, și Eu în ei cresc. Amin.

Vă cuprind în duh de nuntă cerească pe pământ, Eu și poporul Meu și grădina întâlnirii Mele cu omul. Fiți ca și grădina în grădină. Fiți un duh cu Mine, căci Tatăl plânge adânc de șapte mii de ani după mângâierea Mea pe care am pierdut-o atunci când l-am pierdut pe om din rai. O, de șapte mii de ani Mi-e dorul tot un foc după om! Vă dau din focul Meu, și puneți umărul sub crucea Mea de azi cu care umblu după om ca să-l pun pe crucea Mea și să-l duc până înaintea Tatălui Meu, și apoi să-l las jos și să Mă ușurez de crucea Mea cea grea și să Mă odihnesc de ea. Amin.

Rămâneți în duhul nunții cerești, voi, cei ce ați venit la izvor. Eu v-am dat. **M-am făcut izvor de cuvânt și v-am dat să beți din râul vieții, din vinul nunții Mele.** Deschideți-Mi ca să intru și ca să fiu în voi cu taina veacului ce va să fie. Priviți și înțelegeți. Dați-vă, și Mă voi da vouă. Dați-Mi, și vă voi da, și unii altora să ne dăm, în Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaște și nu-L aude, oricât ar striga El pe uliți ca să se audă glasul Său. **Priviți-Mi mireasa, că ies cu ea semn peste pământ, ca apoi să vin văzut, căci vin curând, curând.**

Vă împart flori de nuntă și vă împart din izvor, și nu uitați: Eu vin curând, curând, și fericiți vor fi cei ce stau în haina nunții, în duhul nunții, mărturisind și cântându-i iubirii dintre Mire și

mireasă, mângâind Duhul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh de pe pământ și până în cer, în taina cerului nou și a pământului nou cu Mine pe pământ.

Amin, amin zic vouă: **Eu vin curând, curând, și semnul Meu merge înaintea Mea și Îmi pregătește calea ca să vin.** Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinății Românești, ziua întâi, din [22-06-2002](#)

O, poporul Meu mireasă, o, ce frumos ești tu făcut de Mine, fiule micuț! Te-am făcut așa cu cuvântul Meu cel de azi, și pe care tu l-ai luat și l-ai pus peste tine ca să te facă el frumos. Și te-a făcut. **Iar Eu te iau și te arăt fiilor oamenilor și te numesc semnul Meu, semnul cel de dinaintea venirii Mele,** ca să-ți ia omul urma și să ajungă în împărăția Mea și să vadă și el cum este în cer.

Semnul Fiului Omului. Atât de mult s-a spus și se spune între oameni că acesta sau acesta va fi semnul Fiului Omului, după care Eu fi-va să vin văzut. Dar Eu, Domnul, Cuvântul Tatălui, îi spun omului acum, la sfârșit de timp, îi spun așa: **poporul cuvântului Meu din mijlocul neamului român, acesta este semnul cel de dinaintea venirii Mele,** căci Eu acum două mii de ani am spus așa: *«Învățați de la smochin pilda. Când mlădița lui se frângește și odrăslește frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că El este aproape, la uși».* Amin.

O, fii ai oamenilor, **vă pun înaintea semnul,** drumul spre viața veacului ce va să fie pe pământ curând, curând. Am făcut din aceștia calea Mea de la cer la pământ, și de la ei la inima omului care umblă pribeag ca să-și afle casa și odihna și viața. Cu mare dor, cu dor amestecat cu lacrima Mea și a Tatălui Meu și a sfinților te chem cu chemare dulce la izvorul vieții, omule. Sunt în zile de nuntă cu mireasa Mea de pe pământ. Ia din viața Mea, ia din viața ei, din fața ei, din duhul ei și lasă-te făcut, omule scump. O, Mi-e dor de tine. De șapte mii de ani Mi-e tot un dor lucrarea Mea pe care o fac ca să te răscumpăr pentru viață, omule făcut de om. O, vreau să te fac și Eu, nu numai tu. **Vreau să te fac din Duhul Sfânt, așa cum am fost Eu făcut în trupul mamei Mele Fecioara,** de M-am arătat apoi ție ca să Mă vezi și să Mă crezi că am venit de la Tatăl după tine, că numai după tine am venit, fiindcă numai tu, omule, numai tu nu ai ascultat pe Făcătorul. Vreau să te fac și Eu, nu numai tu. Tu știi din ce ești făcut, și Mă doare cu durere fără seamăn când te aud spunând că ești făcut de Mine. Dar tu nu știi cum l-am făcut Eu pe om la început și la sfârșit? Trebuie să-ți spun Eu din nou aceasta, ca să te lași de spusele tale și pe care Eu le aud, și Mă doare când aud.

Iată, vin pe pământ cu praznic de Duh Sfânt și am casă și masă și ogradă și slugi pe vatra neamului român din care Eu, Domnul, Mi-am ales pe mireasa Mea. Vin pe pământ mereu, mereu, omule scump, și **Mă aștern cu zile de nuntă în calea ta, cu mireasa Mea, cu semnul Meu cel de la venirea Mea.** Prinde-te nuntaș în hora nunții Mele și fă-ți rost de haină de nuntă, și bate apoi, ca să-ți deschid. Dar ai grijă, vino cât ușa este deschisă, că dacă vine Mirele, rămâi afară, omule. O, hai la nuntă! Hai să învățăm taina nunții Fiului de Împărat, Care a vegheat împreună cu Împăratul și Care nu a adormit ca frații lui cei mari. Hai la izvor, că dulce te mai chem și dulce-ți mai grăiesc, fiindcă Mi-e milă de tine și de Mine, omule scump, că Eu îl plâng pe om cum se plânge după mort, dar plânsul Meu e lung de șapte mii de ani, și mângâiere nu găsesc până ce nu va învia omul, până ce omul nu va fi din cer, așa cum Eu sunt Om coborât din cer pe pământ

acum două mii de ani, Om născut de sus, căci Tatăl a voit să Mă fac Om, și dacă nu făceam așa, ce făcea Tatăl, oare, dacă Eu nu aş fi venit așa cum am venit din cer pe pământ după om?

Și acum, copii ai cuvântului Meu, dați daruri cerești celor ce-Mi cântă la nunta Mea cu voi și le spuneți lor să se facă făptură nouă, care așa stă din zori și până-n zori.

Voi, cei ce ați venit la chemarea Mea ca să doiniți doina țării Mele mireasă și nunții Mele în mijlocul neamului român, fiți martorii Mei până la marginea pământului despre dorul Meu cel după om, și cu care plâng prin izvorul cuvântului Meu, care curge și tot curge până ce va ajunge și va fi din destul ca să se poată omul spăla în el, și ca să se vadă apoi în el cu fața Mea, și atunci omul Mă va vedea în venirea Mea cu care Eu vin aici, că aici Îmi am casa și masa și mireasa și dorul și focul cu care plâng după om. Mărturișiți Duhul Care grăiește cu voi din grădinile întâlnirii Mele cu omul ca să-l îmbiu pe om spre viața veacului ce va să fie pe pământ. Dragostea Mea pentru om s-a făcut izvor de apă vie, ca să bea omul și să fie apoi. Amin.

În duh de nuntă cerească vă spun: Pace vouă! Și duceți cu voi dorul Meu care plânge în Mine după om. În limba Duhului Sfânt vă spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Rămâneți în iubirea Mea. Dacă voiți și dacă puteți și dacă-Mi credeți suspinului Meu care se face râu de cuvânt peste voi, rămâneți în iubirea Mea. Amin. Învățați această taină și minunea ei: rămâneți în iubirea Mea. Luați sămânță din gura Mea și semănați-o din unul în altul și rămâneți în iubirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din [23-06-2002](#)

Acum, poporul Meu care Mi-ai pregătit haină de nuntă Mie și ție, tu care trudești pentru zile de nuntă între Mine și tine, stai în duh de nuntă și dă-le lor din masa Mea cu tine, că Eu le dau, iar tu ești mâna Mea, gura Mea, mersul Meu și **sărbătoarea Mea în mijlocul celor chemați la nunta Mea cu tine, poporul Meu mireasă**. Întreită putere cerească îți dau, că ești slăbit de oste-neli. Tu ești copilul care faci din zâmbet lacrimă și din lacrimă zâmbet, căci omul cel mai frumos este cel ce face voia Mea stând sub crucea Mea, că nu mai găsesc om fără cruce ca să-l pot lua lângă voi sub crucea Mea cea grea de azi când Eu, Domnul, umblu plângând cu voi după om ca să-l răscumpăr din moarte și să-l învăț viața cea fără de sfârșit care caută după om ca să-l prindă sub ea, și să fie omul apoi. Amin.

Binecuvântată să fie nunta Mea cu tine pe pământ, poporul Meu mireasă!

Pace vouă, celor ce v-ați adunat la masa nunții Mele! Pace vouă, celor ce trâmbițați și doiniți și glăsuți pentru slava zilelor Mele din vremea aceasta! **Eu sunt cuvânt peste pământ și vreau să-l învăț pe tot omul să tragă la apa vieții și să bea din ea și să vină la râul vieții și să se spele în el, și să se sfințească apoi, și să fie omul apoi.**

Și veniți cu toții la izvorul vieții, la nunta Mea cu mireasa Mea, voi, cei din sătuțul cuvântului Meu. Hai să nuntim, că e mama Mea în sărbătoare cu Fiul ei și cu toți cei din cer peste grădina întâlnirii. Iubiți ce am Eu în satul la voi. Nu e nimeni să aibă ce aveți voi, dar să știți să căutați și să aveți, și să prețuiți apoi. Amin. Duhul sărbătorii rămâne dulce și cu mângâiere peste grădină. Fiți sfinți precum Eu am așezat trăirea în grădinile Mele în care-Mi arăt slava Mea între

oameni. Fiți cuminți și sfinți și bucurați-vă o clipă ca în cer și nu ca pe pământ. Fiți cuminți! Fiți cuminți! Fiți cuminți! Eu, Domnul, vă dau putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu. Glasul Meu vă cheamă la viața veacului ce va să fie curând, curând pe pământ. Pace vouă! Sunt în dreapta Tatălui, iar Tatăl vă spune și El:

– Pace vouă, fiilor, și vouă, nuntași ai nunții Fiului Meu!

Pace ție, mireasă mică a Fiului Meu! Să fii frumos, poporule mireasă, căci Fiul Meu este pe chipul tău. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din [24-08-2002](#)

În a doua zi de sărbătoare vă mângâi din nou pe voi, cei adunați la gura izvorului Meu de cuvânt. Luați din harul Meu și îl puneți în voi, ca să Mă puteți iubi cu harul vostru cel din fire, și Eu să pot lua de la voi. Stau cu oști cerești deasupra grădinii întâlnirii Mele cu voi. V-am chemat să grăiesc cu voi, și voi cu Mine. Cântați-Mi doina nunții Mele cu mireasa Mea cea din români luată, cu poporul Meu mireasă, popor pregătit de Mine pentru venirea Mea. **Dulce-Mi este limba românească, și am făcut din ea limba lui Dumnezeu la sfârșit de timp, că Eu grăiesc din nou peste pământ în limba poporului român, noul Meu Israel, noul Meu Ierusalim**, căci Eu am scris prin profeți în Scripturi, am scris că voi alege din nou Ierusalimul dintre neamurile pământului, fiindcă Israelul cu care am lucrat la început M-a lepădat cu totul acum două mii de ani, și n-am ales din el decât o rămășiță mică de tot, care s-a mântuit prin credință atunci, la venirea Mea din Tatăl Cel ceresc și din mamă Fecioară pe pământ. Cântați-Mi cântările nunții, că Mă așez în calea oamenilor cu nuntă cerească, cu zile de nuntă între Mine și mireasa Mea cea mică, poporul cuvântului Meu, luat din români. **Mai e un ceas, și vin văzut, iar slava Mea din ziua aceea va fi pentru unii cu mângâiere, iar pentru cei mulți, cu mânie**, căci omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu și nu-și mai vine în fire ca să se întoarcă la începutul lui.

Aduceți Domnului slavă. Cântați-I Domnului cântare nouă. Lăudați numele Lui în horă, în timpane și în psaltire cântați-I Lui. Lăudați pe El în glas de trâmbiță și în alăută. Lăudați-L pe Domnul în strune și în organe, în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L în chimvale de strigare, ca să audă toată suflarea și să laude pe Domnul! Amin.

O, poporul Meu mireasă, dă-i omului cuvântul Meu cel de peste tine când Eu grăiesc cu el din grădina cuvântului Meu. Dă-i omului strigarea Mea după el. Dă-i, fiule, omului, dă-i ce ți-am dat și ție când te-am luat din lume și te-am făcut poporul Meu cel de la venirea Mea.

O, fii ai oamenilor, am pe acest petecuț de pământ ieslea cuvântului Meu. **Acest sătuț este Betleemul Meu de azi, că Mi-am făcut iesle în el și Mă nasc cuvânt în iesle și Mă fac de hrană la toți cei care dau să vină spre început, spre taina Mea cea din rai când Eu grăiam cu omul, și omul cu Mine**. Să nu credeți că dacă-Mi faceți rugăciuni pentru voi și pentru neamul vostru, veți face întoarcerea spre taina vorbirii dintre Mine și om. Mai întâi am grăit Eu cu omul, și apoi omul cu Mine. Nu înseamnă vorbire cu Dumnezeu când omul grăiește Domnului și când Domnul nu grăiește și El omului. Grăirea Mea din vremea aceasta peste om este grai dulce, ca să-l îmbiu spre Mine și să-i dau înapoi ce a pierdut, căci omul a pierdut vorbirea dintre el și Dumnezeu. **Fericiți veți fi voi, cei chemați la nunta Mielului, dacă nu veți uita glasul Lui care v-a chemat**

și vă cheamă la nuntă, dacă nu vă veți ascunde. Omul nu se poate ascunde, dar se ascunde, că i-a intrat în fire acest păcat ca să fugă de Dumnezeu pentru păcatul cu care el se ascunde. O, unde să se ascundă omul? El vrea să uite că Eu sunt și Eu văd, și aceasta înseamnă ascundere, și e păcat aceasta ce face omul. Eu însă am venit pe pământ cuvânt și îi ies omului în cale și îl chem spre începutul lui.

Voi, cei care ați venit la izvor! Voi, cei care ați intrat la masa Mea de nuntă în grădina întâlnirii! Să se țină după voi legile sfinte ale grădinilor Mele de pe pământ. Eu vă învăț, căci sunt Învățătorul. Eu vă învăț, nu vă mustru dacă nu ascultați, căci fiecare își va lua plata sa. Fi-va să vin văzut curând, curând, și vreau să-l găsesc pe om după voia Mea când voi veni, căci atunci va fi Scriptura aceea care spune: **«Cine este sfânt, să se sfințească încă, și cine este spurcat, să se spurce și mai mult, și fiecare va fi judecat de cele în care va fi găsit, că Eu n-am venit să judec lumea, ci ca s-o mântuiesc am venit»**. Amin.

Le spun și celor ce au venit la izvor: Pace vouă dacă vă veți sfinți pentru Mine! Vă aduc mulțumiri vouă, celor ce Mi-ați cântat cântările nunții, și vă rog pe voi, învățați-vă cu nunta Mielului ceresc, că nu poate omul să slujească și la Dumnezeu, și la satana. **O, nu vă îngrijiți ce veți mânca și cu ce vă veți îmbrăca. Banul câștigat pentru ființă, banul luat din slujiri idolești vă ține robi sub el, căci trupul vă cere, dar trupul este făcut de Dumnezeu pentru ca să fie locaș al Duhului Sfânt. Nu uitați aceasta ce v-am spus, și ieșiți din ale lumii și purtați-vă prin ea cu cele sfinte din voi și dați lumii ce este al lui Dumnezeu, și voi fi Eu ajutorul vostru acum, și apoi pe vecii. Amin.**

Vreau să-i trag în barca salvării pe mulți din cei chemați, o, popor al cuvântului Meu! **Un ceas mai trudim după om, și apoi îl voi scăpa pe om de păcat, și pe păcat de om, și mulți vor fi curățiți și albiți, după cum este scris.** Îi slobozim acum spre casele lor, iar voi fiți mereu, mereu casa Mea, hanul Meu unde Eu poposesc adesea cu omul ca să-i dau să bea din vinul nunții Mele, iar Eu vă voi răsplăti pe voi, cei sfinți ai Mei. Ferice vouă că trudiți pentru Mine și nu pentru voi. O, de ar vrea și omul să facă așa pe pământ ca să-l găsesc așa la venirea Mea!

Pace ție, grădiniță cu miresme cerești deasupra ta! Sfinții și îngerii poposesc peste tine. Duhul sărbătorii Mele de nuntă te învăluie în strai nou de serbare, o, grădiniță a întâlnirii Mele cu omul! Duhul Sfânt plutește în văzduhul tău, iar tu ești așternut al nunții Mielului ceresc. Cerul și pământul se îmbrățișează în tine sub slava cuvântului Meu care umblă pe plaiul tău în zile de nuntă, cer nou și pământ nou pe pământul tău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din [25-08-2002](#)

Mergem să rostim slavă cerească peste România. Merg cu tine în vârful ei ca să-i rostesc prin tine nașterea ei din nou, ca s-o schimb la față și așa s-o arăt lumii pe ea. Toată strălucirea Mea o voi așeza peste tine, poporul Meu, și Mă voi arăta cu tine peste pământ, că Eu așa ți-am proorocit aceasta prin cuvântul acestei lucrări încă de pe când aveam în trup pe pământ pe trâmbița Mea Verginica. Mă voi slăvi în tine și îl voi îmbăta pe om la vederea aceasta. Voi vărsa din Duhul Meu peste om, iar tu vei fi vasul Meu cu untdelemn, și din tine Mă voi revărsa cu slava Mea cea dulce și voi rosti peste țara Mea de nuntă dragostea Mea cea de la sfârșit de timp, și voi spune așa:

Eu nu te-am uitat, o, țară a strălucirii, țara Mea de la sfârșit de timp! M-am născut pe pământ între oameni odată cu nașterea ta, și tu ai numele Meu pe creștetul tău, și tu vei rămâne, că așa te-am numit la sfârșit de timp, și am zis că tot cel ce se va îmbrăca în cămașa de creștin se va numi român.

Eu nu te-am uitat, iubito, și **M-am întors în pământul tău pe care i l-am dat la început de moștenire omului cel zidit de mâna Mea, că din tine am luat cu mâna pământ, și din el l-am plămădit pe om. Tu ai fost primul petecuț de uscat care a ieșit din ape la facerea lumii, și l-am numit pământ după ce am făcut cerul despărțind apele de sus și de jos.** Iar din apele de jos te-am scos pe tine întâi ca pe o pruncă nou-născută ridicându-te de creștet în sus și ți-am dat pânză albă de botez, pe care am scris cu mare taină numele tău cel de la sfârșit de timp: **Ierusalimul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl.**

Tu ești vârful pământului, creștetul pământului, întâia născută din ape la facerea lumii. Tu ești țara Mea de nuntă, căci Tatăl în tine Mi-a așezat masa nunții, și Mi-a gătit mireasă dulce, mireasă din români, țara Mea.

O, iubito, tu ești pământul cel de moștenire al omului cel întâi zidit, căci el își cunoaște trupul și vine să și-l ia înapoi, ca la început, căci Eu aduc cu Mine ziua învierii morților, și fiecare își va lua trupul și va sta înaintea Mea. Și tu vei sta, iubito, în fața Mea, și Îmi vei da slava ta cea de la început și Mă vei primi așa cum M-ai primit de Făcător al tău la nașterea ta odată cu nașterea Mea din Fecioară pe pământ.

Pace ție! Eu nu te-am uitat, iubita Mea. Iată-ți cămășuța de botez. Ți-am păstrat-o în Tatăl, și acum iarăși ți-o dau, și te voi numi cea aleasă, cea dulce, că **mult te iubesc, fiindcă tu n-ai avut alt dumnezeu în afară de Mine și n-ai robit pe străin,** și Eu îți dau plata pentru răbdarea ta și **îți dau frumusețea cea dintâi și te fac raiul venirii Mele,** iubito. Și cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubita Mea, că nici un neam sub soare nu va avea strălucirea ta.

Eu sunt. Nu te teme. Șoapta Mea curge peste tine și se face râu al vieții peste pământ din mijlocul tău, că a venit vremea iubirii, iubirea dintre Mire și mireasă, țara Mea, iubita Mea. Eu sunt. Soarta ta este în mâna Mea, nu în mâna ta. Eu sunt Stăpânul tău, Mirele tău, și te vor iubi popoarele și neamurile și limbile și împărații pământului pentru slava Mea care strălucește din mijlocul tău luminându-te și slăvindu-te, căci tu ești cea dintâi, iubita Mea cea de la sfârșit de timp și de la început de timp, că Eu vin, și tu vei fi a Mea și vei fi slava Mea și vei fi lumina lumii, precum Eu sunt, iubito. Amin, amin, amin.

O, Eu așa voi vorbi cu țara Mea cea de la sfârșit de timp, poporul Meu. Slava Mea cea din ea o va cuprinde pe ea, și vreau ca tu să nu mai fii decât slava Mea pe pământ. Te-am învățat mereu să fii frumos, frumos și **ți-am spus mereu, mereu că vin zilele gloriei Mele cu tine ca să fac lumină mare peste întunericul de pe pământ, și apoi să vin,** că nu voiesc să vin pe neștire, poporul Meu. Voiesc să vin ca Mire, nu ca Judecător. Voiesc să vin cu venire dulce și vreau să-l deprind pe om cu venirea Mea și vreau să-l învăț să Mă aștepte și vreau să-i dau darul credinței cea pentru venirea Mea, precum ție ți-am dat.

O, poporul Meu, caută cu dor fapta credinței tale în venirea Mea și dă-Mi să văd că tu ești minunea Mea pe care văzând-o fiii oamenilor, să creadă că Eu vin și să Mă aștepte cu dor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din [21-11-2002](#)

Vin la tine, Ierusalime român, cu cea de a doua venire a Mea, iar cuvântul venirii Mele te pregătește pe tine, cel ce crezi, și te îmbracă în haină de mireasă ca să Mă întâmpini ca pe Mirele Care vine în miez de noapte, și a Cărui mireasă veghează întru întâmpinarea Sa. Amin.

Să nu te lenevești în veghe dacă Eu, Domnul, îți vorbesc dulce și răbdător. Să nu te crezi că ești vrednic pentru Mine dacă Eu te păstoresc și te cresc în credință și în împlinirea venirii Mele cuvânt în mijlocul tău. Tu să veghezi și să priveghezi în toată clipa pentru haina ta de nuntă și pentru întâlnirea cea mare a învierii morților, care va fi curând, curând, la ultimul Meu cuvânt de înviere a lor. Tu să aștepti această înviere așa cum și mărturisești că aștepti învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din [11-05-2003](#)

Vine Domnul pe pământ cuvânt. Amin, amin, amin. Așezați-vă înaintea Mea și primiți-Mă și așezați-Mi cuvântul în carte, fiilor care străjuieți în calea venirii Mele cuvânt pe pământ. Am strigat cu glas de chemare la viață pe tot omul care vrea să treacă de la moarte la viață, iar voi ați împărțit chemarea Mea și s-au adunat mulți la izvor.

Sunt deasupra grădinii întâlnirii cu toate cetele de sfinți și de îngeri. Toți sfinții sunt neam împărătesc, căci Eu, Domnul, sunt Împăratul Cel ceresc, Fiul Tatălui Savaot. Amin. Vin Păstor tainic pe pământul român și **Mă deșert în mijlocul lui cu râul vieții, ca să bea din el toate neamurile pământului** și să învețe omul calea, adevărul și viața, și să-i pun cărarea vieții sub picioare, că sunt plin de milă pentru om.

Pace ție, Ierusalime român, poporul Meu de fii născuți din cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp! Pace ție, căci te-am așezat să-Mi gătești zile de nuntă, iar Eu să scot din fântâna Mea vin bun și să-l pun pe masă și **să bea nuntașii care s-au strâns la nunta Mea cu tine, poporul Meu mireasă**. O, dulce Îmi este chemarea, și adânc Îmi este suspinul după om, și mult trudes pentru **vreamea împlinirii celei mai mari Scripturi, Scriptura venirii Fiului Omului**. O, nu poate omul să se lepede de sine și să vină după Mine dacă nu are cine să-l învețe să vină. Vreau să-l învăț carte pe om, căci omul învață numai deșertăciune, numai moarte. Sunt plin de dor, și străbat cerul și pământul cu cuvântul și caut cu el la inima omului ca să-l învăț pocăința spre iertarea păcatelor. Vreau să-l învăț pe om dragostea Mea, vreau să-i dau povața Mea, vreau să-i dau fața Mea. Vreau să salvez neamul omenesc de la păcat, și ies în calea lui cu minunea Mea de la sfârșit de timp, căci **tu, poporul Meu Ierusalim din români, ești unealta Mea cu care Îmi curăț aria ca să-Mi aleg grâul în hambare, iar pleava, în foc nestins, și apoi să Mă las cu slavă veșnică pe pământ** și să prind sub ea pe cei aleși ai Mei pe care dau să-i adun de la o margine a cerurilor și până la celelalte margini cu cuvântul Meu duios, cu care vin să-l păstoresc pe om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din [14-06-2003](#)

E sărbătoare de Duh Sfânt pe pământul Meu cu voi. E sărbătoare din cer peste sătuțul cuvântului Meu, în care Eu Îmi am sălaș cu ieslea Mea de coborâre de lângă Tatăl. Sunt zilele venirii Fiului Omului. E vremea acestei Scripturi de la sfârșit de timp, iar Eu cu glas duios, ca de pe cruce, îl chem pe om spre venirea Mea. Amin.

Fie-ți milă de Dumnezeu, omule! Fie-vă milă de Cel ce a făcut cerul și pământul și duceți vestea venirii Lui și beți din izvorul Lui. Beți și înviați! V-am adunat la izvor și vă dau din el. Eu sunt. Tatăl Savaot Mă mângâie și Îmi spune:

– Bucură-Te, Fiul Meu Cel preaiubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit la început și la sfârșit de timp! Șterge-Ți lacrima care plânge după om de șapte mii de ani, că Tu ești Mire, Fiule scump, iar Mirele Se bucură. Bucură-Te cu mireasa Ta și bucură-Te cu nuntașii și hai să-l hrănim pe om din izvorul vieții! Amin, amin, amin.

– Eu, Tată, Mă zbat din greu cu venirea Mea, că am popor micuț și puținel și ostenit de truda cea pentru venirea Mea și pentru lucrul ei peste pământ. Eu, Tată, Mi-am așezat poporul să-Mi aștearnă ca să cinez cină de cuvânt cu omul, să-i fac să se așeze pe cei ce se adună la izvor. Amin.

Acum, în glas de sărbătoare de Rusalii vă spun celor ce auziți: Luați Duh Sfânt! Luați Duh Sfânt! Luați! Luați, să fiu un duh cu voi, iar voi, un duh cu Mine, că nu e iubire mai mare pe pământ ca fața și lucrarea Duhului Sfânt între Dumnezeu și om. Precum un grădinar harnic pune apă la rădăcina pomilor lui, așa și Eu vă dau să beți și să aduceți rod, căci pomul care nu face rod se taie și se aruncă în foc nestins. Amin.

Gustă din plin cetele de sfinți și de îngeri din bucuria sărbătorii Mele cu tine și cu cei strânși pe lângă tine, poporul Meu Ierusalim din români. Gustă cei din cerul cel nevăzut din masa Mea cu tine. Nu văd și nu știu cei adunați la izvor că stă la masă cu ei aici cerul cel nevăzut, în grădina cea pregătită de Mine ca să Mă întâlnesc cu omul și ca să-i dau din viața Mea, și să aibă viață omul, precum Eu am. Amin.

Mă mângâi când vă grăiesc. Duhul Sfânt Mângâietorul Se mângâie cu voi, cei ce ați venit cu adevărat la izvorul Meu de cuvânt. **Se mângâie Tatăl cu Mine când Mă vede cu mireasa Mea cea din români, cu poporul Meu mireasă, care trudește în duh de nuntă cerească pentru zile de Duh Sfânt pe pământ, căci Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt voiește să Se lase cu tot cerul descoperit pe pământ,** iar cele ce sunt și nu se văd, să se vadă. Amin. Mi-e dor să-i deschid ochii omului. Mi-e dor să-i iau tina de pe ochi și să vadă omul pe Dumnezeu și să se pocăiască spre iertarea păcatelor, și apoi să ia pe Duhul Sfânt și să-L arate viu în el. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din [15-06-2003](#)

S-a scris în cer și pe pământ această zi, ziua sărbătorii marelui prooroc Ilie, pe care l-am luat la cer cu car și cu cai de foc ca să-l păstrez pe el pentru ziua venirii Mele care este ca fulgerul. Am făcut din el îngerul fulgerului venirii Mele, înaintemergătorul slavei cuvântului Meu care vine cu norii și care este ca tunetul, **care fulgerează mai întâi, de la răsărit până la apus, și apoi se aude glasul lui.** Mă port cu el de la marginile cerurilor până la celelalte margini și Mă vestesc în ziua aceasta peste tot pământul. Amin. Să audă și să vadă popoarele și să se înveselească și să creadă venirea Mea, înveselindu-se de ea, și să ia ele din râul vieții, care se dă în dar celui ce însetează după venirea Mea, după cuvântul Meu care curge din Noul Ierusalim. Amin. **Noul Ierusalim este taina venirii Mele. Aceasta înseamnă Noul Ierusalim. Noul Ierusalim este Domnul și fiii Săi, cei luați din poporul român ca să facă din ei popor mireasă, și din pământul român să facă Domnul sala nunții Sale și masa cea de nuntă în ea.**

Luați Duh Sfânt, voi, neamuri ale pământului! **Iată cuvântul Meu peste pământ, suflarea gurii Mele, cu care Eu voi uide pe cel fără de lege sub strălucirea venirii Mele cuvânt peste pământ.** Luați Duh Sfânt! Beți din râul vieții și vă tămăduiți, voi, neamuri ale pământului, căci am venit și vin cu norii ca să-i trag la Tatăl pe toți cei ce vor crede și se vor boteza în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, spre pocăință și spre iertarea păcatelor, începând de la Ierusalim. Amin.

Îngeri venirii Mele, însoțiți de Mihail arhanghelul și de marele prooroc Ilie, scriu în cer și pe pământ ziua a doua a lunii august, anul doisprezece de la începutul împărăției cerurilor pe pământ, pe pământul român, țara Noului Ierusalim. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o să Se veselească întru ea cu cei iubiți ai Săi pe pământ. Amin.

Binecuvântați să fiți voi, copii ai cuvântului Meu, care ați deschis porțile cerului ca să vadă neamurile pământului împărăția Mea de peste voi și cu voi. Binecuvântată să fie credința celor ce vor primi ca și voi împărăția cerurilor în ei, căci mare și minunată este taina Noului Ierusalim pe pământ. Iar Eu am venit și vin, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa și credința sa în venirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din [02-08-2003](https://www.dumnezeu.ro/02-08-2003)

Cu nuntă de veac nou Se așează Tatăl ceresc pe pământ pentru Fiul Său, Care Se face cuvânt. Să se deschidă cartea Mea de la sfârșit de timp, ca să Mă scriu în ea cu zile de nuntă pe pământul român. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și Mă fac cuvânt peste pământ și Mă fac Duh Sfânt, căci Tatăl Mă trimite, iar Eu Îl ascult, că Îi sunt Fiu.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutele și nevăzutele. Sunt Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii. Sunt Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prin Care toate s-au făcut.

Pace vouă, celor ce ați auzit glasul **Fiului lui Dumnezeu, care cheamă văzutele și nevăzutele la nunta Sa cu mireasă din lume aleasă ca să facă voia Sa!** Pace vouă, celor ce iubiți pacea Mea, căci nu precum v-o dă lumea v-o dau Eu. Pace vouă, nuntași ai nunții Fiului de Împărat, Unul născut din Tatăl și din mama Fecioară! V-am chemat ca să-Mi auziți glasul, că Eu am spus

încă de acum două mii de ani: **«Vine vremea, și a și venit, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia»**. Ba chiar și cei din morminte vor învia, am spus Eu când am spus acestea. V-am chemat ca să Mă fac cuvânt și să vă spun că Dumnezeu este iubire, și că tot așa voiesc să fie și omul care aude glasul cuvântului Meu care vine cu norii. Iubirea Mea nu este ca iubirea omului, ci este ca Dumnezeu, și voiesc să aduc pe pământ vremea când omul să înțeleagă că iubirea înseamnă Dumnezeu, și că de aceea am spus Eu că Dumnezeu este iubire. Iar acum voiesc ca ființa Mea să fie pe pământ ca și în cer, iubire ca și în cer pe pământ, căci Eu i-am învățat pe ucenici să ceară peste ei împărăția Mea și voia Mea, care este din Tatăl în Mine, precum în cer așa și pe pământ. Amin, amin, amin.

Cântați cântarea nunții Fiului lui Dumnezeu, voi, cei ce veniți la nuntă. Doiniți doina miresei Mirelui și învățați de la Mine și de la ea veșnicia Mea cu omul, a cărei împărăție Eu sunt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din [20-09-2003](#)

În a treia zi a întâlnirii Mele cu omul, Eu, Domnul, Păstorul Cel tainic, îmbrăcat în cuvânt și venind pe vânt, pecetluiesc cu pecetea veșniciei sărbătoarea cea pentru cinstirea mamei Mele, și cu dulce cuvânt slobozesc pentru cale pe cei ce au venit și venind au băut din apa slavei cuvântului Meu care vine cu norii și cu vântul. Pe aripi de vânt Îmi port cuvântul spre ieslea lui, și așa vin; și când vin, cinez cu cei ce au putere să creadă că Eu sunt Cel ce sunt, și sunt cuvânt peste pământ. Amin.

Puțini din cei mulți, câți sunt pe pământ, își lasă păcatele și grijile ca să vină și să poposească la sărbătorile nunții Mele de la sfârșit de timp. Orice poveste de iubire are o nuntă apoi, dar la nunta Fiului de Împărat, Împăratul fiind Tatăl Savaot, puțini vin. El îi cheamă pe toți, dar ei nu vin. Acum două mii de ani am spus: **«Împărăția cerurilor asemănatu-s-a unui împărat care a făcut nuntă fiului său, și care și-a trimis slugile ca să cheme pe cei poftiți la nuntă, dar ei n-au voit să vină. Și a trimis iarăși, alte slugi după ce a pregătit ospăț bogat. Și slugilor le-a zis: „Spuneți celor chemați: Veniți la nuntă!”.** Dar cei chemați, prinși de grijile vieții, n-au fost vrednici să vină, și împăratul i-a chemat pe cei de la răspântii, răi și buni, iar masa nunții s-a umplut».

O, copii trudiți pentru slava zilelor nunții Mele cu voi! **Cât ar fi omul de vinovat, umilința și iubirea îl pot îmbrăca pe el în haina nunții când el vine la chemarea care i se face**. Dar cei chemați și tot chemați și care nu au timp de Mine, aceia sunt legați de mâini și de picioare în întunericul cel din afară și nu pot vedea pe întuneric slava Celui ce-i poștește pe ei la nuntă, și iată, mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși, fiindcă omul nu se mai teme să petreacă în moarte, nu mai caută să se scoale din ea, căci nu o vede, fiindcă și ea stă tainic cu omul, că altfel omul n-ar sta în ea și cu ea. Eu însă, prin voi, care-Mi sunteți mireasă împodobită, îi arăt omului fața morții care-l învăluie pe el și îi arăt că voi lua moartea de pe pământ și va rămâne omul cu ceea ce și-a agonisit, și atunci va vedea că viața lui a fost moarte fără de viață, căci omul se învoiește în sine cu păcatul, iar plata păcatului este moartea. Învățătura Mea desparte viața de moarte, îl desparte pe om de păcat, dar cel ce nu vrea să lase păcatul, acela nu vede moartea și nu vine când îl chem la viață când îl chem la nuntă ca să cineze și să vadă apoi slava celor ce nu se văd și care așteaptă după om spre ea. **Glasul Meu cheamă omul de la moarte la viață**, de la el la Mine, dar numai el se mai poate scăpa, că fără voia lui, omul nu este bun pentru Dumnezeu și pentru viața lui cu

Dumnezeu. E prea fără de minte omul, e prea de pe pământ, iar Eu pătesc cu omul ca și acum două mii de ani când, după ce mulțimile mergeau după Mine de-Mi auzeau glasul, tot atât de mulți alunecau înapoi întru cele ale lor, căci faptele omului se țin după el câtă vreme omul nu știe să vină la Mine prin lepădare de sine. Cel ce nu are minte nu poate să se lepede de sine, și de aceea nu vine după Mine ca să-i dau viață și din belșug să-i dau. Și iată ce spun: **toți cei chemați, toți cei poftiți la nunta Mea, și care nu voiesc să vină, aceia sunt fără de minte** și nu știu să-și facă lepădare de sine ca să vină după Mine, după viață să vină. Eu însă acum două mii de ani am spus: *«Vine vremea când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia»*, ba chiar și cei din morminte îl vor auzi și se vor scula la porunca Sa și vor purta după ei faptele lor.

O, poporul Meu mireasă, am pus în mijlocul tău rânduială pentru ajutorul celor ce au plecat în morminte fără haină de nuntă. Te-am învățat să faci pocăință pentru om până ce ajungi cu ea la începutul omului, ca să pot da mâna celor din morminte și să se scoale prin mijlocirea ta, adusă pentru ei înaintea Mea. Trudește, fiule, și pentru toată firea să trudești, **căci dacă omul înviază, și firea va lua pe ea haina nestrăcăciunii**, haină rămasă în cele ce nu se văd și care **așteaptă să se arate fiii lui Dumnezeu, cei care în trup vor primi slava nunții Fiului de Împărat**, Care vine cu norii ca să dea fiecăruia după cum este fapta sa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din [22-09-2003](#)

Sunt cuvânt peste pământ, și sunt Fiul Tatălui Savaot. Sunt cu praznic de Bobotează din mijlocul poporului peste care cuvintez cuvântul Meu, cartea judecății făpturii. Sunt cu praznic de pocăință, cel mai frumos dar pe care omul poate să-l aducă înaintea Mea ca să se facă el apoi sălaş al Meu, împărăție a Mea în om.

O, popor român, auzi glasul Meu! Destupă-ți urechea! **Primește darul credinței sfinte, că sunt în mijlocul tău cu praznicul venirii Mele a doua oară de la Tatăl pe pământ, și sunt Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul tău.** Vino spre Boboteaza ta! Vino, că ești poporul alegerii lui Dumnezeu, și Eu din mijlocul tău Mi-am ales ucenici ai venirii Mele. Vino să te bucur, că nu vreau să te întristez pentru nevegherea ta când Eu vin și lucrez în mijlocul tău. Curând, curând Mă slăvesc în mijlocul tău cu praznicul cincizecimii cuvântului Meu de peste tine, odată cu sărbătoarea Rusaliilor cea sărbătorită după amintirea învierii Mele dintre cei morți acum două mii de ani.

O, popor român, tu ești scris să fii poporul sfinților de pe pământ. **Să știi că pe pământul tău vor fi numai sfinți, și nu vor mai putea sta pe el cei păcătoși cu trupul și cu duhul lor.** Eu nu vreau să te întristez, ci vreau să te bucur prin această vestire, iar tu să faci ce a făcut mama Mea Fecioara, la vestea pe care i-am trimis-o prin îngerul cel binevestitor, și să te faci ascultător și supus și credincios venirii Mele, că Eu vin negreșit, după cum este scris în Scripturi, și iată, te-am ales să fii poporul venirii Mele, pământul venirii Mele, și de cincizeci de ani sunt în mijlocul tău și Mă fac carte în tine cu venirea Mea, cu cuvântul Meu cel de Bobotează peste toate neamurile pământului care se vor apropia de Iordanul vieții, de râul vieții care curge din gura Mea ca să-i tragă pe oameni spre temerea de Dumnezeu, **căci se apropie ospățul mâniei Mele peste cei ce nu se tem de Dumnezeu.** Amin.

Vino, popor român, să te bucur, că nu vreau să te întristez, ci **vreau să întind în mijlocul tău masa nunții Mele și să trag la ea pe împărații lumii**, spre pocăință și spre iertarea păcatelor lor și apoi spre slava Mea din tine și a ta de la Mine.

Pace ție, căci te voiesc credincios ca să pot să-ți spun: pace ție, popor român, popor ales dintre popoare pentru slava Mea cea de la venirea Mea, și pentru slava ta! Dar apleacă-te să Mă vezi, **căci am în mijlocul tău împărăția Mea**, și voiesc să te cresc prin ea și să te slăvesc între popoare. Și vor veni spre tine popoarele și se vor boteza în credința ta și te vor cânta și vor zice: *«Veniți să ne suim în muntele Domnului ca să umblăm întru legea și întru lumina lui Dumnezeu și să ne bucurăm de El sub slava poporului Său cel nou ales pentru slava Sa!»*. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din [19-01-2005](#)

O, neam român, pe nori de slavă stau și cuvântez de deasupra ta, iar cuvântul Meu se așează în cartea sa, care în mijlocul tău stă deschisă și Mă primește, ca să pot fi Eu din mijlocul tău. Învățătorul tău, acum, la sfârșit de timp, când iarăși vin de la Tatăl cuvânt ca să-l fac pe om. O, neam român, e Domnul cuvânt de viață veșnică pe vatra ta. Ia cuvântul Meu și dă-i viață în tine, căci cetatea care-și lucrează iubirea de Dumnezeu, aceea are de veghe peste ea taina iubirii și lucrarea ei, și puterile cerești, veghetoare peste ea, și oștirile îngerești, slujitoare pentru ea, și cetele de sfinți, biruitoare pentru viața ei. O, fiule, te îndemn la iubire pentru Dumnezeu, dar fii înțelept, fiu român, că nu oricum se cheamă că-L iubești pe Dumnezeu, ci cu viața ta sfântă poți să-L păstrezi pe El Dumnezeu al tău, căci iubirea pentru Dumnezeu înseamnă credincioșie, iar aceasta lucrează sfințenie înaintea Celui iubit. O, nu-ți mai risipi comoara, căci curând, curând, Eu, Domnul, îți voi cere socoteală pentru viața ta, pentru comoara pe care o are Domnul în fiecare om pusă, și pe care omul trebuie să I-o înfățișeze Domnului împodobită ca o mireasă pentru Mirele ei.

Am pus pe creștetul tău semn mare, taină mare, taina miresei lui Hristos, și vin la tine să te învăț cum să Mă aștepti să vin și să Mă slăvesc din mijlocul tău, țara Mea. Nunta Mea cu mireasa Mea luată din tine, taina Mirelui și a miresei este în mijlocul tău și veghează pentru viața ta, dar vino la masă, vino și ia de pe masa Mea mărgăritarul cel de mare preț, taina împărăției Mele în om! Ia-Mă în trăirea ta, țara Mea, și să strălucească fața Mea pe fața ta, după dorirea Mea. Amin. O, nu e greu aceasta pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor, din [24-02-2008](#)

Mi-am întocmit această grădiniță și am trezit duhul ei și am așezat în ea apoi, acum șaptesprezece ani, coborârea cuvântului Meu pe pământ, venirea Mea cu sfinții, și fac chemare la masă și la hrana de pe ea neamului român și neamurilor de pe pământ apoi, **căci masă de nuntă se cheamă cuvântul Meu de pe vatra aceasta**, și păstoresc peste neamuri cu el, după cum **este scris despre Mine că voi păstori neamurile cu toiag de fier, și acesta înseamnă cuvântul Meu cel sfânt și drept, care grăiește cu omul**, îndemnându-l pe el de la moarte la viață, de la nepăsare la trezie și la credință pentru venirea Mea după om.

... – Eu, Domnul, îi cuprind în Duhul Meu și în cuvântul Meu pe fiii români care stau în zilele acestea să hotărască pentru soarta cea de azi și cea de mâine a neamului român. Amin.

Nimic fără Dumnezeu, o, fii români! Îmbrățișați-vă cu inima curată, fiilor! Înțelepciunea Mea este de sus, și cu ea vă păstoresc pe voi. Vă dăruiesc vouă înțelepciune, tată! Luați de la Mine, luați, tată, și apoi dați de la voi mărirea de sine și îmbrățișați lucrarea umilinței de duh, căci Eu așa am lucrat și așa lucrez între cer și pământ pentru om, și voi știți ce am făcut Eu pentru om ca să-l pot ierta pe om de multele lui păcate. O, strângeți-vă cu inima curată în jurul celui pe care Eu, Domnul, l-am așezat cârmaci din partea Mea în fruntea neamului român (Președintele Băsescu n.r.) și lucrați binele și pacea și credința în Dumnezeu peste fiii și fiicele acestui neam, iar Eu vă voi iubi pe voi, și voi Mă veți iubi pe Mine ca pe Mirele vostru, căci iată, Mirele vine, și fericită este sluga pe care o va găsi priveghind, și pe aceea El o pune peste ale Sale ca să le cârmuiască, precum este scris. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaptesprezece ani a târnosirii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din [12-12-2008](#)

Dau tuturor de veste că vine Mirele, și Și-a pregătit mireasa și vine, căci duhul miresei este Duhul Meu, și Duhul și mireasa zic: Vino, Doamne!

Îți dau de veste și mereu îți amintesc, neam român, că tu ești țarina cu comoară în ea, fiindcă din tine Mi-am pregătit mireasă și Mi-o pregătesc și Mi-o țin de veghe pentru venirea Mea pe vatra ta cuvânt de Duh Sfânt, și am masă de cuvânt și nuntă am în tine, iar tu ești atâta de străin de petrecerea Mea în mijlocul tău, tată! O, nu vrei să știi și să înveți și să te bucuri cu adevărat. Îți sunt potecuțele înfundate de cei ce se încumetă să-Mi astupe Mie calea spre oameni, dar Eu am cale tainică și Mă dau tainic celor ce Mă află și Mă caută, și taina nunții Mele se împarte, și nu poate omul necredincios împotriva lui Dumnezeu, fiindcă venirea Mea se face grai auzit pe pământ, și duios îi grăiește omului ca să-i dezmoștească duhul încleștat și să dorească după Dumnezeu apoi, iar cel ce este scris pentru Dumnezeu, acela vine după Mine, vine și se face ucenicul Meu, și mărturisitor credincios se face spre ridicarea multora. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului mare, a sfântului Ioan Scărarul, din [14-03-2010](#)

Petrecerea Mea cu voi este bucuria Mea și a cerului, fiilor. Chem cerul de sus și pământul la praznicul Meu cu tine, poporul Meu, **căci praznic de nuntă cerească este cuvântul Meu cu tine pe masa ta**, căci scris este: *«Domnul dintre dumnezei grăiește și la Sine cheamă pe locuitorii pământului, de la răsăritul soarelui și până la apusul lui, desăvârșită frumusețe, Dumnezeu prealuminat din Sion. Dumnezeu vine și nu tace; de sus cheamă cerurile și pământul ca să judece pe poporul Său și să adune pe credincioșii Lui ca să încheie cu ei legământul Său cel sfânt, iar cerurile vestesc dreptatea Lui»*. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din [01-05-2011](#)

Am petrecut cu voi, o, fiilor călători, și v-am dat apoi însoțitori cerești pe cale dintre cei ce nu se văd cu ochiul trupului, căci Eu atât de slăvită Îmi am împărăția și am suite de slujire, de suire și de coborâre, de mergere pe cale, de ajutorare și de ocrotire tainică, oștiri cerești slujitoare Mie și celor ce Mă iubesc pe pământ și în cer, oștiri care nu-și mai sfârșesc slujirea și sunt pe vecii

slujitoare și sunt în fericire că-Mi slujesc. Așa și voi, **fiți fericiți că slujiți vouă și Mie după plăcerea Mea și nu după cele ce nu vor mai fi în curând.** Vă dau din Duhul Meu, vă hrănesc atât de minunat cu râul Meu de cuvânt. O, împliniți-l pe el, și prin el împliniți-vă pentru Mine! Fiți atenți că vă spun o dorință a Mea acum. Dacă dragostea Mea **v-a dat vouă părășie la bogăția de pe masa Mea de nuntă cu poporul Meu mireasă,** dacă Eu v-am deschis ca să veniți și ca să luați și ca să aveți din destul, fiți acum curați în iubire pentru această masă și nu mai luați de pe nicăieri pentru voi, căci binele vi-l doresc când vă învăț așa. O, cum ar fi să coboare o slugă împărătească să petreacă cu oamenii de rând, cu slugile cele de pe margini, când împăratul a așezat-o pe ea la masa cea mai de sus să stea? N-ar fi să-l înșele pe împărat o așa slugă slujitoare lui? De aceea și **Eu vă rog pe voi să vă îndestulați cu cele de la masa Mea cea de sus cu poporul Meu mireasă** și să nu mai coborâți la altfel de petrecere care s-ar arăta cu fața lui Dumnezeu, căci peste tot dau să se arate numai frânturi și nu hrana întreagă, măi fiilor. E ca și cum ai avea o familie și, bine întocmită fiind ea, te mai duci ca să-ți mai ghicească și altcareva despre soarta ei, despre mersul ei, umblând să aduni pentru ea din cele ce nu sunt ale ei. O, Eu vă hrănesc pe voi din izvorul înțelepciunii Mele, iar voi să primiți, că bine vă povățuiesc Eu, căci hăinuța cu împrumutatul trebuie s-o dai înapoi, dar cea care este dăruită ție este fără de cusur și fără de preț și fără de datorie pentru ea. **O, iubiți postul și rugăciunea cea sfântă, iubiți chipul cel frumos al lui Dumnezeu în voi și peste voi înăuntru și pe deasupra,** căci sunteți datori învățaturii Mele, care vă învață și care vă dă facere nouă, fiilor! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din [28-08-2011](#)

Am cu Mine la masă de cuvânt ceata cuvioaselor din cer, și e zi de sărbătoare între sfinți pentru mireasa cea credincioasă Mie cu totul, Parascheva, cea care acum o mie de ani M-a ales de Mire al ei, de viață a ei și de iubire a ei pe pământ. Am păstrat-o apoi ca pe o podoabă cerească și s-a voit ea apoi în țara românilor să stea, căci i-am arătat la venirea ei între sfinți strălucirea pregătită Mie de Tatăl pe vatra neamului român și cărarea Mea cu masă de cuvânt pe ea în zilele cele de apoi. **Curând, curând se va petrece minune mare și tainic de mare, căci pe pământ trupurile sfinților de peste tot vor purcede aici, în țara Mea de venire cuvânt pe pământ acum, unde Eu Îmi pregătesc cetate pentru cei din cer și masă lor cu cei credincioși Mie în vremea aceasta când nimeni nu mai are iubire de Dumnezeu pe pământ, și vor pluti trupurile sfinților deasupra acestui pământ așa cum plutesc pe ape corăbiile, și vor pluti ei în văzduh ca să coboare la masa Mea, așezată de Mine pe vatra neamului român, căci Tatăl aici Mi-a sortit nunta și masa ei cu sfinții, și în curând această tainică minune va minuna în lung și în lat lumea, și lumea se va mira și nu va înțelege pe cele greu de înțeles de mintea omenească,** dar Eu, Domnul, împlinesc cuvânt cu cuvânt Scriptura venirii Mele cu sfinții și nimeni nu înțelege această împlinire, căci **omul caută altfel de minuni să vadă și nu va putea el vedea tainele Mele,** fiindcă ce este născut din trup, trup este, iar ce este născut din duh, duh este și din cer este, și tot așa se și descoperă, iar Eu cu sfinții vin și-Mi fac împărăție cu ei în mijlocul celor credincioși și masă de nuntă Îmi fac, ca să-Mi adun Mie pe cei ce-Mi vor sluji cu iubirea lor, așa cum sfinții M-au slujit după ce M-au iubit. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din [27-10-2011](#)

Duhul Sfânt Mângâietorul Se face cuvânt peste pământ și umple de glasul Său grădinița cuvântului Său din mijlocul neamului român. Este pe vatra acestui neam Dumnezeu-Cuvântul cu

grădina Sa de cuvânt și cuvintează în ea cuvântul Duhului Sfânt. Cum, oare, va fi să dea acest popor socoteală lui Dumnezeu pentru atâta râu de cuvânt, ieșit din albia sa și trecând peste margini cu putere, purtând în el duh de trezire, de învățătură, de mângâiere, de răbdare, de chemare la masa împărăției cerurilor pe cei ce aud vuietul lui cel lin, ca de vânt lin, sau ca de glas răscolitor trecut din loc în loc cu duh de înviere, de chemare, de pace peste cei zbuciumați sau de strigare peste cei ce dorm adânc, în somn adânc, când Domnul strigă la porți ca să intre și ca să pună masa nunții Lui pe acest meleag?

O, țara Mea de nuntă, o, neam român, Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt în mijlocul tău cuvânt de Duh Sfânt de cincizeci de ani și mai mult. Nu este zvon să nu se împrăstie, să nu se audă peste tot apoi. Stau cerurile deschise deasupra ta și cuvintează de sus Domnul peste tine, vestindu-Se din tine cu grăirea Sa de peste tine și trimițând spre tine carte și iar carte, învățându-te, îndemnându-te spre povața Sa, chemându-te la veghe, deșteptându-ți auzul ca să auzi glasul Meu de peste tine, o, **țara Mea cea de la sfârșit de timp, țara Mea de nuntă. Am spus și am tot spus în cuvântul Meu de peste tine că ești de la Tatăl Meu aleasă Mie la nașterea Mea și a ta ca să-Mi fii la acest sfârșit și început de timp țara Mea de nuntă, masa Mea de ospăț ceresc cu oamenii pe pământ, casa Mirelui din cer și a miresei Sale, care stă în așteptarea Mirelui ei.** O, iar și iar îți spun că am în mijlocul tău izvorul Meu de cuvânt și am popor mireasă Mie, din mijlocul tău cules de mâna Mea cea tare, care pune credință în om și iubire și așteptare și putere din cer pentru Dumnezeu și multă biruință pentru El pe pământ.

O, atât de mult cuvânt, munte de cuvânt am grăit în mijlocul tău, țara Mea de azi! M-a trimis în tine Tatăl Savaot cu a doua Mea venire pe pământ ca să lucrez mult și cerește, căci Eu am zis acum două mii de ani în mijlocul poporului Israel, care M-a răstignit în Ierusalim pe muntele Golgota, am zis lui că iarăși va veni Fiul Omului cu îngerii Lui, cu putere și cu slavă multă, și va despărți atunci la dreapta Sa și la stânga oi și capre, și n-a știut Ierusalimul cel de atunci să priceapă aceasta și M-a lăsat afară, M-a dat din casa sa afară. **Și Mi-a arătat Tatăl atunci o țară frumoasă și Mi-a spus că ea este țara Mea pentru a doua Mea venire și că voi veni în ea cu minunea nașterii din nou a lumii și că voi așeza în ea scaunul dreptății și voi sta și voi cuvânta și-Mi voi așeza masă de nuntă în ea, masă de cuvânt, și voi sta cu îngerii și cu sfinții cu masă cerească pe vatra ei, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris.** O, n-ai cum să te ascunzi de lucrarea Mea în mijlocul tău, căci Tatăl M-a trimis, iar Eu vin, după cum este scris să vin. Tu ai fost vestită, țară a alegerii Domnului pentru sfârșit de timp și pentru început de cer nou și de pământ nou întru duhul dreptății, și multe scule duhovnicești te-au vestit prin vreme, de departe și de aproape, și știu popoarele vestea aceasta, vestea despre tine că ești țara Mea cea de azi, țara strălucirii, că Eu în tine lucrez mult și sunt lumina lumii, Cuvântul lui Dumnezeu sunt, și luminez cu el popoarele, iar tu ai vină mare că nu pui lumina lui Dumnezeu în sfeșnic pe pământ, și dormi, iubito, și nu dai să te trezești întru întâmpinarea Mea. **Ca râul cel plin și dând peste margini, așa este cuvântul Meu peste tine,** și Mă scriu cu el în cartea sa din vremea ta, o, neam român. Nu voiesc ca tu să fii ca poporul Meu cel de acum două mii de ani, la care am venit și nu M-a primit, după ce atâta iubire am zidit prin cuvânt și prin faptă în mijlocul lui. O, îți voiesc deșteptarea, iubito, și te strig cu dor: scoală-te! Eu sunt, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce-ți grăiesc. Mă trimite Tatăl cuvânt la tine și-Mi spune să-ți spun că Eu sunt Cel ce sunt și că am semn în mijlocul tău pe poporul cuvântului Meu cel de cincizeci de ani și mai mult, și cu care Eu stau la masă de cuvânt, și de unde rup și dau această pâine vie, pâine de cuvânt, gura lui Dumnezeu, care se împarte cu glasul ei spre învierea făpturii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu; Mesaj către țară, către Biserică și Patriarhul ei, din [14-12-2011](#)

Deschid cerul și stau cu el deschis și îl apropii aproape și Ne așezăm la masă de cuvânt, Eu și sfinții Mei cu tine la masă aici, pe pământ, că Mă port cu cerul deschis aproape de tine, măi poporul Meu micuț de pe pământ, iar ochii celor din cer cuprind frumusețea Mea cu tine și au ca patrie pe cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, și cu care Mă port după tine, și frumoasă este priveliștea aceasta, frumoasă foarte, și acolo unde sunt Eu este și ea, și mulți sfinți iubiți ai Mei au văzut frumusețea aceasta când Eu am slobozit-o pe ea în ochii lor când și când.

Stau cu cerul deschis lângă tine, popor al venirii Mele, și te port în el și te unesc cu sfinții la masa Mea de nuntă cu tine, și sunt fericiți sfinții când vin ei cu Mine la tine, căci scris este: *«Fericiți cei chemați la cina nunții Mielului! Să ne bucurăm și să-I dăm Lui mărire, că a venit nunta Mielului, și mireasa Lui s-a pregătit și i s-a dat ei să se înveșmânte cu în curat, prea alb, căci inul este viața cea dreaptă a sfinților»*, precum este scris.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum Îmi este în Scripturi scris numele Meu cel de la sfârșit de timp, după lucrarea pe care o lucrez Eu acum, la sfârșit. Cu sărbătoare de naștere stau la masă cu tine, poporul Meu, și grăiesc cu tine pe pământ și Mă scriu în cartea Mea de azi cu grăirea Mea cu tine. Slava Mea Mă însoțește, și se naște slavă din slavă, că minunată este priveliștea cerească, înconjurându-Mă ea în mersul Meu acum!

Sunt Domnul dreptății și mângâi pe cei ce cred în Mine și Mă iubesc așa, dar **din gura Mea iese sabie ascuțită ca să lovesc pe păgâni cu ea**, căci ei nu Mă iubesc, din pricina bucuriei vieții lor cea fără Dumnezeu, numai că Eu păstoresc cu toiag de fier neamurile și stric bucuria lor cea păgânească, și **din gura Mea iese sabie, care este Cuvântul lui Dumnezeu pentru cei necredincioși**, și stau pe tron alb și fug dinaintea feței Mele cerul și pământul și se arată slava Mea curând, curând, cer nou și pământ nou, precum este scris că se va face. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan, din [09-01-2012](#)

Cartea Mea din zilele acestea se face cale a Mea peste pământ cuvânt, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă așez în ea cu îngerii și cu sfinții, cuvântând ei de lângă Mine celor ce cred în Mine și celor ce nu cred, iar cei ce nu cred când citesc în ea zic că e o făcătură omenească ea și zic așa pentru ca să nu creadă și pentru ca să-și poată ei purta pașii și mintea cum vor ei pe pământ, dar când glasul conștiinței îi neliniștește, atunci ei se întreabă: O, ce vom face dacă este Dumnezeu și dacă este El acest cuvânt?

Mă așez iarăși cu masă de cuvânt în mijlocul tău, poporul Meu. Ești mic, ești puțin, dar ești credincios venirii Mele și are cerul casă și masă cu tine pe pământ. Mă așez în cartea venirii Mele cu sfinții și cu îngerii, iar tu înveți carte din cer pe pământ, căci Eu M-am dus la Tatăl ca să vin, și iată, tu Mă aștepti să vin, și Eu vin, și acolo unde ești tu sunt și Eu. Mi-am pregătit locaș aici cu tine pe pământ, și acolo unde sunt Eu ești și tu, poporul Meu cel credincios. O, cât bine dau să fac cu tine pe pământ peste oameni, că milă Mi-e de ei! Pământul este facerea Mea, este al Meu pământul, iar omul stă nepăsător pe pământ de Făcătorul cerului și al pământului. Bunătatea Mea îi

dă omului putere pentru pocăință, dar trebuie să fac ceva ca să Mă cunoască deslușit omul că sunt Făcătorul cerului și al pământului, și apoi să-i dau lui statornicie, și acestea vin din cer peste om, și tot pe neașteptate vin, căci Eu, Domnul, fi-va să-Mi arăt biruința cea de la sfârșit de timp curând, curând.

E masa de nuntă a Mirelui Hristos această masă de cuvânt. Venirea Mea cea de azi așa este, și numai cel ce dă din calea lui Scripturile cele de atunci, numai acela nu pricepe împlinirea aceasta. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu acum. Cine pricepe această împlinire? Numai cel ce citește ca să înțeleagă împlinirea acestei Scripturi, numai acela pricepe venirea Mea pe pământ sub numele Meu cel de la sfârșit de timp: **Cuvântul lui Dumnezeu.** (Apoc: 19/13) Cu oști din cer vin când vin cuvânt în carte, iar vederea aceasta cerească se face cuvânt, ca să poată purta omul slava Mea lângă el, **căci slava venirii Mele este cuvântul, așa cum și la început a fost când toate s-au făcut prin cuvânt.**

Cer nou și pământ nou pregătesc spre vedere, și slujesc aceasta prin cuvânt rostit, și apoi împlinesc la vedere. **Nu este nicăieri pe pământ loc de școală unde să poată omul merge ca să iasă el înțelept al Scripturilor așezate pe pământ de la Duhul Sfânt. Învățătorul care-i dă omului pricepere ca să știe este cuvântul Meu, cuvântul acesta și cartea lui cea de azi, cartea care deslușește Scripturile în toată pătrunzimea lor.** Mare sfială să purtați în voi când vă așezați față în față cu cartea cuvântului Meu de azi, o, fii ai acestui cuvânt, și voi, oameni care vă uitați în ea ca să vedeți ce este așezat în ea sau ce se mai așează spre citire! **E cerul coborât și învăluit în taina cuvântului, care se face sul de carte pe pământ, precum este scris**¹. Cine a priceput acum două mii de ani taina botezului Meu în Iordan? Totul a fost învăluit în taina și în credința îngerului Meu mergător înainte la Iordan, Ioan Botezătorul. Când oamenii care-L dau pe Domnul deoparte de pe pământ ca să fie ei mari se ridică să domnească, își curăță ei calea de cei tainici ai Domnului dintre ei, iar pentru această lucrare rea sunt îndemnați de înseși păcatele lor, de care ei stau nedespărțiți, căci altfel ei nu pot. Când păcatul se face viață înșelătoare în om, nu mai poate omul să stea fără păcat. O, și e numai păcat pe pământ, ca pe vremea cea de dinainte de potop pe când striga Dumnezeu cu Noe la oameni să lepede păcatul și să nu pregătească ei potop peste ei prin păcatele lor, căci aceasta aduce pe pământ păcatul săvârșit de om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul sfântului Ioan Botezătorul, din [20-01-2012](#)

O, neam creștin, o, neam ortodox, să mănânci cu sfială bucatele de pe masă în vreme de post și în toată vremea, și nu cu bucurie să mănânci, căci trupul stă împotriva duhului prin bucurii trupesti, care se suie la suflet, și este omul deprins să se bucure mâncând și gătindu-și să mănânce. Eu când M-am supus postului cel de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după voia Tatălui Meu, am fost în tot acest timp ispitit și încercat de satana, dar Eu rămâneam în toată vremea ispitirii blând și smerit, așa cum se cuvine în zile de post, dar **omul postitor nu știe îndeajuns ce este cu adevărat postul.** David era împărat și se așeza la mare veghe când postea, și zicea: **«Pentru cuvintele Tale, Doamne, eu am păzit căi aspre, ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneste».** Zilele de post sunt pentru cei credincioși după adevăr, dar **blândețea și smerenia inimii trebuie**

¹ «Toate puterile cerurilor se vor topi, [Aceasta propoziție se afla numai în codicii Vaticanus și Purpureus; ed. Rahlfs o notează în subsol; e conformă cu Textul Ebraic.] **cerul se va învălui ca un sul de carte și toate stelele vor cădea ca frunzele de viță și ca frunzele din smochin.**» (Isaia: 34/4)

«**Cerul s-a strâns ca o carte de piele pe care o faci sul.** ...» (Apoc: 6/14)

să fie hrana sufletului postitor de cele trupești și omenești și mult hrănit de cele cerești, și multă povăț îi trebuie omului postitor ca să-i fie lui de folos jertfa cea pentru mântuirea lui, și au sfinții învățătură dată de Mine lor pentru neamul ortodox, pentru cel după adevăr creștin, că **nu mai este biserică a Mea pe pământ decât ortodoxia cea trăită pe unde mai este ea trăită**, cea bine păstrată sub Duhul lui Dumnezeu și bine păzită de duhul omenesc, căci altfel se strică neamul, se strică aluatul și nu mai este bun. Minciuna e mare doamnă pe pământ și au oamenii îngâmfați prin ea, au îndrăzneala să pună învățatura lor cea strâmbă la îndemâna norodului ca să-l ducă spre minciună, și iată de ce trebuia să vină Domnul pe pământ cuvânt! Nimănui să nu-i mai fie de mirare venirea Mea cuvânt pe pământ acum, căci Eu sunt Lumina lumii și trebuie să lucrez peste întuneric și să se vadă calea și s-o cunoască oamenii, căci s-a astupat calea care duce pe om spre Dumnezeu, s-a astupat cu minciuna căreia i se zice adevăr. Eu însă vin și fac lumină și Îmi am locașul în soare și sunt ca un Mire Care iese din cămara Sa, precum este scris, și soarele se bucură ca un uriaș care aleargă drumul lui, și de la marginile cerului este ieșirea lui, și oprirea lui până la marginile cerului, și nu este cine să se ascundă de căldura lui, și toată firea se bucură și tresaltă de venirea Mea cu lumină peste pământ, cu râul Meu de cuvânt, care povățuiește pe om. Amin.

O, popor ortodox, ia aminte la glasul Meu, care-ți grăiește în vreme de neveghe a ta pentru credința ta, pentru biserica ta! **Adu-ți aminte de voievodul român Mircea cel Bătrân, care nu s-a aplecat sultanului turcesc când acesta a venit să-i ceară lui Mircea îngenuncherea. Răspunde-i și tu dușmanului antichrist când vine la tine să te despoaie de cămășuță și să-ți dea el cămașă roșie spre batjocura ta așa cum Mi-au dat Mie mai-marii poporului Israel când M-au dus spre batjocură și spre răstignire ca să nu mai fiu;** o, răspunde-i și tu dușmanului mântuirii tale, răspunde-i ca voievodul Mircea și ai grijă să știi să răspunzi în fața celor ce vin să te îngenuncheze și scoală-te și uită-te în sus la sfinți și la părinți și întreabă-i pe ei, ca să nu greșești pentru credință, căci credința este însoțită de sfințenie, și numai sfinții au credința bine așezată în ei și descoperiri de la Domnul pentru calea ei. O, păstrează-ți credința, păzește-ți averea, popor ortodox, și nu te teme de cel îmbrăcat pe deasupra cu haina credinței! Tu veghează cu sfinții, care s-au făcut ție cunoscuți prin faptele lor sfinte, că n-are cine te ajuta decât Domnul și sfinții Lui în greaua încercare de azi a credinței tale, popor ortodox! Îți dau de știre cu durere că tu ești sub robie, și de multă vreme ești așa. Îți fac cunoscut că răbdarea Mea este multă și mare pentru învierea ta, pentru izbăvirea ta de sub robie, numai să iei tu acum povața Mea peste tine. **Ridică-te ca un voievod, popor ortodox, și scutură de pe tine robia și amenințarea dușmanului antichrist, care te înfășoară acum în haina lui cea roșie când Eu te cer cu cămășuță albă să stai înaintea Mea**, că ea este haina slavei, nu cum te învață dușmanul Meu și al tău, antichrist, de te-a făcut să-ți îmbraci în roșu căsuța și trupul și toată orânduiala ta ca să te asemeni cu el la port și la credință apoi, căci credința lui este necredința în Mine și lepădarea de Dumnezeu a lui și a ta. O, nu căuta să te înveți să zici și tu ca dușmanul care a rătăcit de pe cale și care rătăcește zicând: **«Eu sunt al lui Petru, eu al lui Pavel, eu al lui Apolo»**. O, nu așa. Să nu zici și tu: Eu sunt al lui Ioan, eu al lui Vasilie, eu al lui Grigorie, sau al altui sfânt, sau, mai mult, al celor ce n-au fost sfinți, ci să zici: **„Eu sunt al părinților cei sfinți, care mă dau lui Dumnezeu prin învățatura lor cea sfântă”**, că dacă nu vei asculta așa, te vei pierde îți zic, te va pierde dinaintea Mea dușmanul antichrist, care a pătruns în casa ta cu orânduiala sa cu totul și prin toate, căci tu n-ai vegheat să nu ți se spargă casa, și ea ți-a fost spartă, că **antichrist nu vrea ca tu să fii mireasa Mea acum, la sfârșit de timp**, iar Eu vin la tine Mire, nu altfel vin, și te găsesc logodită cu dușmanul Meu, care te-a robit ca să fii a lui. O, lasă-Mă să te răscumpăr, că de aceea vin la tine în zilele acestea, popor ortodox! Caută, popor iubit, să nu faci și tu ca poporul Israel acum două mii de ani când Eu am venit de la Tatăl la el, iar el M-a alungat!

O, neam român, veghează și caută să vezi ce să faci ca să fii iarăși Mie biserică după dreapta credință, că biserica ta și slujitorii ei sunt sub robie și sunt uniți cu dușmanii Mei și ai ei. Îți dau putere să te trezești și să veghezi și să te uiți bine spre cer și să te întrebi cu sfinții ce să faci ca să nu piară viața ta. **Întoarce-te la starea cea dintâi a bisericii Mele, întoarce-te la serbările sfinților și la mersul cel bine așezat al bisericii, că nu e bună calea pe care tu ai apucat, amestecând pe Domnul cu cei de neam străin**, căci sfinții te-au povățuit sfânt, și trebuie ascultare! Au așezat părinții și sfinții în duminica întâi a Postului Mare pomenirea drepte credințe și nu știu fiii bisericii ce înseamnă dreapta credință. **Ortodoxia înseamnă sfinții părinți, aceasta spun Eu, Domnul, în zi de duminică a pomenirii drepte credințe**, și rabd cu durere trezirea ta la veghe, o, turmă a neamului român! Întoarce-te la locul de unde ai căzut în rătăcire, întorcede-te pe calea istoriei sfinților și caută să-ți vezi greșeala și scoală-te și te scutură de ea și așează-ți calea așa cum cere datina creștinească, și nu cum vrei tu sau mai-marii de peste tine, uniți cu antichrist împotriva Mea și a ta, căci așa tu nu poți fi a Mea, iar Eu voiesc să-Mi fii mireasă acum, la sfârșit de timp cu întreg trupul tău sub crucea drepte credințe, că vin pe vatra ta, neam român, și Mă fac în lung și în lat cuvânt peste pământ din mijlocul tău și chem sub această viță nouă neamurile spre lumina Mea, spre învățătura Mea, care mântuiește. Amin.

O, pace ție, neam român! Întoarce-te să-Mi fii biserică, să-Mi fii iar mireasă! Ascultă-Mi glasul, deschide Domnului tău, Care a grăit cu tine cuvântul Său în zi de pomenire pentru credință! Înviază după adevăr întru dreaptă credință, după dorul Meu, o, biserică a neamului român, și lasă-te mireasă Mie apoi și lasă-te povățuită din cer, căci această minune peste tine numai Eu, o, numai Eu o mai pot săvârși pentru viața ta, dacă tu vei deschide ca să crezi, ca să Mă primești și ca să te mântuiești din robie, la cuvântul Meu cel de peste tine acum. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a drepte credințe, din [04-03-2012](#)

O, e strâmt cerul, e strâmtă locuința lui Dumnezeu când dorul după om Îi este mare. Trimit scrisori pe pământ la oameni, și de dor le trimit, iar așteptarea Îmi este hrană și Îmi este nădejde, măi fiilor. Cu așa fel de nădejde vă așez Eu pe voi să-Mi așterneți sărbători cu strângere la izvor, ca să vină cei ce vin și să grăiesc lor și să-Mi pun untdelemn pe rana Mea cea de la dorul Meu cel după om. N-au avut cei adunați, n-au avut bucuria câtă am avut-o Noi, cei din cer, pentru tot ce s-a lucrat și s-a arătat lucrând față în față cu popor adunat la sărbătoarea Duhului Sfânt Mângâietorul. Bucuria care ar fi putut părea fără gust ceresc, a purtat în ea tâlcul cel adânc al fiecărui simbol pe care Duhul v-a învățat să-l așezați la vedere, fiilor. **Lucrează Duhul Domnului la voi și Se împarte cu tainele și cu lucrările Lui, iar voi sunteți poporul tainelor Duhului Sfânt și Se sprijină Domnul cu voi cu statul Lui în mijlocul oamenilor**, așa cum este scris să lucreze Dumnezeu în zilele acestea prin taina Lui de biserică de Nou Ierusalim coborâtă din cer pe pământ în duh de nuntă cerească, Mire și mireasă, Mire din cer, și popor mireasă împodobită pentru Mirele ei.

O, poporul Meu mireasă, stai în întâmpinarea darurilor cerești cu tine pe pământ, și să le lucrezi pe ele la vedere pentru cei ce vin să vadă și să înțeleagă că Eu sunt pe pământ cu voi și că voi sunteți născuți din Duhul, măi fiilor, și că nu mai sunteți din lume. Simțămintele voastre să le vegheați mereu, cu Mine să le vegheați, ca nu cumva ceva din cele din lume și din duhul ei să fie amestecate în ele, iar lucrarea simțămintelor voastre se vede bine, se vede și din cer, se vede și de pe pământ, și trebuie vegheate simțămintele voastre, ca să fie ele în Duhul, precum din Duhul

sunteți și născuți. Vă voi învăța pe voi o și mai mare lucrare a Duhului de la unii la alții, ca să ne pricepem tot mai desăvârșit să biruim lumea și duhul ei când se încearcă cu fața lor în simțămintele văzute și nevăzute ale celor ce sunt un duh cu Dumnezeu, căci statul Meu cu voi e tot o școală mereu, e tot o învățătură și o lucrare, și așa vom birui pe cele ce trec, și așa vom zidi pe cele ce rămân. Amin.

... Te las spre odihnă cu duhul și cu trupul, poporul Meu ucenic. Am petrecut zi de nuntă, fiilor. La nunta de pe pământ se cântă, se joacă, se bea și se mănâncă, dar **la nunta Mea cu voi sunt altfel acestea și iau unele din altele; cele din cer iau de pe masă de la voi, iar cele de la voi iau din cer, și masa este cerească acolo unde cerul se amestecă în toate cu mireasma lui, cu gustul lui.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a opta după Paști, praznicul Pogorării Duhului Sfânt, din [03-06-2012](#)

Așez cuvânt pentru binecuvântare peste pașii celor ce așteaptă cu dorul în ei praznicul de Bobotează și strângerea lor cu Mine la masă aici, la izvor. O, veniți, cei ce iubiți slava cea cerească, veniți și împărtășiți-vă de ea, și vă voi face părtași fecioarelor înțelepte, dar candelile voastre să lumineze de credință, căci **sala Mea de nuntă se gătește pentru voi și vă așteaptă la masă cu Mine, la masă cu Domnul, și-Mi voi revărsa peste voi izvorul Meu, Boboteaza cuvântului Meu cel plin de duh de bobotează** și vă voi bucura iubirea și vă voi învăța pe voi ascultarea și lucrarea ei și duhul ei cel din cer. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, din [09-01-2013](#)

O, neam român, ce mare binecuvântare ai tu de la Dumnezeu! Ce mare este Domnul în tine și lucrarea Lui din mijlocul tău! Cuvinte mari am rostit pe glia ta. **Râul Meu de cuvânt trece prin tine și apoi peste hotarele tale.** Te vor întreba curând popoarele de slava Mea din tine când le vor fi descoperite lor semne cerești deasupra ta. **Sunt Mire în tine și am mireasă pețită din mijlocul tău și am masă de nuntă așezată pe vatra ta** și te chem, și te chem să vii și să Mă auzi și să te dai Mie dar de nuntă, iar Eu să-ți dau loc la masa Mea, la masa împărăției Mele, o, țara Mea de nuntă. Hai, vino! Eu te aștept să vii și să Mă mărturisești apoi popoarelor că sunt cu tine și că te iubesc cu iubire mare. O, nu uita să Mă auzi, țara Mea, aleasa Mea între popoare, țara Domnului, țara venirii Mele cuvânt peste pământ. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, fă și tu chemare ca să vină țara română la masa Mea de nuntă cu tine, și să vină frumos, în strai ceresc îmbrăcată și s-o slăvesc pe ea apoi peste popoare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua a Sfințelor Paști și sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, din [06-05-2013](#).

Celor ce se pregătesc să vină pentru sărbătoare la izvor le văd bătăile inimii și număratul zilelor și al ceasurilor ca să ajungă aici, pe plaiurile Mele cu sfinții și cu voi, căci **Eu, Domnul, le-am ales pe ele și le-am dat vouă ca să le păstrați Mie și sfinților Mei și slavei Mele cu sfinții și cu voi, și cu cei ce vin adesea la masa Mea de nuntă cu voi și cu ei.** O, unde mai sunt pe pământ așa plaiuri? Nu mai sunt. Pun peste ele tot mai mult și tot mai mare nume ceresc și le

numesc plaiuri cerești, și sunt ele iubite de cei ce iubesc pe Dumnezeu și ca Dumnezeu și sunt dragi lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paști, a sfântului apostol Toma, din [12-05-2013](#)

O, câtă bucurie ar fi să porți tu în suflet, neam român, când auzi tu din gura Mea soarta ta, alegerea ta cea dintru început! Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, și lucrez ca la început, căci sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și sunt Domnul Dumnezeuul tău, că ești întâia, o, țara Mea cea de la început și cea de la sfârșit. Am început cu tine, și tot cu tine trebuie să lucrez și la sfârșit, și să înțeleagă toți de ce ești tu a Mea, de ce-ți spun Eu țara Mea, țara Mea de nuntă. **O, cum să-ți spun altfel când Eu am în tine masa Mea de nuntă, slava cuvântului Meu, care cheamă omul la masa Mea, la masa Mea cu sfinții?** O, ce frumoasă ești tu întru cele cerești, întru cele nevăzute ale tale și puse peste tine la facerea lumii! Acum două mii de ani M-a sortit Tatăl ție la sfârșit de timp, după ce poporul Israel M-a lepădat și M-a scos afară din mijlocul lui. Tu ești pământul fâgăduinței cel pentru sfârșit de timp, și iată, ești, și am în mijlocul tău praznicul împărăției cerurilor, vestea care merge ca fulgerul peste tot, (*Vezi selecția tematică: „[Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului](#)”, - și pe [jumpshare](#); [joomag](#); [Google Drive](#); [Scribd](#); [archive](#); [pubhtml5](#), n.r.*) căci omenirea doarme în plăceri ca înainte de potop când Noe striga spre Domnul oamenii de pe pământ ca să nu-i piardă pe ei fărădelegile lor.

Stau acum cu voi la masă de cuvânt, cu voi, cei care ați călătorit cu dor spre plaiurile Mele cerești aici, unde Eu vin cu sfinții Mei, cu oaspeți cerești. Vine unda și aduce cuvântul Meu la voi, vine și Mă ia și Mă poartă aici cu cerul Meu de sfinți, și Mă poartă spre voi și ne întâlnim cu dor. O, fiți una cu Mine tot timpul, ca să vadă satana cine sunteți voi. Veniți la izvor și stați cu Domnul la masă, ca să vadă aceasta satana și să știe cine sunteți, căci vorbă înțeleaptă este vorba care spune: „Spune-mi cu cine te unești ca să-ți spun cine ești”. Uniți-vă cu sfinții, grațiți cu ei, chemați-i spre voi, căci sunt vii și lucrători cu tainele cerești pentru voi, cei credincioși! Dar acum am venit la masă cu voi și cu ucenicii și ucenițele Mele mironosițe, și le dau lor bucurie pentru toate lucrările lor cu Mine și pentru văpaia în care a ars în ei dragostea Mea. Cu dor fără de astâmpăr așteaptă cei din cer sărbătorile Mele aici la izvor, și vin cu Mine și vin cu dor, vin cum veniți voi și așteaptă ca și voi sărbătorile Mele cu poporul Meu, cu care stau înaintea celor ce vin la masa Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a mironosițelor, din [19-05-2013](#)

Intru cuvânt în cartea Mea cea de azi, și cartea Mi se deschide când bat ca să intru.

O, laudă, Ierusalime român, laudă pe Domnul, Cel ce trimite cuvântul Său pământului și aleargă repede cuvântul Său! **Am ales pământul și neamul român pentru întoarcerea Mea, pentru a doua Mea venire de la Tatăl pe pământ** ca să grăiesc cuvântul Meu oamenilor și să alerge el peste tot spre deșteptarea locuitorilor pământului că vine Mirele, și **iată, se așterne masa nunții, căci Tatăl Mi-a spus că se apropie ziua nunții Mele și a miresei Mele**, din lume chemată să-Mi fie mireasă, și să se gătească ea pentru Mirele ei, Care vine.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Mirele nunții și am mireasă aleasă din români un popor pregătit de Mine, de cuvântul Meu cel de azi, și vin și-Mi pun cuvântul gurii Mele pe masa

lui, pe masa Mea de nuntă cu poporul Meu mireasă, și cheamă la nuntă cuvântul Meu, cheamă la pregătire și la gătire pentru masa nunții, pentru haina nunții pe cei care vor să stea la masă cu Domnul, cu Mirele Care vine, căci este scris că vine.

Fac în ziua aceasta de duminică, fac aducere-aminte a primei Mele veniri și a lucrărilor ei în mijlocul poporului Israel, la care Tatăl M-a trimis atunci să vin și să Mă nasc în mijlocul lui și să cresc și să Mă dovedesc Fiu al lui Dumnezeu, venit de la Tatăl Dumnezeu, și **a trebuit să se împlinească cu Mine în mijlocul acestui popor lepădarea lui de Mine, de Moștenitorul viei Tatălui Meu, căci M-a lepădat acest popor, M-a scos afară din vie, după cum era scris, și M-a răstignit pe cruce**, dar Eu am înviat cu mare biruință asupra vrăjmașilor Mei și împărătesc în veci, căci sunt Cel veșnic. Grăiesc în duminica aceasta de cea de acum două mii de ani a acestei sărbători, pomenită atât de mareț de biserica pravoslavnică și numită Duminica Floriilor această duminică, Duminica Intrării Domnului în Ierusalim.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor, Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din [13-04-2014](#)

E sărbătoare sfântă în cer și pe pământ, dar este dată de la locul ei datina cea din sfinți lăsată. **O, cum să vină la nunta Mea, la masa Mea, cum să vină cei ce au stricat datinile sfinte? Mai știu ei când e în cer sărbătoarea, fiecare sărbătoare? Se adevărește că nu vin la nuntă cei chemați**, căci fac ei altceva, fac ale lor, nu ale lui Dumnezeu când Eu, Domnul, aștern masă cu sfinții Mei pe pământ și grăim pământului, Eu și sfinții Mei, că este scris să vin cu sfinții și să grăim unii cu alții așa cum și în cer grăim.

Dau de veste poporului cuvântului Meu să-Mi ceară în genunchi fiecare fiu întărirea credinței lui în lucrarea venirii Mele cuvânt peste pământ și să-Mi spună cu duhul pătruns: ajută-mi, Doamne, să nu-mi pierd credința în cuvântul Tău cel de ieri și cel de azi, ca să nu cad sub osânda necredincioșilor din pricina păcatelor mele, a neascultării mele de Tine, căci vai celor osândiți la necredință și la plata celor necredincioși, că aceia nu mai au parte de masa Ta când Tu chemi la masă. O, din pricina împietririi inimii nu cred cei ce nu cred și cei ce nu mai cred, dar eu Te rog, păzește-mi inima în umilință și ajută-mi prin aceasta să mă păstrez în duhul pocăinței, în botezul nașterii de sus, care îl ține în Tine pe cel credincios, Doamne. Amin.

O, poporul Meu de azi, e zi de grăire cu tine pentru creșterea ta, pentru statornicia credinței tale, pentru învățatură de viață și pentru împărțirea cuvântului Meu cu tine, ca să înțeleagă oamenii că nu e tot una viața omului cu viața Mea în om. **Când omul stă cu Mine și în Mine cu lucrarea sa, când Eu stau cu el în lucrarea Mea și-i dau lui o folosință pentru Mine și pentru mersul Meu printre oameni, atunci el trăiește pentru Mine, iar Eu pentru el, făcând el voia Mea**, dar când el stă în lături, chiar și când dă să nu calce poruncile Mele în trupul său, atunci el nu trăiește pentru Domnul, o, nu, ci își trăiește viața sa. Acela nu mai are parte la masa nunții Mele, la care sunt toți chemați ca să fie apoi aleși și apoi credincioși Mie pentru lucrările Mele multe, și **iată, mulți chemați, puțini aleși pentru Mine**, căci omul se alege tot pe sine când el dă să aleagă, bietul de el, iar Eu la masa Mea rămân cu cei care rămân cu Mine la lucrul Meu, iar cei chemați care rămân cu viața lor, aceia nu vin, căci își caută ale lor, nu ale lui Dumnezeu, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din [11-09-2014](#)

În anul 1955, în ziua de praznic al Învierii Mele, Eu, Domnul Iisus Hristos, am grăit primul Meu cuvânt al acestei lucrări prin care și azi grăiesc peste pământ, prima Mea strigare și chemare prin glas de trâmbiță, prin trâmbița Mea cea de atunci, prin Verginica Mea, pe care atât de mult am supus-o voii lui Dumnezeu, de Mi-a purtat ea apoi vreme de douăzeci și cinci de ani greul venirii Mele cuvânt pe pământ, până ce trupul ei istovit a fost așezat între sfinți ca să lucreze ea dintre ei și cu ei pe mai departe pentru Mine și pentru cei rămași în lucrul Meu cel început cu ea.

O, poporul Meu, merg și tot merg cu mersul cuvântului Meu peste pământ și mergem, fiilor. Am multă și mare grijă de acest mers, și iată, scriem acum **șaizeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român, țara Mea cea dulce Mie acum, la sfârșit de timp, și pe care Tatăl Mi-a hărăzit-o încă de la nașterea Mea cu trupul pe pământ și Mi-a spus că din ea voi avea mireasa Mea, pe poporul cuvântului Meu**, pe cel ce-Mi primește și-Mi poartă cuvântul acum peste pământ, trâmbițând el peste tot vestea și chemarea Mea, ca să poată cei ce aud și cred, să poată umbla pe urma Mea cu ascultare, cu viața pe care am hărăzit-o Eu celor ce vor crede în venirea Mea de azi cuvânt peste pământ. Cuvântul Meu grăiește cu voi și grăiește cu tot neamul omenesc de pe pământ, cu mari și mici, cu robi și cu stăpâni și cu toată firea, care Mă cunoaște atât de mult cât n-a putut omul să înțeleagă aceasta și să poată și el mai mult.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma, din [19-04-2015](#)

O, stau deasupra pe nori de slavă și te cuprind cu duhul și cu privirea, țara Mea de azi. Tu ești cea la care Eu vin pe pământ cuvânt în acest timp. **Tu ești România Mea și ai în tine țarina cu comoară în ea. Cuvântul Meu de peste tine este comoara ta**, o, și cât aș vrea să te îmbogățesci cu această lumină și să strălucești prin ea tot mai mult, tot mai tare, și să fii numită după dreptate țara strălucirii, căci este scris în proorocii despre tine, o, țara Mea de azi, numai să fie descoperire de la Mine ca să știi cum să citești Scripturile și cum să le deslușești, că altfel omul se uită la Scripturi ca la o carte pecetluită, sau ca unul care nu știe carte dacă-l întrebi de cele scrise în Scripturi și în prooroci.

O, pace ție, țara strălucirii, țara Mea cea de azi! **Sunt cu alai după Mine, călare pe cai albi suntem veniți la tine, din cer veniți suntem**. Te peștește Tatăl Savaot pentru Fiul Său Iisus Hristos, căci **Și-a ales Tatăl sală de nuntă și masă cerească și popor mireasă din mijlocul tău** și curge peste tine râul Meu de cuvânt. Sunt Domnul învierii, Iisus Hristos, și Mă aplec cu salutul învierii Mele și-ți spun ție în zi de praznic de înviere: **Hristos a înviat! El este comoara ta, Care Se face cuvânt pe vatra ta** de mai bine de șaizeci de ani. Se lucrează taina cerului în tine și se va ivi curând, curând strălucirea ta, și de departe se va vedea ea, căci Eu, Domnul, voi străluci în lumină de pe acest munte de cuvânt și se va vedea slava ta, Domnul Dumnezeuul tău strălucind pe vatra ta, și toate popoarele vor întoarce privirea spre tine și te vor slăvi și te vor iubi și te vor mângâia pentru frumusețea ta cea de sus peste tine, că mare iubire îți port. Iar acum te îmbrățișez în cuvântul Meu și-ți dau salutul Sfintelor Paști: Hristos a înviat! O, ridică-te și fă-te una cu Domnul Dumnezeuul tău! Amin.

O, pace vouă, celor ce Mă dați când Eu Mă dau! Hristos a înviat, fiilor copii! Hristos a înviat, celor ce vă iubesc și celor ce vă urăsc pe voi! Hristos a înviat, de la voi vestire învierea Mea

către cei ce locuiesc în cerul sfinților Mei, cu care vin la voi! Unii pe alții ne întâmpinăm în zi de Paști cu salutul învierii Mele, cu acest praznic sfânt.

Hristos a înviat! O, nu-i de ajuns credința că am înviat, și trebuie lângă ea iubirea de la cel ce nu M-a iubit după ce l-am zidit pe el. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Învierii Domnului, a Sfințelor Paști, din [16-04-2017](#)

O, fiilor, vă mulțumesc vouă că auzind de venirea Mea ați crezut în ea și ați venit la ea. **Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin, Eu sunt Cel ce grăiesc vouă.** Am venit în acest timp că era scris să vin, fiilor. Vă mulțumesc că Mi-ați dăruit prilej să grăiesc peste pământ și să-Mi fac cunoscută grăirea cu care Tatăl M-a trimis. O, hai să stăm la masă și să ne hrănim, Noi, cei din cer veniți la praznic de Bobotează aici, și voi, cei ce-Mi sunteți popor de veghe la izvor, și, iarăși, voi, cei porniți spre cetatea Mea de cuvânt în sărbători, că ați crezut venirea Mea, ați crezut că vine Domnul așa cum este scris.

Unii de la alții luăm mângâiere și putere în zi de praznic de Bobotează, fiilor. Avem cu noi la masă pe Ioan Botezătorul, nașul Meu, care M-a botezat în Iordan în vremea aceea și M-a făcut cunoscut prin botez și M-a mărturisit oamenilor odată cu Tatăl nostru din cer, Care a vorbit la apa Iordanului și a zis din cer: «**El este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit**», iar celor ce veneau spre Iordan și se botezau le-a zis Tatăl despre Mine: «**De El să ascultați!**».

O, această zi de amintire o aducem acum și o numim zi de praznic împărațesc și prăznuim pentru ea. **Iată, sunteți cei ce prăznuiți la masă cu Împăratul, cu Domnul, cu Mine, Fiul de Împărat, Fiul Tatălui Savaot,** o, fiilor, căci vă numesc fii pe voi. Cei ce nu fac voia lui Dumnezeu voiesc și ei să se numească fii, dar iată câtă datorie au apoi cei ce se nasc de sus prin cuvântul Meu, prin care Duhul lui Dumnezeu suflă peste pământ ca să-Și adune oaste sfântă dintre fiii oamenilor și să-i facă fii ai lui Dumnezeu pe cei ce cred și se botează la auzul glasului Fiului lui Dumnezeu, și toate sunt scrise să se împlinească. **Să vină și să spună cei necredincioși încă, să vină să arate dacă este ceva neadevărat în toate câte Eu, Domnul, vin și împlinesc pe pământ după hartă, după Scripturi scrise, și care-și așteaptă împlinirea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei, din [19-01-2018](#).

Binecuvintez acum din vreme, binecuvintez cărările și pașii celor ce stau gata de drum ca să vină la Mine și la voi aici, fiilor, că **mulți Mă iubesc și vă iubesc cu dor, chiar dacă nu sunt atâta de puternici pentru împlinirile toate, dar credința lor în venirea Mea la voi e mare,** e viață multă și dulce în ei, iar ei au prilejul cel sfânt să fie aici, unde sunt Eu cu voi în zilele venirii Mele cu sfinții în sărbătoare la voi. **O, sfințenia este cea mai frumoasă haină de nuntă, cu care ei să vină la zilele de nuntă ale Fiului lui Dumnezeu, căci Tatăl a început nunta** și merge până la sfârșit nuntind și petrecând cu sfinții lângă cei ce cred cuvântului vieții veșnice, cuvântul lui Dumnezeu din vremea aceasta de slavă, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, din [20-05-2018](#).

Mi-e tare drag să vă strâng aici când și când și să petrec cu voi și să vă învăț tainele vieții și puterea lor și frumusețea omului sfânt. **Mi-e tare dor să am cât mai mulți fii ai legii din rai,** și Mi-e dor să vă amintesc de ea, fiilor. O, știți voi cât Mă doare că nu poate cu Dumnezeu omul? Vă strâng la piept și vă întreb cu dor aceasta, că-Mi este tare dor, și dorul Mă pune pe cale să vin și să vă învăț.

Am spus o pildă adâncă acum două mii de ani, am spus că pun masă și că poftesc să se așeze la ea fiii împărăției cerurilor pe pământ, dar ei n-au venit, și Mi-am trimis apozii să adune de peste tot pe ciungi, pe ologi, pe slăbănogi, pe cei uitați de toți, și să-i aducă și să-i așeze și să se umple masa, la care n-au vrut să vină cei poftiți la ea.

O, iată masa, iată pilda spusă atunci, iar cei ce-și zic biserică a Mea nu vin, nu se apropie, nu le place să facă voia lui Dumnezeu, și se ascund de ea sub necredința lor în cuvântul care izvorăște din gura Mea de atâta vreme pe vatra acestui neam ales acum, la sfârșit de timp, ca să vin Eu pe pământ să împlinesc lucrarea venirii Mele, și dacă n-ar fi fost adevărată venirea Mea în cuvânt, o, s-ar fi pierdut urma ei, s-ar fi pierdut de mult, dar Eu merg, și nici o iotă din cuvântul venirii Mele de azi nu va trece fără împlinirea ei.

O, așa a fost, că Eu am chemat și chem pe cei ce înțeleg și cred cu inima și Mă cunosc după cântul Meu de Păstor, iar cei chemați n-au tras să vină, și se tem de mai-marii lor și de mai-micii lor și n-au putere să vină. Eu însă am popor, am ogor, am găsit credință pe pământ, o, și nu piere voia Domnului din mijlocul oamenilor, că Eu am popor ascultător și ocrotit prin ascultarea lui, și slava Mea este cu el.

O, la această slavă vă adunați voi când veniți la glasul Meu care vă strigă la masa Mea, la masă goală de meseni, și care așteaptă să se umple și să aducă bucurii.

O, fiilor adunați la masa Mea, bucurați-vă așa cum Eu, Domnul, Mă bucur când veniți. O, învățați de la Mine să vă împărțiți bucurii adevărate, petrecerea cea cu Dumnezeu, fiilor. **E mare cinstea pe care v-o dăruiesc, iar voi rămâneți datori pentru ea, fiilor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Rusaliilor, Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din [16-06-2019](#).

Se așează acum îngeri la hotare de jur-împrejur, sus și jos, țara Mea. Îmi ești dragă, fiindcă te am de la Tatăl încă de la facerea lumii. **O, gătește-te frumos pentru Domnul tău, pentru Mirele tău! Îmbracă-ți rochița de mireasă** și ieși de sub povară, așa cum am ieșit Eu ca să biruiesc ca un puternic atunci când vrăjmașul s-a încumetat să Mă doboare, și n-a priceput el că Eu sunt Cel veșnic, că sunt Cel ce sunt, o, și așa va păți și acum acest vrăjmaș, ba cu vârf și îndesat va primi acum rușinea și se va topi de tot.

O, pace ție, pace ție, țara Mea de Nou Ierusalim! Să te cânte fiii tăi cei credincioși Mie și ție, să cânte ei iubirea Mea de tine! Bindecuvântarea Mea de peste tine este armă asupra vrăjmașului Meu și al tău. O, pace ție! Eu sunt Domnul Dumnezeul tău încă de la început. Duhul Sfânt Mângâietorul să stăpânească peste tine, și de jur-împrejur pentru tine, căci Duhul Sfânt cârmuiește lumea, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, din [21-11-2021](#)

Iată, oaspeții cerești sunt mulțime nenumărată, la fel și cei ce se ridică spre ziua învierii lor, iar pe voi vă găsesc în grădină înaintea Noastră stând, cu frați și surori de aproape și cu primire așezată, fiilor din cetate, iar peste șapte zile vin în grădină cei de mai departe de voi, de pe unde îi cuprinde în ea țara Mea de azi, țara română, și vom petrece praznic de Duh Sfânt, căci nu ridicăm masa, fiilor, iar **masa Mea cu voi este cerească, e masă de nuntă și stau la masa aceasta cei cu haină de nuntă pregătită prin ascultare de cuvântul Meu și al vostru**, după cum Eu vă povățuiesc pentru ei, căci la această masă trebuie haină, trebuie pregătire aparte și împlinire aparte, așa cum am împărțit Eu, Domnul, să se îplinească între Dumnezeu și cei care vor sta la această masă cerească, **și trebuie să amintim și mai deslușit că poporul cuvântului Meu este doar cel care se așează în împlinirea cea pentru această masă de nuntă, popor aparte, și care prin viața lui trăită ca în cer Îmi înlesnește venirea Mea cuvânt pe pământ** și întărirea cărării Mele ca să vin, căci vai celor ce dau să-Mi săbească puterea și cărarea Mea de venire, și pe fiii care-Mi deschid ca să intru în cetate cuvânt, și care-Mi trimit peste pământ cuvântul!

Acum, fiilor, cântăm cu praznic de Rusalii și cântă cu voi oștirile cerești, de acum, și până la strângerea poporului ascultător, și cu haină de nuntă gătit de sărbătoare mare în grădină, și atunci vom serba cerește și vom deschide cartea Mea cu Verginica și o vom împărți, și o vom așeza mai întâi înaintea Tatălui spre binecuvântare, iar Tatăl să ne-o dea s-o împărțim la frați, și să le spunem lor cum trebuie citită această carte și ce este cu ea și de ce a venit ea. **O, a venit această carte pe pământ pentru că este scris în cartea Mea cu poporul că va veni această carte și va vorbi pentru Verginica și pentru durerile ei din vremea Mea cu ea de la cei ce au vândut taina Mea cu ea și din partea necredincioșilor care luau de la vânzători și duceau la divanul de judecată pe Domnul, crezând ei că duc pe Verginica, pe păstori sau pe frați, dar această lucrare înseamnă Dumnezeu, nu om înseamnă, nu trup, ci înseamnă cuvântul lui Dumnezeu purtat de om, nu cuvântul omului, nu al trâmbiței Mele, o, dar de fiecare dată în vremi a fost pusă în lucru minciuna cea împotriva lui Dumnezeu și a coborârii Mele între oameni cu lucrările cerești, o, și nu-i place aceasta lui satana și slujitorilor minciunii lui, și vin aceștia cu lucrarea minciunii și se acoperă cu ea ca să nu se vadă nedreptatea lor, o, și așa a fost mereu vândut și judecat Domnul ori de câte ori Și-a coborât lucrările pe pământ între oameni ca să nu-i lase Domnul singuri pe oameni, căci oamenii nu pot nimic bun pentru ei fără de Dumnezeu, iar Mie Îmi este milă de nepriceperea oamenilor, de lipsa lor de veghe peste pașii vieții lor și de lipsa înțelepciunii de sus, iar Eu stau tainic de veghe cu sfinții și cu îngerii și păzesc de primejdii viața oamenilor, căci satana numai la rău îi trage pe toți oamenii și tot timpul, iar Eu veghez să-l trag la binele lui pe om, să-i pot deschide ochii să vadă unde se uită și de unde vine binele pentru el, o, și e greoi omul pentru veghe, dar veghez Eu, și iată cum veghez, că am așezat această lucrare a Mea pe pământ și vin cuvânt din cer între oameni și **Mă vestesc de la margini la margini cu Evanghelia Mea veșnică precum este scris, și merg ca fulgerul și luminez tot la fel, ca fulgerul**, și împart jurubițe de lumină și chem oamenii la Mine, la izvor îi chem și îi învăț să bea și să învieze și să creadă în Domnul Cel înviat acum două mii de ani, Care iată-L, vine iar, precum este scris să vină cu cetele de sfinți să dea lumină oamenilor, o, că pe întuneric nu se mai vede nici o cale și n-au oamenii nici o cale pentru ei, o, fiilor primitori de Dumnezeu.**

... Glas de Duh Sfânt să se audă peste cetate de sus și de jos! **Cântare de slavă să-I aducem Domnului, pregătirea și așezarea la masă, și apoi petrecerea zilei de nuntă peste șapte**

zile, **nunta Mea cu poporul cel binecredincios**, cel împlinitor de cuvânt, cel statornic întru voile Mele, cel cuminte și blând și smerit, așa precum Eu sunt!

Slava Mea este cu voi aici, fiilor. Pace vouă, de acum și până la ziua de serbare cu frații care vin la masă cerească cu Domnul și cu sfinții și cu haine de nuntă în grădina Mea cu voi, fiilor!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din [04-06-2023](#).

Fiilor, fiilor, masă de nuntă este masa Mea cu voi și trebuie să stea la ea cei cu haină de nuntă. Cum cu haină de nuntă? Iată, prin ascultare, fiilor. Trebuie să asculte creștinul cuvântul Meu de pregătirea cea pentru un popor care, iată, mereu Mă întâmpină când vin cu masă de cuvânt.

Acum, celor ce văd în cuvântul Meu taina hainei de nuntă le spunem că această haină este pentru un popor care stă înaintea Mea ca să-Mi primească și să-Mi împartă cuvântul, iar pregătirea aceasta nu și-au ales-o deplin cei ce doresc și ei pe lângă voi când și când, dar sunt opriți la câte o vamă sau două, că iată, nu dau să împlinescă toți toată pregătirea cerută pentru această masă, fiilor. O, n-a fost să nu Mă doară tot timpul că n-a voit poporul care M-a cunoscut în acest cuvânt și n-a voit să poată pe de-a întregul să se dăruiască Domnului și să fi avut acum popor mult, că iată, când creștinul bate la poartă să vină la masa Mea de aici cu voi, o, el nu se pregătește și nu este pregătit și nu-și dă seama ce-Mi cere când bate ca să vină la această masă de cuvânt așezată între Mine și voi, iar Eu Îmi întârzii împlinirile care bat la ușă și ele și dau să intre, și iată, aș face o rugăciune către toți cei care cunosc taina și locul acestui cuvânt izvorât din cer și i-aș ruga pe ei **să caute să pătrundă bine taina hăinuței de nuntă pentru această masă**, o, că nu e de glumă cu statul aproape de Domnul, de tronul cuvântului Său de aici.

O, nu pot, creștine, fără tine pentru tine dacă tu nu poți pentru Mine. Îmi stă diavolul împotriva dinăuntru omului, că dacă ar fi din afara omului aș putea Eu pentru cel ce vrea cu Mine, dar când omul nu Mă lasă dinăuntru lui să pot pentru el, căci el are voia sa, atunci nu Eu sunt stăpânul omului, și potrivnicul Meu este, diavolul este, cel care l-a luat pe om în voile sale, și iată, stau creștinii la câte o vamă sau două (*Vezi „Vămile văzduhului”, n.r.*) și nu pot spre sfințenie din pricina dragostei de păcat și de neascultare prin păcat, iar păcatul înseamnă neascultare de Dumnezeu.

Voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, aveți durere pentru cei ce nu pot fi împlinitori pentru această masă a cuvântului Meu. Îndurerat sunt și Eu, iar timpul de afară îl apasă pe creștin, căci creștinii sunt în lume, fiilor, și-i doboară din afară și dinăuntru lor duhul lumii, o, și nu pot să-Mi măresc poporul, nu pot, fiilor, că a venit păgânia pe pământ peste oameni, a venit și în țara Mea de azi, în țara Mea română și s-au stricat toți, bărbați, femei, copii, toți s-au stricat la purtare, la port, la hrana de mâncat, la obiceiuri, la credință, fiilor. O, frumos și drag Mi-a mai fost portul poporului Israel de demult, și și-a stricat poporul acest port plăcut Domnului, o, și toți oamenii se pierd din pricina îngâmării și nu se mai ascund cu greșelile lor, și iată, vămi pentru cei plecați din trup, vămi și iar vămi la care rămân și cei cu trupul de pe pământ, iar pregătire sfântă, o, cui să i-o mai pot face ca să-Mi pot forma o turmă dulce și frumoasă după vorbă, după port, după dragostea cea sfântă pentru Dumnezeu?

Vă am pe voi, doar pe voi vă mai am, fiilor, și vă păstrez aici ai Mei, și ar da creștinii să se dorească pe lângă voi când și când, dar așa nepregătiți pentru Domnul cum stau ei, o, și nu se poate, **nu se poate viață cu slujire la doi domni**, dar mai este cineva să creadă acest adevăr?

Mă bucur acum de la voi cu cei din cer, Ne bucurăm de la sărbătoarea aceasta mare și scumpă, o, fiilor. Sunt aici sosiți la voi să vadă lucrul Meu cu voi, sunt câțiva veniți întâia oară, și poate și pentru ultima oară, de vreme ce nu pot sau nu vor să pătrundă îndeajuns taina acestui loc și lucrarea credinței pe care trebuie s-o dovedească cu fapta cei care vor să facă parte din turma Mea pusă deoparte pentru slava Mea, pentru salvarea multora, o, fiilor.

Eu le doresc celor ce cunosc proaspăt acum lucrul Meu cu voi, le doresc o inimă plină de iubire sfântă, și cu care să biruiască orice vrăjmaș dintre ei și Mine, o, că **nu este vreme mai frumoasă și mai dulce ca și vremea creștinului cel împlinitor pentru popor pus deoparte pentru slava Mea**, dar vremea de afară e atât de amestecată și îi ține robi în ea pe cei ce cred taina lucrării Mele cu voi, și robia îi dovedește pe ei părtași ai întunericii acestui veac trecător, din care cu greu poate ieși cel ce ar da să iasă din întuneric la lumină.

Eu, Domnul, Mă bucur cu voi și de la voi cu zile de nuntă cerească, o, fiilor, că numai pe voi vă mai am cu adevărat. Cântec, joc și voie bună, așa e la nuntă și așa petrecem acum aici cu voi, și vă privim cu nesaț, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâia după Rusalii, a Tuturor Sfinților. Centenarul nașterii Sfintei Virginia, din [11-06-2023](#).

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)
(Sublinierile cu **caractere îngroșate** aparțin redactorului.)
(Vezi [reportaj Noul Ierusalim](#) <http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv> n.r.)

Alte teme:

[Acest cuvânt este râul vieții](#)
[Adevărata biserică](#)
[Antichrist și fiara apocaliptică](#)
[Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului](#)
[Ca în vremea lui Noe](#)
[Calul alb apocaliptic](#)
[Cartea Mielului](#)
[Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el](#)
[Cerul - scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit](#)
[Despre botez](#)
[Despre chipul cioplit și semnul crucii](#)
[Despre post și milostenie](#)
[Enoh și Ilie](#)
[Focul apocaliptic](#)

[Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut](#)
[Împărăția de o mie de ani](#)
[Învierea morților](#)
[Morții aud glasul Meu](#)
[Necazul cel mare](#)
[Despre sfârșitul lumii și Ziua Domnului](#)
[Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine](#)
[Proorocul mincinos și ecumenismul](#)
[Răpirea bisericii](#)
[România - Noul Ierusalim - Noul Canaan](#)
[Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință](#)
[Semnul Fiului Omului](#)
[Slava Domnului](#)
[Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii](#)
[Taina omului și a femeii](#)
[Trâmbițele apocaliptice](#)
[Venirea în chip văzut](#)